

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

3

динара

БРОЈ
1124

13. VII 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГЛАВНА XXXIV

АКО СУ
СЕ СВИ
УКРЦАЛИ,
ДА ФУРА-
МО!

ДИКАНЕ,
ШТА ДА
КАЖЕМ ДИОКЛЕ-
ЦИЈАНУ АКО ГА
ВИДИМ?

ОВО
ПИТИ ФРЛО
УСПУД-
ЛИБО!

ИЗЛЕТИ:

СПАЛАТУМ
И
НАЗАД

ПОСЕТА
ДИОКЛЕЦИЈАНОВОЈ
ПАЛАТИ

УТАКМИЦА
ХАЈДУК-ВЕЛЕЖУС

ШЕФИЦЕ,
ПАЗИТЕ ДА ВАМ
ЗБОГ БРЗИНЕ
ТУРИСТИ НЕ
ПАДНУ У ТЕГЕТ
ЈАДРАН!

ОД ДАНАС:

НОВИ
ДИКАНОВИ
ДОЖИВЉАЈИ

Ripley

Веровати или не!

НАЈВЕКИ ПОЛИГЛОТ У ИСТОРИЈИ

ХАНС КОНОН
БАРОН ОД ГАБЕЛЕНЦА
(1807-1874)
ИЗ АЛТЕНБУРГА
(НЕМАЧКА)
НАУЧИО ЈЕ
208 ЈЕЗИКА
ИСКЉУЧИВО
ЧИТАЊЕМ
СТРАНИХ
КЊИГА.

ДЕВОЈКЕ

ИЗ
СЕРУ-
МУСТИЈА,
У БЕЛГИЈИ,
ВЕРОВАМЕ
СУ НЕКАД
ДА ЋЕ СЕ
УДАТИ
У РОКУ
ОД
ГОДИНЕ
ДАНА
АКО
ЈЕДНУ
СВОЈУ
ЦИПЕЛУ
ОКАЧЕ
ЗА
ОВУ
КАПЕЛИЦУ.

ОБА ДВОСЕКЛА КАМА

ИЗРАЂЕНА
У НЕМАЧКОЈ
1580.
БИЛА ЈЕ
ИСТОВРЕМЕНО
И
ПИШТОЉ-САМОКРЕС.

ЏАХВАР БЕН МОХАМЕД

(1031-1079)
МАВАРСКИ КРАЉ КОРДОБЕ
(ШПАНИЈА)
ЗА ЧИТАВО ВРЕМЕ
СВОЈЕ ВЛАДЕ
НИЈЕ ПОТПИСАО
НИЈЕДНУ
СМРТНУ ПРЕСУДУ
ЈЕР ЈЕ СМАТРАО ДА
МУ ТО ЗАБРАЊУЈЕ
БЕЛЕГ НА ЧЕЛУ
КОЈИ ЈЕ ИМАО ОД РОЂЕНА
И КОЈИ ЈЕ ИМАО ОБЛИК
АРАПСКЕ РЕЧИ
"НЕ".
КАДА БИ МУ
ЊЕГОВИ ДВОРАНИ
ПРЕБАЦИВАЛИ ЗБОГ
БЛАГОСТИ,
ТАЈ ЗНАК БИ,
ОД ЛУТИНЕ,
ПОСТАО
СКЕРЛЕТНОЦРВЕН.

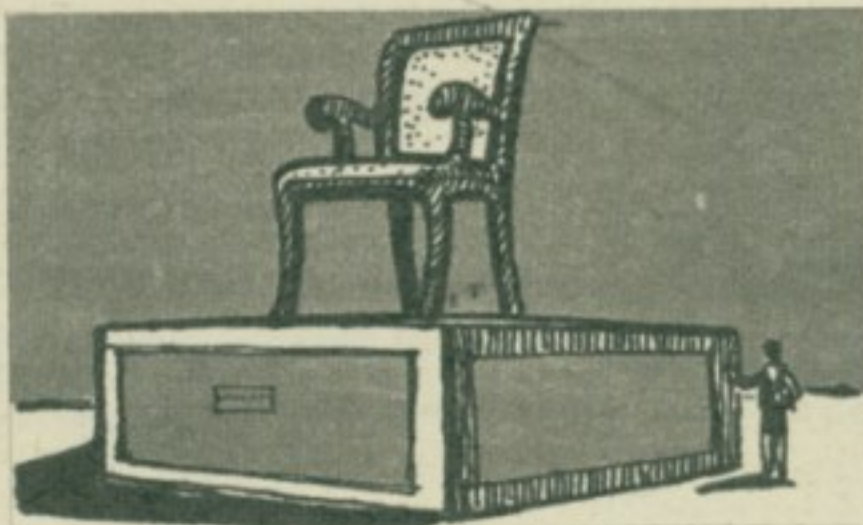
КУКА ОД КЊИГА

ВИЛА У МЕДАНУ,
У БЛИЗИНИ ПАРИЗА,
БИЛА ЈЕ ОБИЧНА СЕОСКА
КУКА КАДА ЈУ ЈЕ
КЊИЖЕВНИК ЕМИЛ ЗОЛА
КУПИО. ПОСЛЕ СВАКЕ
ОБЈАВЉЕНЕ КЊИГЕ
ЗОЛА ЈЕ СТАРОЈ ЗГРАДИ
ДОЗИДАО НОВ СПРАТ
ИЛИ НОВО КРИЛО.

У КИТИЛИ, У ФИНСКОЈ, ЈЕДАН
ВОЗАЧ
САНКИ У КОЈЕ ЈЕ БИО УПРЕЖУТ
ИРВАС
ОСУБЕН ЈЕ 1956. ГОДИНЕ ЗБОГ
БРЗЕ И НЕОПРЕЗНЕ
ВОЖЊЕ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

лица је била висока 5,40 метара
а широка 3 метра. Фотеља ни-
кад није употребљена!

● пре две хиљаде година рим-
ски императори пловили су на
овом броду који би се с правом
могао назвати „пловећа палата“.
Био је дугачак 150 метара с ка-
бинама од мермера и читавим
баштама у којима је било заса-
ђено дрвеће и винова лоза.

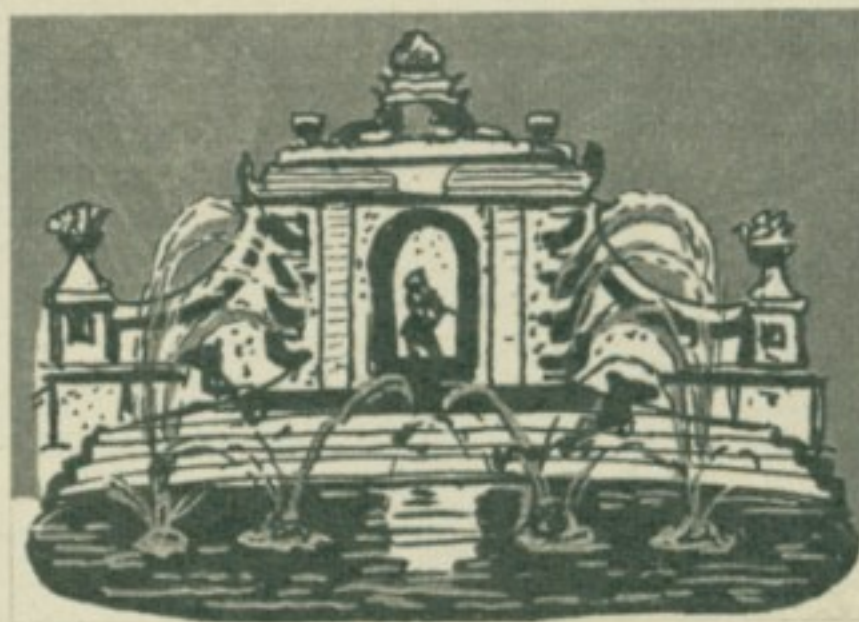
● највећу фотељу на свету кон-
струисао је један столар-умет-
ник из Томасвила у САД. Сто-

● жаба из Суринама (Холандска
Гијана) полаже своја јаја у мно-
гобројне шупљине на својим ле-
ђима. И сваког пролећа само је-
дна ова жаба излеже и до сто-
тину пуноглаваца.

● фонтана „Дијанино купатило“
у Сан Илдефонсу у Шпанији,
чија је градња стајала три мили-

она франака подигнута је спе-
цијално за краља Филипа V а он
се у њој окупао само једном и
то задовољство трајало је равно
три минута!

● пре скоро два века један
тобџија Француске морнарице
конструисао је оружје из којег
је истовремено могло да се ис-
пали седам хитаца!

● француска река Ардеш, током
више хиљада година, издубила
је у кречњаку природни мост
висок 59 метара.

● у древној Атини, цвет љуби-
чице, иначе симбол скромности,
био је званичан цвет.

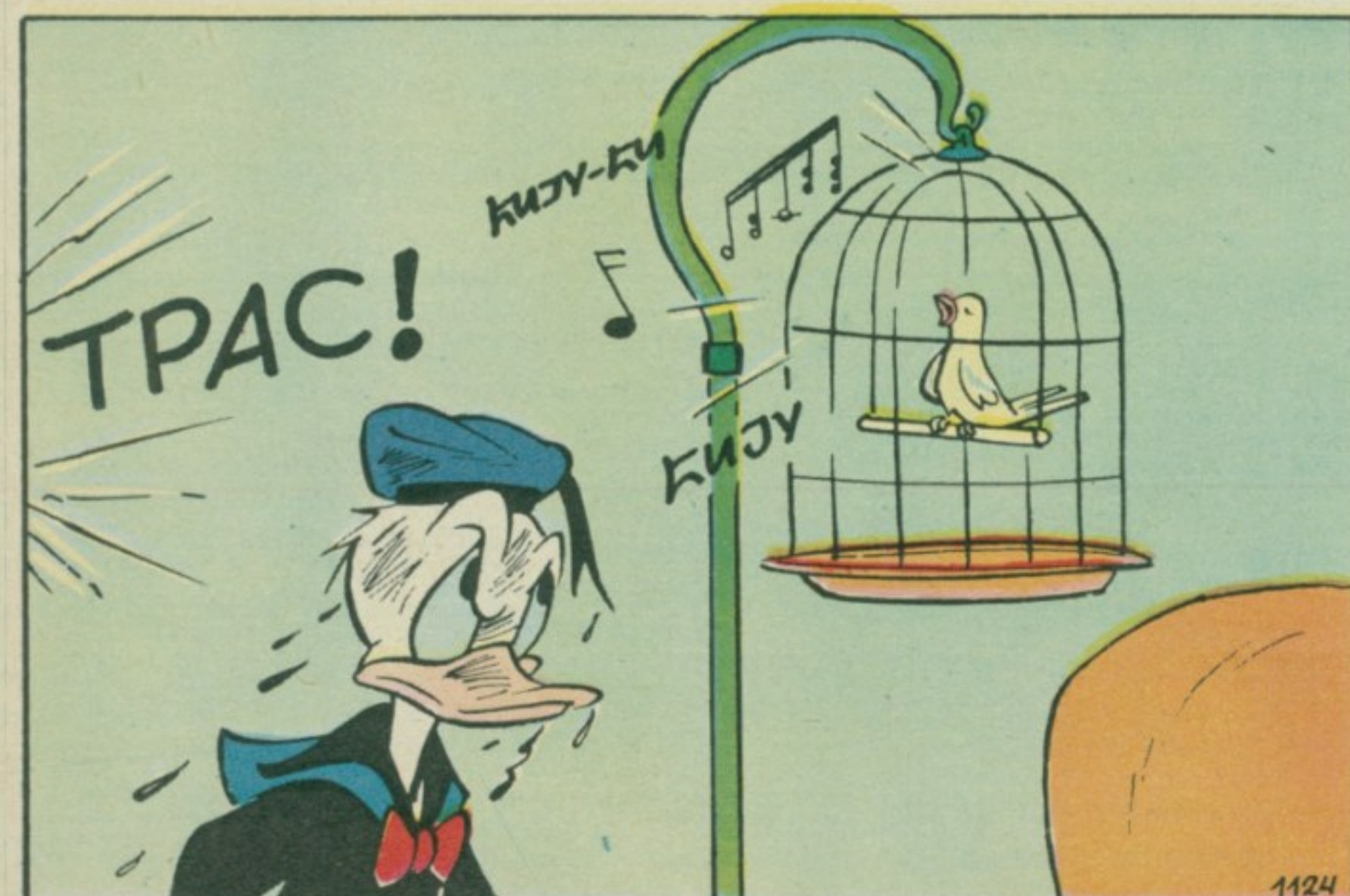
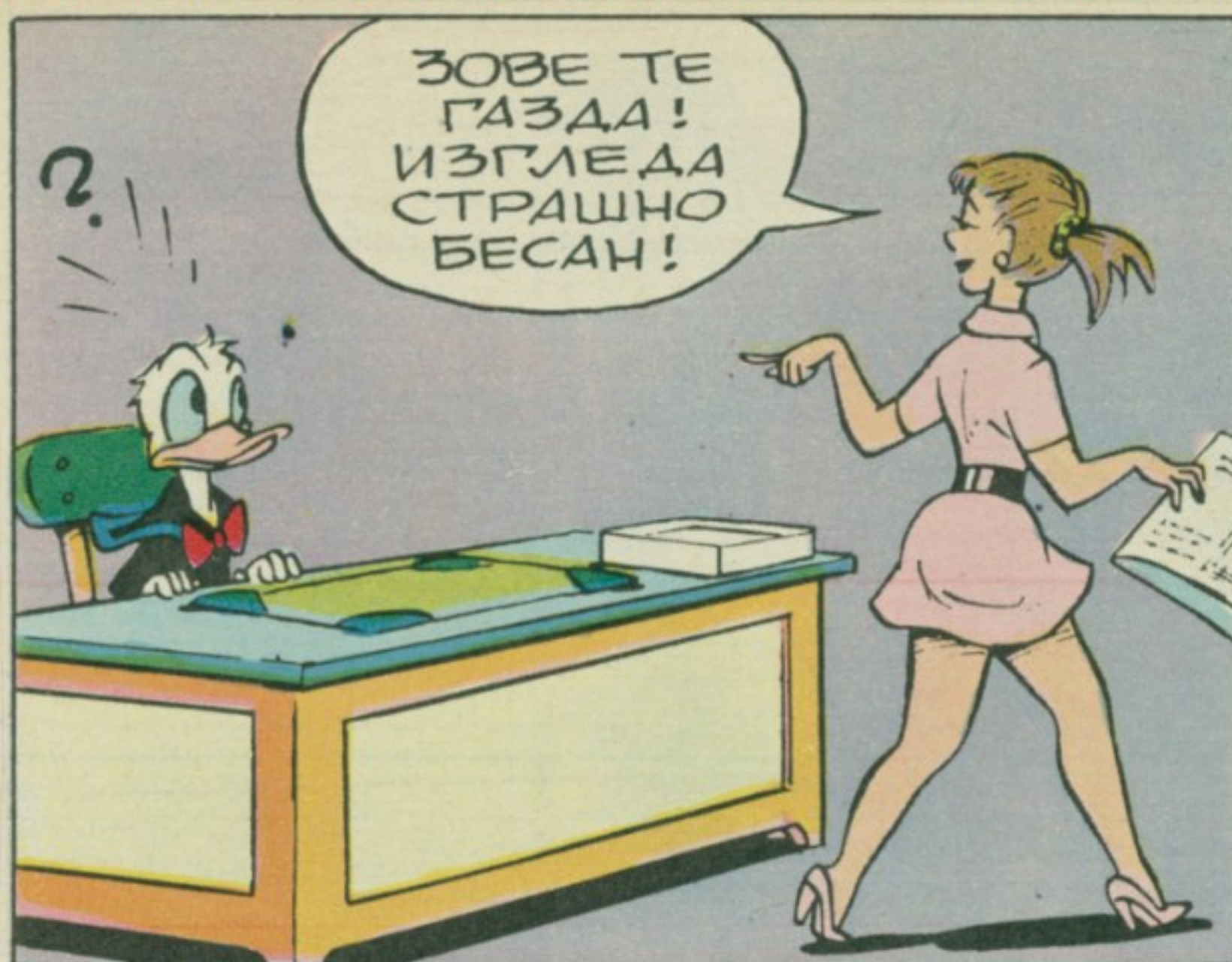

● енглески пароброд „Гренциз-
берг“, саграђен 1903. године да
би преносио гвоздену руду, имао
је 14 катарки за једра у случају
да се машине покваре.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Лукина мајка, сестре и брат прате на мапи пут експедиције.

Пре девет месеци, 7. септембра 1972. године, четрнаестогодишњи Лука Маури из Лека, Италија, опростио се са својом мајком на каналу Гранде у Венецији. Он, његов отац чувени италијански истраживач, алпиниста и „морепловац“ Карло Маури, фотограф Мимио Ланцета и стручњак за коње Ермано Ди Карло кренули су у правцу Кине, путем којим је 700 година раније ишао Марко Поло. Предвиђено је да експедиција траје око годину и по дана с обзиром да се путује пешке, коњима, камилама и сличним „превозним средствима“.

НА ДВОРУ КУБЛАЈ — КАНА

Марко Поло (1254—1323), чувени путник и истраживач, први је Европљанин који је посетио Далеки исток. Он је као седамнаестогодишњи младић кренуо, та кође из Венеције, са оцем Николом и стрицем Матом на далеки пут у Азију. Преко Сирије, Палестине, Јерменије, Персије, Памирске висоравни и пустиње Гоби, после три пуне године, смели путници, пореклом са наше Корчуле, стигли су у двор великог монголског освајача Кублај-кана.

Моћном кинеском владару Марко Поло се веома допао због своје бистрине и лепог владања, па га је задржао код себе читавих 25 година. За то време Марко је научио татарски језик, постао једна од најутичајнијих личности на двору и често путовао по суседним земљама као Кублај-канов изасланик. Тако је пропутовао средњу Азију, читаву Кину, Сундска острва, Јапан, Цејлон, Персију, Јерменију.

4 На тим путовањима Мар-

ко Поло свашта је видео и доживео, па је по повратку у Италију написао „Књигу о небеским чудесима“, познатију под називом „Милион“. У њој он прича о људима далеких азијских земаља, њиховим обичајима, начину исхране, одећи, занатству, раскоши и бедности. Затим о култури и многим изумима о којима средњовековна Европа није ни снала.

Приповедање Марка Пола пуно је фантастичних доживљаја, подсећа на бајку, али у њему има и веома много историјских података. По овоме делу, које се и данас штампа, па се може купити и код нас, израђене су средином XIV века нове географске карте света у које су унете многе дотада непознате земље и острва. Полов путопис вероватно је послужио као оријентација и чувеним морепловцима Кристифору Колумбу и Васку да Гама. Ово потврђује и примерак „Милиона“ нађен у Колумбовој библиотеци.

ВИШЕ ВОЛИ МОТОЦИКЛ

Идеја да се понови путовање Марка Пола родила се у глави Лукиног оца Карла Маурија. Овај веома радознао и предузимљив истраживач учествовао је досад у низу занимљивих експедиција.

Једна од најзбудљивијих, коју је пре неколико година пратио без даха читав свет, свакако је путовање барком „Ра“, начињеном од египатског папируса, од Марока до Америке преко Атлантског океана. Вођа и иницијатор ове фантастичне пловидбе био је чувени Норвежанин Тор Хедердал, јунак експедиције „Кон-Тики“ из 1952. године.

Лука, најстарије од петоро

Мауријево деце, никада није сањарио о далеким путовањима, а још мање му је падало на памет да негде пође с оцем коме се, иначе, увек бескрајно дивио. У ствари, Лука је прилично нежан, по очевом мишљењу чак размажен и „свилен“ као и сва градска деца.

Лукина мајка Ђинета Маури предложила је мужу да са собом поведе и дечака. Био је крај школске године и, мислећи да ће Луку некако загрејати за учење, обећала му је путовање у Кину, ако заврши разред. Међутим, Лука је, уместо тог пута, затражио — мотоцикл!

Родитељи се и нису много изненадили знајући да је Лука прилично тром, да, као што не мари за школу, не воли ни шетње, пешачење, физички замор. Стално му је хладно, час га боли ово, час оно. Управо због тога одлучили су да Лука изгуби једну годину у школи, али да пође на путовање и очеличи се.

Дечак је пошао и не знајући тачно шта га на путу чека. Пристао је највише због коња, јер животиње од свега на свету заиста највише воли. Када је чуо да ће се јакати на ко-

НОВИ

њима и камилама поскочио је од радости. На замор и хладноћу уопште није помишљао, очигледно није имао никакву представу како изгледају велике експедиције.

Тако је експедиција „Марко Поло“ кренула. Лука се јављао мајци и друговима из разних места за која су многи од њих први пут чули: Такно, Курнах, Кернан, Носратабад. Отац, је међутим, писао да се Лука, за

на висини од 3.000 метара, на температури од минус 30 степени, изгубио рукавицу, Лука је мирно сјахао, вратио се, нашао рукавицу и пристигао мали караван који је, као да се баш ништа није догодило, и даље ишао напред. Само неколико месеци раније Лука би се у сличној ситуацији неутешно расплакао.

Одрасли чланови експедиције ипак понекад погледају испод ока шта ради де

У групи која је пре неколико месеци кренула на далек пут налази се и четрнаестогодишњи Лука, син чувеног истраживача Карла Маурија.

дивно чудо, одлично знашао, да није терет експедиције, да се сам брине о себи. Он, као вођа путовања, нема времена да му поклања неку посебну пажњу.

ВЕВЕРИЦА, СОКО И ПАС

Ни остали чланови не гледају у њему дете. Када је,

чак. Тако су приметили да је само двапут заплакао — кад му је угнуо пас и кад је у Ираку видео како на путу деца умиру од глади.

На путу, где год се укаже прилика, Лука купује по неку животињу. Прво је набавио веверицу, затим дивног авганистанског пса и, најзад, сокола за лов који се држи на руци. Како га је Лука држао на голој руци соко му је искључао надланицу и сви су се уплашили да ће се ране инфицирати. Онда му је отац купио заштитну рукавицу.

Из Лукиних писама друговима види се да он нимало не ужива у физичким напорима, али је такође јасно да га је ово путовање прилично променило, да има неки циљ због кога радо трпи и хладноћу и замор, да, када му је тешко, стеже зубе и ћути.

Тако је написао једном другу: „Има дана када бих страшно волео да, уместо што сам овде, седим у школској клупи. Често ме ужасно боле ноге, а и хладно ми је. Ноћу је у пустињи такав мраз да се камилама просто леде сузе!“ Мајци је писао да би, када се врати, желео да положи два разреда за годину како би надокнадио изгубљено, а затим да се упише у средњу ветеринарску или пољопривредну школу.

Лука Маури снимљен у Кабулу са својим соколом за лов.

МАРКО ПОЛО

СТИГАО ЈЕ МАЛИ ПРИНЦ

Експедиција „Марко Поло“ тренутно се налази у Кабулу у Авганистану. Тамо су још од средине априла. То је искористила Лукина мајка и са осталом децом: Аном од тринаест година, Франческом од десет, Паолом од девет и Маријом од седам, села у авион и одлетела у кратку посету мужу и сину. Госпођу Маури, иначе, сви у Италији увелико зову „мајка Марка Пола“ док сам Лука нема ни појма да је толико популаран.

— Морала сам својим очима да видим шта је мој муж учинио од нашег сина, да ми није случајно уништио дете. Он лако подноси све тешкоће, у ствари уопште их не примећује, па сам се уплашила да није сувише тражио од малог.

Мајка се веома пријатно изненадила када је сина затекла здравог, руменијег и снажнијег него икада. Лука је њу, млађег брата и сестре провео кроз Кабул као прави водич. Сви су се запањили када су чули да Лука натуца турски, а доста добро се споразумева на авганистанском наречју фарси.

О тегобама путовања није им уопште причао, ни на шта се није жалио, само је од мајке кришом затражио мало новца — да може да купи још коју животињу. Опширно је описивао, међутим, пријем код авганистанског шаха Мохамеда Захира на коме није било ниједне жене јер се оне у Авганистану не појављују у јавности.

Шах је експедицији дао дозволу да се попне на Памир и прође кроз кланац Вакхира на граници Авганистана и Кине. Чак им је доделио и војну пратњу јер су, како је рекао, опасности безбројне. Мохамед Захир, велики љубитељ културе и лепота Италије, био је нарочито благонаклон према Луки, па се пронео глас да је у Авганистан стигао један мали италијански принц.

МОЛБА КИНЕСКОМ АМБАСАДОРУ

Лука је уживао да буде принц, нарочито зато што

су по свим селима и местима куда је експедиција пролазила људи јурили да га виде, поклањали му цвеће, простирали скупocene тепихе. Његов отац се у почетку мало љутио, ваљда се плашио да Лука не уобрази да је заиста „неко“, али су остали чланови групе све окренули на шалу.

Експедиција већ дуже времена чека у Кабулу на кинеску визу.

Карлу Маурију су још у Италији обећали да ће визе добити, али да то мало дуже траје. Да би убрзао процедуру италијански амбасадор у Кабулу приредио је пријем коме је присуствовао и кинески амбасадор. Били су и сви Маури, отац, мајка и петоро деце. Карло Маури је приказао филм снимљен за време експедиције „Ра“.

После пројекције филма, на опште запрепашћење, Лука је пришао кинеском амбасадору, поклонио му се и рекао: „Господине амбасадоре, молим вас да нам дозволите да прођемо кроз вашу огромну, дивну земљу као што је пре 700 година учинио Марко Поло!“

Амбасадор је сачекао да се Лукине речи преведу, а затим се насмешио и одговорио: „Марко Поло веома је популаран у мојој земљи. Ја сам вашу молбу послао влади и обећавам ти и своју личну подршку. Сигуран сам да ћете визе ускоро добити“.

Бинета Маури вратила се сутрадан по овом пријему у Италију, а експедиција „Марко Поло“ нада се да ће ускоро у Кину.

Б. Д.

Путовало се пешке, на коњима и камилама кроз пустиње и планине.

ДИКАН и туристичка звер

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ, НА ОСТРВУ ФАРОСУ...

* ДАНАШЊИ ХВАР

П. СРЕБАНОВИЋ

НИСАМ ГА ВИДЕО!

— Мораћу да одустанем — помислио је капетан Арегви када је, пред јутро, по ко зна који пут принео доглед очима. — Нико не може да опстане у води више од осам часова!

Око Карлоса Соизе био је мркли мрак. Снажни таласи бацили су га горе-доле као кавкав запушач од плуте, а прах од воде која је прштала гушио га је. Шпански морнар био је 500 километара далеко од најближег копна. Грчевито се борио за живот, а ипак је био сасвим сигуран да неће издржати.

Неколико часова раније, светлости његовог танкера нестале су, вероватно заувек, у таму карибске ноћи...

ОСТАО ЈЕ САМ

Карлос није напустио палубу 250.000-тонског танкера КОНИКА ДУДАИС по завршетку своје стражарске смене. Остао је, наслонен на ограду, да посматра како дубоко испод њега вода јури мимо брода и пенуша ударајући о његов челични зид. Размишљао је о храбрим шпанским морепловцима који су још пре неколико векова пловили овим истим водама. Можда је и велики Кристофор Колумбо баш овуда јездио за Нови свет? Сигурно је било страшно месецима се борити са овим дивљим морем у малим ораховим љускама у каквим се онда пловило...

Изненада, престао је да сањари. Густе олујне облаци за тренутак су се размакли и нешто у води блеснуло је на месечини. „Сигурно ајкула!“ помисли Карлос и наже се преко оgrade да би боље видео.

У том тренутку, танкер се нагло искренуо на таласима. Пресамићени морнар изгуби равнотежу и прелете преко оgrade. У паници, зграбио је гвоздену шипку, али му је влажна метална исклизнуо из руку.

Неколико секунди летео је кроз ваздух. Затим је, дубоко доле треснуо о воду и нестало у дубини. Гушећи се и дахнувши поново је изронио и покушао да виче. Узалуд: вода му је стално пунила уста и није могао да пусти ни гласа.

Висока, црна маса танкера пролазила је крај њега. Очајнички је заграбио рукама да би се удаљио од брода, страхујући од смртоносних пропелера који су млили воду двадесетак метара даље. Отресао је са ногу тумене чизме и махнито наставио да плива.

Борећи се да умакне пропелери, није ни приметио да је брод већ прошао. Посматрао је црну, 30 метара високу сенку како нестаје. Сада је био сам усред океана, а нико на броду није имао појма о томе.

АЈКУЛЕ СЕ ИГРАЈУ

Први тренуци панике прошли су и Карлос је почео да размишља. Колико ће моћи да се одржи на површини? Четири, пет часова? Можда — ако се ајкуле претходно не побрину за њега!

Борећи се са страхом који му

је освајао ум, погледао је на свој непромочиви сат са светлећим бројчаником. Било је десет и пет. Он се опусти. Хтео је да се одржи на површини са што мање снаге.

Бурa се полако стишала и Месец је изронио иза облака. У тишини која је завладала, Карлос је одједном чуо необичан шум. Сазнао је да је окренуо главу, зачу га поново: као да је нешто проишталопоред њега.

А тада из воде изрони велика, блистава маса. Лебдела је неколико секунди, а затим нестала. Карлос се следи од страха. Почео је опет да млати рукама, али му најзад разум надвлада панику и он се умири оставивши да га вода носи. Знао је да не сме да привуче на себе пажњу ајкуле.

Опет је зачуо шиштање воде. Чу довиште му је сада изронило с друге стране. Мора да је прошло тик испод њега!

Срце као да је хтело да му искочи из груди и само уз крајњи напор воље успео је да угуши нагон за бежањем. Ајкула је неколико пута извела своју игру — заронила је и изронила на неочекиваном месту.

А тада Карлос схвати да нема посла са једном, већ са две немање. Заједно су рониле и израђале из воде, чешући се једна о другу. Нису га приметиле, играле су се...

Ускоро, весели пар је одјездио оставивши га самог. Карлос је покушао да плива, али му је тело било укочено од хладноће.

Погледао је на сат и установио да је прошло већ четири часа. Колико ће још моћи да издржи? Претпостављао је да су они на танкеру већ открили да га нема и да су се дали у потрагу. Али, како ће га наћи усред океана обавијеног тамом?

Иста мисао мучила је и Кармела Арегвија, капетана КОНИКЕ ДУДАИС. Још у 11 часова, када је чуо да је један од морнара нестало у океану, наредио је да се танкер окрене и врати путем којим је дошао. Знао је да је могућност веома мала; већ више од једног часа морнар се борио са таласима океа-

на, у водама препуним ајкула. Али, његово је било да покуша, те је читаву посаду позвао да изиђе на палубу и широм отвори очи.

ДОБАР ПОСАО

Трагао је већ пуна четири сата. У међувремену, радиографисао је свим бродовима у околини и шест њих, један за другим, спремно се придружило потрази. Тако је налагао закон мора. Али, у успех нико није веровао...

Бледа јутарња светлост већ је почела да се разлива по океану када је капетан Арегви по ко зна који пут принео доглед очима. „Ускоро ћу морати да одустанем“, по мислио је. „Нико не може да опстане у води више од осам часова“.

Али, само што је хтео да промени курс један глас повика:

— Капетане, нешто се креће с десне стране брода!

— Зауставите све машине! — узвикнуо је Арегви. — Изгледа да смо га нашли!

☆☆☆

Двадесет минута касније, полувестан и укочен од хладноће, Карлос Соиза је лежао у болесничкој кабини. Капетан Арегви је издао наређење да се пуном брзином креће напред, а затим се окренуо младом морнарском помоћнику који је први приметио утопљеника.

— Добар посао, момче! — рекао је, тапшући га по рамену. — Спасио си Карлосу живот. Како си га само видео?

— Ох капетане — одврати овај — нисам га уопште видео! Чим сам викнуо, схватио сам да је оно што сам угледао само пена која се убрзо разишла. Знате, ово је моја прва пловидба — још не разликујем ни крму од прамца!

П. С.

ДРАКАР СА ЗМАЈ

ЈЕДРО ОД АСУРЕ — По кинеским рекама Јангцекјанг и Сикјанг пловила је пре 2100 година мала једрилица високо уздигнуте крме четвороугластог облика и ниског а оштрог предњег дела — прамца. Пуних девет векова од тада и на рекама и на мору служила је готово искључиво за превоз робе којом се трговало. Пре 1200 година овом једрилицом, названом цунка, почело је и да се ратује. Од тог времена по далекоисточним морима крстаре две врсте цунки: трговачке, натоварене робом, и гусарске, опремљене „праћкама“ за бацање ватрених кугли и другим оружјем. Цунка је дуго носила једро начињено од асуре и попречно појачано бамбусовим летвама. Временом се развило више врста ове једрилице а у прошлом веку била је највећа севернокинеска цунка која је имала пет јарбола и 1200 бруто регистарских тона носивости. На слици стара кинеска цунка.

ШАТОР НА ПАЛУБИ — На северу Европе није било бољих и искуснијих помораца од Викинга. Чувен је њихов ратни брод дракар који је као украс на прамцу и крми носио фигуру змајеве главе. По томе је и добио име јер дракар на норвешком значи змај. Дракар је брод изузетно лепог облика: труп му је дугачак и узан са оштрим завршецима. Пловачи на весла постигао је брзину од око 15 километара на сат, док је на једра, ако је било повољног ветра, пловио преко 20 километара на час! Била је то за оно време изванредна брзина. Дракар средње величине је имао 16 веслачких клупа, 32 весла и 64—72 члана посаде, а велики 34 веслачке клупе и до 400 чланова посаде. За једним веслом седео је више веслача који су уједно били и ратници. Викинзи су прамец овог ратног брода окивали гвозде. Једро су користили само за дуже пловидбе а пре почетка борбе или буре обавезно га скидали. Како палуба није била покривена посада је јарбол и једро користила за заклон, као неку врсту шатора: јарбол је постављен водоравно на дрвене подупираче и преко њега распростирано једро. За кормиларење је служило посебно весло са широким пером. На слици викиншки дракар око 1000. године.

Енглески ратни брод из XII века с утврђењем на прамцу и крми. Утврђење је могло да се подигне непосредно пред почетак битке.

БЕЗ ИЈЕДНОГ ПОРАЗА — Први пут су се енглески бродови сукобили с викиншким 833. и 840. године. Нормани, познатији као Викинзи, који су пре 1200. година живели у Данској, Норвешкој и Шведској, крајем VIII века почели су да опседају обале западне Европе и да је пустоше. Учврстили су се на ушћу реке Сене у Нормандији и, продирући у Велику Британију, присилили њене становнике да организују оружану поморску силу. Тада је створена чувена краљевска флота која је постојала све до XVII века. Свака област Велике Британије учествовала је у њој с одређеним бројем бродова и помораца што је одређивао краљ према броју становника, површини и природним богатствима. Енглеска флота је била у почетку слабија од норманске, али се ситуација изменила. Британски бродови били су већи, чвршћи и стабилнији од викиншких. Покретало их је тридесет до шездесет весала и једно једро, кад је дувао ветар повољног правца. У време крсташких ратова, у XII и XIII веку, Енглези су за борбу градили специјалне галије: на прамец и крму уграђивали су утврђења-кућице за стрелце. Енглези су, као и Викинзи, за дуже пловидбе разапинали велико једро али су га заједно с јарболом скидали пред почетак борбе. У то време код њих се граде два типа ратних бродова: уске и дугачке галије на весла и ши-

Енглески брод из времена крсташких ратова.

роки овални бродови с једним јарболом, једним једром и сталним утврђењем за стрелце. У жељи да повећа своје поседе у Европи и другим континентима, Енглеска је у средњем веку често предузимала ратне походе. Краљевска флота је до 1360. године била довољно моћна да се одупре свим нападима на мору и није претрпела ниједан пораз. Али, ускоро почиње да слаби, нарочито после битке код Ла Рошела 1369. кад је побеђена од француско-италијанске флоте.

АЈЕВОМ ГЛАВОМ 2

КАД СУ ГУСАРИ ВЛАДАЛИ — Сараценски гусари су пре седам стотина година допловили на источну обалу Јадранског мора и, после сукоба с нашим приморцима, спалили Котор, Росе и Будву и населили се у Улцињу. Триста година раније они су почели да узнемиравају многе земље око обала Средоземног мора харајући најпре по Италији и њеним острвима и по јужној Француској. Године 849. упловили су у реку Тибар у Италији и покушали да униште папску државу — седиште врховног поглавара католичке цркве. Папа Лав IV је тада оградом високим зидом сав црквени простор који је касније назван Ватикан. Сараценима су у раном средњем веку називани арабизовани муслимани северне Африке и Шпаније, а касније је то назив за све муслимане. Једно време владали су јужним делом Италије док их у X и XI веку нису потиснули Нормани. На слици сараценски брод из XII в.

БОРБА ПРСА У ПРСА — Кнар је најстарији теретни брод северноатлантских вода. Први су га градили Викинзи. За разлику од ратног дракара бокови су му били виши. У XIII веку у земљама северне Европе гради се нови тип кнара — ратни. Овај једрењак је као и дракар имао изузетно леп облик и израду. Покреће га једно велико једро а као кормило служи кратко весло са лопатицом. На предњем и задњем делу једрењака, изнад прамца и крме, постављени су каштели — заштитне кућице. Стрелци и бацачи ватрених кугли нису у њима били само заштићени од непријатеља већ су успешније гађали са веће висине. Посада кнара је често примењивала начин борбе прса у прса — бацала је куке на непријатељски брод, привлачила га и ускакала у њега. На слици једрењак кнар из XII века.

ЗА РАТОВАЊЕ И РИБАРЕЊЕ — Овај француски једрењак из XII века употребљаван је за превоз војника у време крсташких ратова из западноевропских лука на обале Мале Азије. По облику и грађи сличан је енглеским бродовима тог времена. Прамац му је, као и у енглеских бродова, оштар а крма заобљена. Иако му посада није била бројна, добро се држао у рату и са два једра на два јарбола пловио брзо. Али, кад би му се скинули каштели, заштитне кућице за стрелце, и осматрачки кошеви са јарбола, од њега би остао обичан рибарски чамац. Због природног богатства и релативне независности од спољног света, Француска све до новијих времена није развијала поморство онако како би то одговарало њеном изванредно повољном положају на два мора.

Овај енглески ратни брод из XII века разликовао се од других: имао је већи број једара и стална утврђења за стрелце — каштеле на прамцу и крми.

ДА НЕПРИЈАТЕЉ НЕ ПОБЕГНЕ — Већина енглеских бродова саграђених у XII веку служила је за превоз ратника који су учествовали у крсташком рату. Како су весла већ одавно престала да се употребљавају на оваквим бродовима, које је покретало најчешће само једно једро, понекад је дуго требало чекати да наиђе повољан ветар. На броду је остало само једно весло, али оно је служило за кормиларење. То једно весло, кратко и са широким пером на крају, имали су сви бродови тога времена. Кука, која се такође налазила на свим бродовима, служила је као сидро кад би се брод заустављао а могла је и да се баци на непријатељски брод: да се њим привуче или да му се не допусти да побегне. На слици енглески ратни брод који је пре 700 година пловио до обала Мале Азије.

Материјали узети из Музеја капетана Штумбергера у Баошину.

НАСТАВИТЕ СЕ

ТАЈНЕ БАЧКОГ СРЦА

Ишла сам тада у I разред гимназије, а како ова средња школа није постојала у мом граду, путовала сам сваког дана у Ђуприју. Нова средина ми се допала и брзо сам се уклопила у њу. С другарицама сам се одмах спријатељила, а моји нови другови просто су се утркивали ко ће бити са мном у друштву. Нису изостали комплименти и симпатије. Било ми је пријатно, али сем обичног другарства нисам осећала ништа друго према њима. Многи су после овога одустали од трке за моју љубав, али не сви.

Најупорнији је био Боба. Седео је у првој клупи и често се окретао према мени, чак и за време часова. Боба није био леп, није било ничега у њему што би га одвојило од осталих, бар ја нисам примећивала, чак ме је понекад нервирао својим погледима. Али, није се предао, решио је да ме пошто-пото освоји.

Тако ми је постао интересантан и почела сам да га гледам другим очима.

ОДЈЕДНОМ
— ЛЕП!

Постали смо пријатељи. Приметила сам да има лепе зелене очи. И те очи вукле су ме све више себи.

ДВЕ ТВРДЕ ГЛАВЕ

СХВАТИЛА САМ
ДА ЋУ ИЗГУБИТИ
БИТКУ ПРОТИВ
УПОРНОГ
БОБЕ, АЛИ
НИСАМ ЖАЛИЛА.
НАПРОТИВ, БИЛО
МИ ЈЕ ЛЕПО!

— Бојао сам се овог тренутка а сваки дан мислио на њега. Толико те волим — шапутао је Боба, а ја нисам могла ни да дишем.

Одједном је постао леп. Ово је био знак да сам се заљубила и просто нисам могла да верујем да ми се то догодило. Али, нисам хтела ни да се предам. Боба и ја били смо слични. Обоје тврдоглави и јако упорни. И, тако дође пролеће. Све је лепо око мене. Почела сам да мислим све више на Бобу а ипак у друштву то нисам показивала. Паркови су озеленели, цвећа је било свуда. Мај, најлепши месец, младих заљубљених парова куд год се окренеш. Замишљала сам нас двоје овако срећне. У мени је све дрхтало. Љубав која је дуго тињала почела је да букти. Схватила сам да ћу ипак изгубити битку. Нисам жалила, било ми је лепо. Само је од мене зависило кад ће се то догодити.

Једног дана Боба је понудио да ме отпрати до аутобуске станице. Пристала сам.

Шетали смо, разговарали о учењу, књигама, школи, док нам је љубав кидала срца на комаде. Од тада ме је Боба сваки дан испраћао до аутобуске станице. Чекајући аутобус често смо стајали на мосту и ћутећи посматрали реку. Мост је био велики као и река

која је тихо пловила као да се трудила да не наруши мир око нас. Осећала сам: љубав и младост то је нешто најлепше у животу!

Дошао је крај школске године. Боба ме је замолио да једно по подне идемо у биоскоп. Пристала сам и договорили смо се да то буде субота.

КАО СТРУЈА

И дан и ноћ мислила сам само на то. У школу више нисмо ишли, па се до суботе нисмо ни видели. Дан је био леп, пун сунца и царкута птица. Била сам срећна, узбуђена. Обукла сам најлепшу хаљину и пошла.

Боба је већ био на станици нестрпљиво чекајући мој долазак. Рекао ми је да изгледам дивно. Није одвајао очи од мене и то ми је јако пријало. Пожурили смо да не закаснимо на представу.

Наша седишта била су у последњем реду. После журнала почео је филм. Боба ме је упорно гледао као да је желео нешто да ми каже. Правила сам се да не при-

мећујем и гледала у платно. Тада је он скупио храброст и ухватио ме за руку. Као да је струја прошла кроз мене, почела сам да дрхтим. Образи су ми горели а срце јако ударало. Нисам могла да проговорим ни једну једину реч. Боба је принео руку устима и нежно је пољубио. Све је почело да се љуља и окреће око мене. За нас више нико није постојао у сали. Његове руке чврсте и јаке стезале су ме све више. Ђутали смо, а ја нисам имала храбрости да га погледам. Приближио је своју главу и шапутао тихо:

— Бојао сам се овог тренутка а сваки дан мислио на њега. Толико те волим...

Како је ово дивно, размишљала сам, како су глупо пролазили дани! Цела једна година била је потребна да признам ову љубав, да видим колико вслим! Просто нисам могла да дишем. Тако се филм завршио и ми смо отишли кућама. Мислила сам само на њега. Хтела сам да овај утисак што дуже траје и да га ништа не поквари. Зато сам одмах легла. Осећала сам његове руке и дрхтала целим телом. Сутрадан је требало да идемо по оцене. Мислила сам само на то, на нови сусрет и тако заспала.

Пробудио ме је цвркул птица. Срце ми је узбуђено лупало. Бојала сам се да ће долетети нешто и све однети са собом, бојала сам се да оволика срећа неће дуго трајати. Са неком зебњом отишла сам у школу.

ЗАШТО ЋУТИ!

У учионици су били скоро сви. Био је и он. Чим ме је видео, устао је, пришао ми и поздравио. Сели смо у исту клупу. Боба је ћутао и ја нисам знала како ово да тумачим. Зато сам и ја ћутала. Оцене смо брзо добили и заједно изашли из школе. Шетали смо дуго, седели у парку. Осећала сам да Боба има нешто да ми каже. И нисам се преварила. Његови родитељи одселили су се у Београд и он сутра одлази за њима. Училило ми се да се земља отвара и да пропадам у њу. Оно чега сам се бојала, догодило се брзо.

Било нам је тешко. Боба ме је ухватио за руку и рекао:

— Надам се да ово није наш последњи сусрет, смели да те пољубим на расстанку. — Више то нису биле оне руке од чијег сам додира дрхтала. Тргла сам се, устала и потрчала низ улицу. Не, пролазило ми је кроз главу. Не сме сад отићи. Устао је и пошао за мном.

— Писаћу ти — довикнуо ми је. Махао је руком дуго, све док га нисам изгубила из вида. Сузе су ми обливале лице. Аутобус је јурио као да ме носи у неповрат. Тако се завршила моја прва љубав. Дуго је требало да је преболим.

Љубица Филиповић,
Параћин, Стевана Сремца 1
(Хонорар: 250,00 динара)

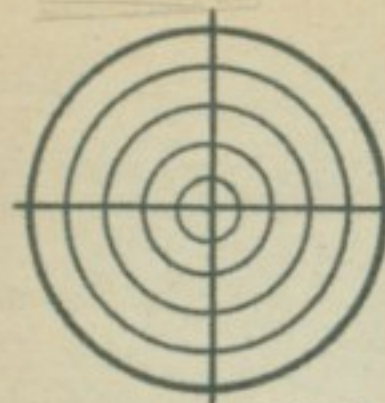
Заједничка песна

Одвек смо млади на нама лева знање
Одвек заљубљени да бисмо живели знами
Одвек маштовити за светлост дане
Једно све што летим нисмо лани
Све смо бољатији што имамо дане

Ми певали да се постигне роботи
Путолавци довршени за намеру свесну
Против свега смо што хоће да крогн
И мада више вам борбу нећу песму
Наше нас срце још не оспаноги

Бранко Милоковић

НА НИШАНУ АТЕНТАТОРА

На челу мале колоне војника јахао је човек циновског раста, упадљиве лепоте, лица обраслог густом проседом брадом. Преморени коњи посртали су. Крајем маја у мексичкој савезној држави Вера Круз врућине су неносне јер се ова земља налази на свега двадесетак степени изнад полутара. На лицима војника умор и равнодушност, једино је брадасти цин изгледао нешто ведрије. Био је то Венустијано Каранца, председник Мексика, против кога су се побуниле мексичке савезне државе Сонора и Пуебла.

Уз помоћ Панча Виље

У Мексику је независност проглашена 1821. године и тада је Шпанија морала да се одрекне једне од својих првих и најбогатијих колонија. Међутим, у самом Мексику владало је хаотично стање. Од 1821. до 1920. године у независном Мексику промениле су се 63 владе. Како је председник Порфирио Дијаз успео да се одржи на власти пуних 30 година, испада да су сви остали владали земљом просечно по годину дана!

Венустијано Каранца легално је изабран за председника Мексика 1917. године пошто је претходно, на челу војне хунте, уклонио неодлучног Викторијана Хурерту са председничког положаја. У томе му је помогао и легендарни Панчо Виља као и познати генерал Алваро Обрегон.

Генерал Каранца био је вођ такозване конституционалне револуције, односно оне која се борила за устав, ред и поредак, и имао је прилично успеха. Исте године када је постао председник Каранца је Мексику дао устав назван керетарски по месту Керетаро где је донет.

Али, већ на уставотворној скупштини у Керетару постала је очигледна основна разлика између Каранциног либерализма који је по карактеру припадао XIX веку и Обрегонових идеја о напретку и добробити државе. Тада је Каранца био принуђен да против своје воље прихвати неке уставне мере које су иначе биле супротне његовом уставу и које уопште и није намеравао да спроведе.

Каранцин устав, и такав какав је био, довео је до многих промена набоље. За-

хваљујући њему држава је почела да узима већег учешћа у производњи која је до тада била искључиво у приватним рукама, радницима је, први пут у историји Мексика, признато право да се организују и учествују у расподели добити у производњи.

Ја каранцирам, и ти каранцираш...

Ставке устава из Керетара дубоко су потресле мексички капитализам, а под његовом оштрицом нашли су се и моћна католичка црква и свештенство. Осим тога, за врло кратко време

Каранца је успео да се озбиљно замери Сједињеним Америчким Државама и изазове праве дипломатске проблеме јер су САД по сваку цену хтеле да задрже рударске концесије у богатом Мексику и заштите своје не мале интересе.

Убрзо су све десничарске снаге у земљи, потпомогнуте Сједињеним Америчким Државама, биле против Венустијана Каранце. Да зло буде још веће председник је изгубио и симпатије својих некадашњих помоћника Панча Виље и Алвара Обрегона, односно прогресивних снага Мексика, због оклевања да изведе далекосежне реформе које је устав обухватао, али Каранца није имао намеру да скоро спроведе у дело.

Обичан народ замерао је Каранци финансијске шпекулације, изгледа без икакве основе. Чак су зли језици у Сиудад Мексику сковали нов глагол који се мењао овако: „Ја каранцирам, ти каранцираш, он каранцира...“ што је значило: „Ја крадем, ти крадеш, он краде...“

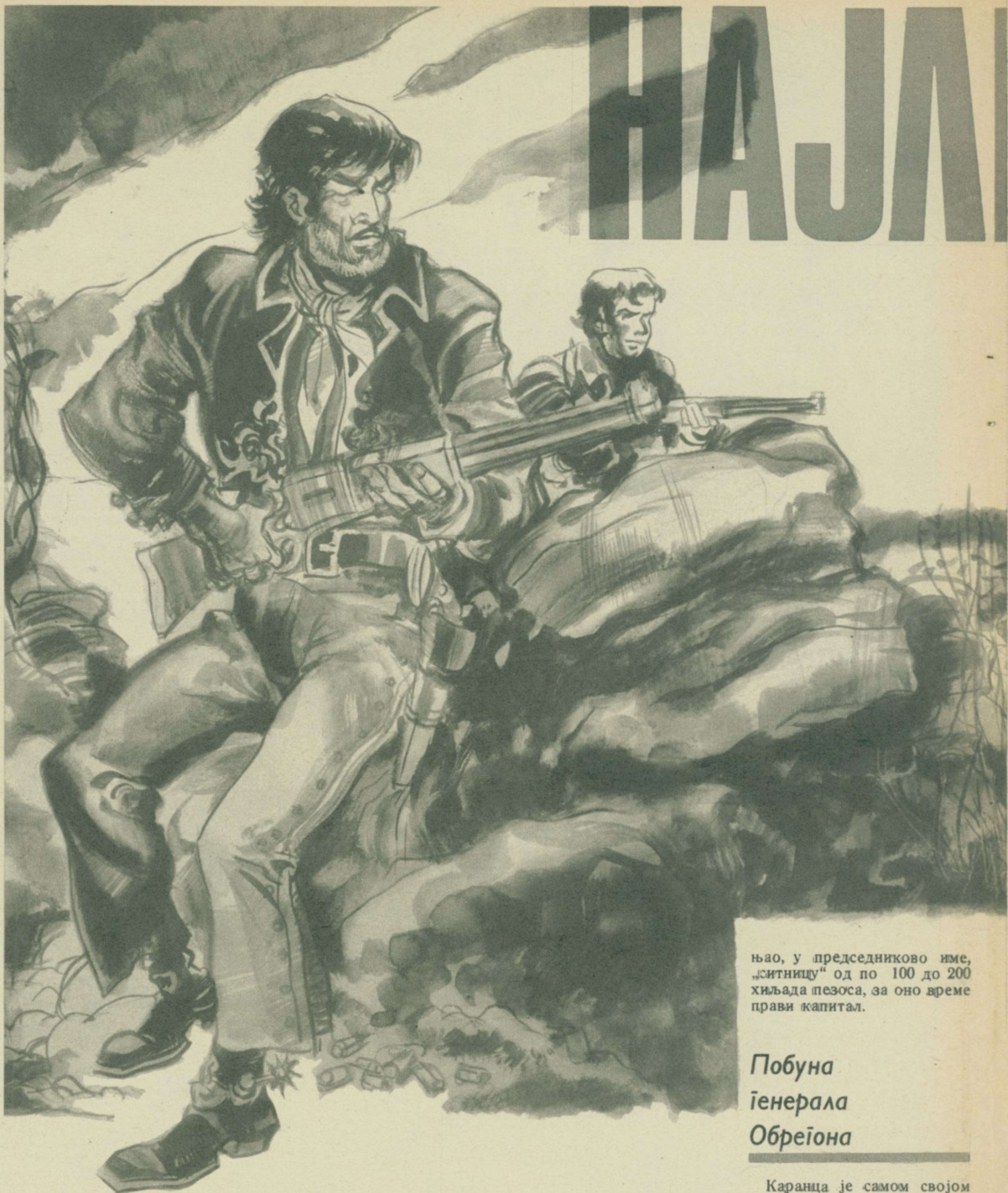
Тврдило се, на пример, да је Каранца присвојио, односно купио државним новцем, читав низ кућа у најлепшој авенији Сиудад Мексика. Ово је било мало вероватно. Али, изгледа да није било далеко од истине да је Каранца веома волео разна гостовања страних певачица и глумица и да је његов поверљив човек свакој од тих лепотица на поласку из Мексика дискретно покла-

њао, у председниково име, „ситницу“ од по 100 до 200 хиљада пезоса, за оно време прави капитал.

Побуна генерала Обрегона

Каранца је самом својом појавом, пореклом и васпитањем можда давао повода таквим причама. Рођен је у породици богатог земљопоседника, завршио је одличне школе и увек је заузимао високе државне и војне положаје. Био је веома углађених манира, савршено негован и одевен, навикао на луксуз и расипништво.

Но, и поред шапутања о председниковим малверзацијама народ се Каранци и дивио. Многи нису веровали да је човек који је револуционисао земљу и супроставио се крупном капиталу и моћном свештенству обичан лопов. Они који су били мање расположени да слушају интриге оправдано су сумњали да ружне приче о Каранци шире баш оне десничарске снаге којима

НАЈЛ

ЕЛШИ ЧОВЕК У МЕКСИКУ

**Председник владе
Венустијано
Каранца
последњи је
пао у кланцу
близу граница
Пуебле
и Вера Круза,
код реке
Рио Пескадос.**

је председник одузео привилегије.

Уз све то Венустијано Каранца био је један од најлепших људи у Мексику чији ватрен народ уме и те како да цени пријатну спољашњост. Све мексиканске девојке и жене држале су у кући на видном месту Каранцину слику тврдећи да је он најлепши мушкарац у Мексику и на целој кугли земаљској. У време када је постао председник Каранца је било 57 година, али је имао младићко лице и беспрекоран стас сачуван захваљујући јахању и дугогодишњим напорним вежбама у војној школи.

И вероватно би Каранцин председнички мандат мирно истекао 1. децембра 1920. године да њему није пало на памет да за свог наследника изабере цивила Ињација Бониљаса. Његова жеља била је да, после револуције и смиривања ситуације у земљи, на власт коначно дође човек који нема никакве везе са војском и генералима, а ови да се повуку и почну да раде оно што им је и била дужност — да бране земљу.

Ово се никако није допало ни војсци, ни крупним капиталистима, ни цркви, а

ни некадашњем Каранцином пријатељу и помоћнику, пензионисаном генералу Алвару Обрегону. Тако су се крајем априла 1920. године Обрегон и његови људи побунили, а већ почетком маја Каранца је са шачицом верних војника морао да напусти Сиудад Мексико и врлетима и беспуњима крене за Вера Круз.

На том путу стигла му је вест да га је издао и пришао Обрегону и најбољи пријатељ генерал Пабло Гонзалес који је потајно желео да се домогне председничке фотеље. Сада му је једина нада била да ће успети да се споји са снагама свог рођака Кандида Агилара кога је нешто раније послао у Вера Круз да тамо прикупи снаге и утврди се.

Однос снага један према другом

Изненада запрашташе пушке. Каранцини пратиоци отворише ватру и пожуреше у заклон. Последњих дана имали су низ окршаја, храбро су се бранили и —

гинули. Број им се нагло смањивао. Око председника налазили су се само они највернији, остали су га још раније напустили и пришли Обрегону.

Каранца је последњи отишао у заклон док је непријатељ и даље засипао ватром. Одједном, коњ под председником паде погођен, али се Каранца за трен ока искобела из узенгија и као младић окочи у седло другог коња кога је његов ађутант водио у поводу. Налет непријатеља одбијен је, но Каранца се питао колико ће још моћи да им се супротставља. Није страховао да неће издржати, али је био и те како свестан да је однос снага 1 према 100 у корист оних других.

Од државе Вера Круз Каранца је много очекивао, али му је Гонзалесовом издајом пут био пресечен. Сада је, као какав гериљеро, морао да се крије по планинама гоњен попут дивље звери. Није никако хтео да се преда мада је знао да је његова битка изгубљена и да је крај само питање дана. Када су изишли из заклона, он позва своје војнике и рече им:

— Пријатељи, наша судбина је запечаћена. Ја ћу се

бранити док сам жив, али од вас не тражим да изгинете са мном. Ко год жели да оде може слободно да се преда Обрегону!

Међутим, нико није хтео да се преда. Тада рече Каранцин ађутант:

— Господине генерале, одавде постоји један тајни пут којим бисмо можда могли да се докопамо граница Вера Круза.

— Води нас! — одврати му Каранца.

И колона нечујно крете кроз шумовиту увалу где се била склонила, а коју је непријатељ опколио са свих страна уверен да му шачица војника неће умаћи. Налазили су се близу граница Пуебле и Вера Круза, код реке Рио Пескадос.

Војнички поздрав непријатељу

Каранцин ађутант повео је колону тајним пролазом до омањег кањона кроз који су срећно прошли. На излазу из кањона, око 150 корака даље, чекале су их Гон

залесове трупе. Морали су да се врате у кланац и покушају други маневар. Но, на пола километра од улаза у кланац угледали су оне исте људе који су нешто раније убили коња под Каранцом.

Никакав маневар више није могао да се изведе. Каранцини људи знали су да им је једино преостало да храбро изгину. Мада су били добро снабдевени муницијом пустили су да непријатељ први отвори ватру. А онда је почео покољ.

Каранца, који је изгледао нерањив, хладнокрвно је гледао како око њега фијучу меци. Био је заузет убијањем непријатеља. Када се осврнуо, од његових људи у животу се налазио само верни ађутант. Минут касније, Каранца се сам нашао на попришту. Ускоро је и његова пушка умукла...

Када су генерали Обрегон и Гонзалес дошли на место покоља, поздравили су по војнички мртвог Каранцу знајући да пред њима лежи велики војник и велики човек. Каснија испитивања оповргла су готово све оптужбе против генерала Каранце. Историја је рекла своју реч: као председник он је учинио све што је било у његовој моћи у земљи хаоса и потреса какав је тада био Мексико.

Нови председник Мексика постао је Алваро Обрегон чији је први потез био да изглади односе са Сједињеним Америчким Државама дајући им нову концесију за експлоатацију петролеја.

Године 1928. лондонски лист „Дејли телеграф“ донео је следећу вест:

„На једном банкету у Сиудад Мексико убијен је 17. јуна ове године бивши председник Мексика Алваро Обрегон. Неки сликар замолио га је да му покаже портрете. Када су уметника увели у дворану за пријем, он је из своје кутије за боје извадио револвер и опалио. Обрегон је пао смртно погођен“.

ЧИРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

НЕДЕЉАМА ВЕЋ ЕСКАДРА
ЧИРНЕ БРАДЕ ПЛОВИ МОРИ-
МА А ОД ПЛЕНА НИ ТРАГА...

ДА БУДЕМО ЛЕПШИ

ТРИ ВАЖНА ПРОБЛЕМА

ПРЕТЕРАНО ЗНОЈЕЊЕ

Велика је непријатност за младог човека или девојку ако им се претерано зноји цело тело, руке или ноге. Да би се ово избегло, основно је правило редовно купање сапуном и употреба дезодоранса. Важна је и одећа: није добра она од синтетике већ ти препоручујем порозне тканине које пропуштају ваздух и погодне су за прање. У току дана више пута стави на чисто пазухо дезодоранс. На сваком пише каква му је намена а има их и специјалних за младе и оне који се баве спортом. Ипак, претходно га испитај да би избегао алергију која није ретка. Увече на чисто пазухо стави мало дезодоранса. Ако се до ујутру на том месту не појави црвенило или свраб, слободно га употребљавај, а ако се појави, тражи неки други. За оне којима се зноје ноге, то је најчешће проблем код младића, важно је да носе памучне чарапе и обућу од праве коже и са кожним ђоном. Синтетика не дозвољава кожи да дише, па се ноге упаре и још више зноје. Постоје и специјални дезодоранси за ноге, али се често ни њима не може постићи успех. За теже случајеве где се ноге претерано зноје, а дезодоранс не помаже, дајем овај рецепт:

Рецепт за емулзију коју лекар препоручује читаоцима Забавника

ка против претераног знојења ногу: 20,0 грама уротропина, 20,0 грама глицерина, 25,0 грама талка, 25,0 грама цинк оксида и 10,0 грама дестиловане воде.

Овај рецепт исеци из Забавника и заједно са купоном у доњем десном углу залепи на чист лист хартије и добићеш лек у свакој апотеци. Једна кутија кошта 5,60 динара.

Претерано знојење, нарочито руку, може понекад да буде последица нервозе или неке болести и онда се треба обратити лекару интернисти, а он ће те већ даље упутити где треба, зависно од узрока.

Запамти: као дезодоранс за прање руку користи сапун. Добро помаже прах који ћеш направити од једнаких делова соде бикарбоне и талка и њиме за прашивати руке. Пери руке повремено у једнопроцентном раствору хиперманганана.

СУВИШНЕ ДЛАЧИЦЕ

Доста често девојке се жале да им изнад горње усне расту црне длачице, а код младића оне се појављују високо на образима, па им то смета да буду лепши. Ако нису превише грубе и упадљиве, довољно је да их избелиш 4 — 6% оксиженом. Набавићеш га у свакој апотеци и није скуп: бочица од 50 грама стаје 1,60 динара. У оксижен додај не колико капи амонијака (100 грама — 1,50 динара), и ватом намажи сувишне длачице. Видећеш да ће оне временом постати слабије и скоро невидљиве. Ако су длачице на твом лицу сувише грубе и упадљиве и има их много, обавезно се обратити лекару

ендокринологу јер је можда у питању неки поремећај у твом организму. Упут за њега можеш добити од сваког лекара опште праксе. Чупање пинцетом не препоручујем јер после тога длачице постају још јаче. Данас се у свету сувишне длачице уклањају електричним путем. То, наравно, раде стручњаци — лекари, и та електрокоагулација једини је начин да се свака длачица појединачно одстрани трајно, заувек. И у нашој земљи уклањају се длачице електричним путем, на пример у Јасминовој кући лепоте, код Ташмајдана. До њих ћеш доћи једноставно. Довољно је да се пријавиш њиховом дерматологу који ради понедељком и четвртком од 17 — 19 часова, и он ће ти заказати кад можеш доћи на ред за тзв. епилацију. Али, ту има једна мала невоља: сувишне длачице на лицу рачунају се као естетски а не здравствени проблем и услуге се плаћају, за сваку

длачицу 3,00 динара. Разуме се постоје и други успешни начини уклањања маља, разним депилаторима или врућим воском, али оно није трајно и мора се понављати. За девојке: ако хоћеш да уклониш маље са ногу, а оне се сад лети највише примећују, набави у дрогерији или самоуслугу депилатор. Крему у дебљем слоју нанеси на поквашене ноге и после најмање пет минута пређи преко ногу стругалицом коју ћеш добити заједно с депилатором. После тога обриши ноге мокром ватом и најзад их истуширај. На исти начин уклони и маље испод пазуха, али пазни: после тога 24 часа не стављај никакав дезодоранс, а још мање какву кољонску воду или парфем!

ДОКТОР

НЕГА НОКТИЈУ

Здрави, чисти и уредно подрезани нокти могу да улепшају руку, а прљави нокти, флекави, неравно сечени и изломљени да је нагрде. Ако хоћеш да ти нокти буду лепо, запамти да је за то најважније беспрекорна чистоћа и једнако сечење, заобљавање. Нокте треба сећи једном седмично, а чистити уз свако прање руку четкицом. Заноктице при сваком брисању руку потискуј надоле, уз прст, никако их не сеци.

Ако су ти нокти по природи мекани, они захтевају нарочиту негу. Препоручујем ти да их кратко подрежеш а за прање руку добро је да употребљаваш благ, неутралан, најбоље дечији сапун. Води можеш додати и мало боракса. Користиће ти да нокте више пута у седмици намажеш такозваном „водом за нокте“ коју ћеш добити у апотеци.

10,0 грама тартарне (винске) киселине, 10,0 грама мирове тинктуре, 20,0 грама ароматичног алкохола и 20,0 грама дестиловане воде.

Ако имаш ломљиве нокте, купај их у топлој, чак и врућој биљној уљу најбоље је мешави-

на од 50,0 грама бадемовог и 50,0 грама маслиновог уља. У случају да имаш веома тврде нокте, добро ће ти доћи ове вруће купке, а одмах после њих утрљај у нокте следећу мешавину: 30,0 грама бадемовог уља, 3,0 грама талка и 3,0 грама каустичног амонијума.

Лакирање ноктију је у моди, али и ту девојке морају бити обазриве. Без обзира на квалитет лака могу настати оштећења ноктију: они постају крхки, пуцају, губе сјај. При том изгледа да више од самог лака штетно делује ацетон за скидање боје који уништава фини површински слој. Ако је то твој случај, добро ће ти доћи купке у топлој уљу, једнаки делови бадемовог и маслиновог уља, као и редовна масажа. Неко време потребно је да престанеш са лакирањем.

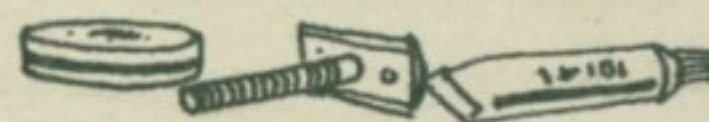
СУВИШНЕ ДЛАЧИЦЕ, ПРЕТЕРАНО ЗНОЈЕЊЕ, НЕВОЉЕ СА НОКТИМА — СВАКО ОД ВАС МОЖЕ УКЛОНИТИ ТАЈ МАЛИ НЕДОСТАТАК АКО СЕ ДРЖИ ПРАВИЛА ЗАБАВНИКОВОГ ЛЕКАРА КОЈА УОПШТЕ НИСУ ТЕШКА.

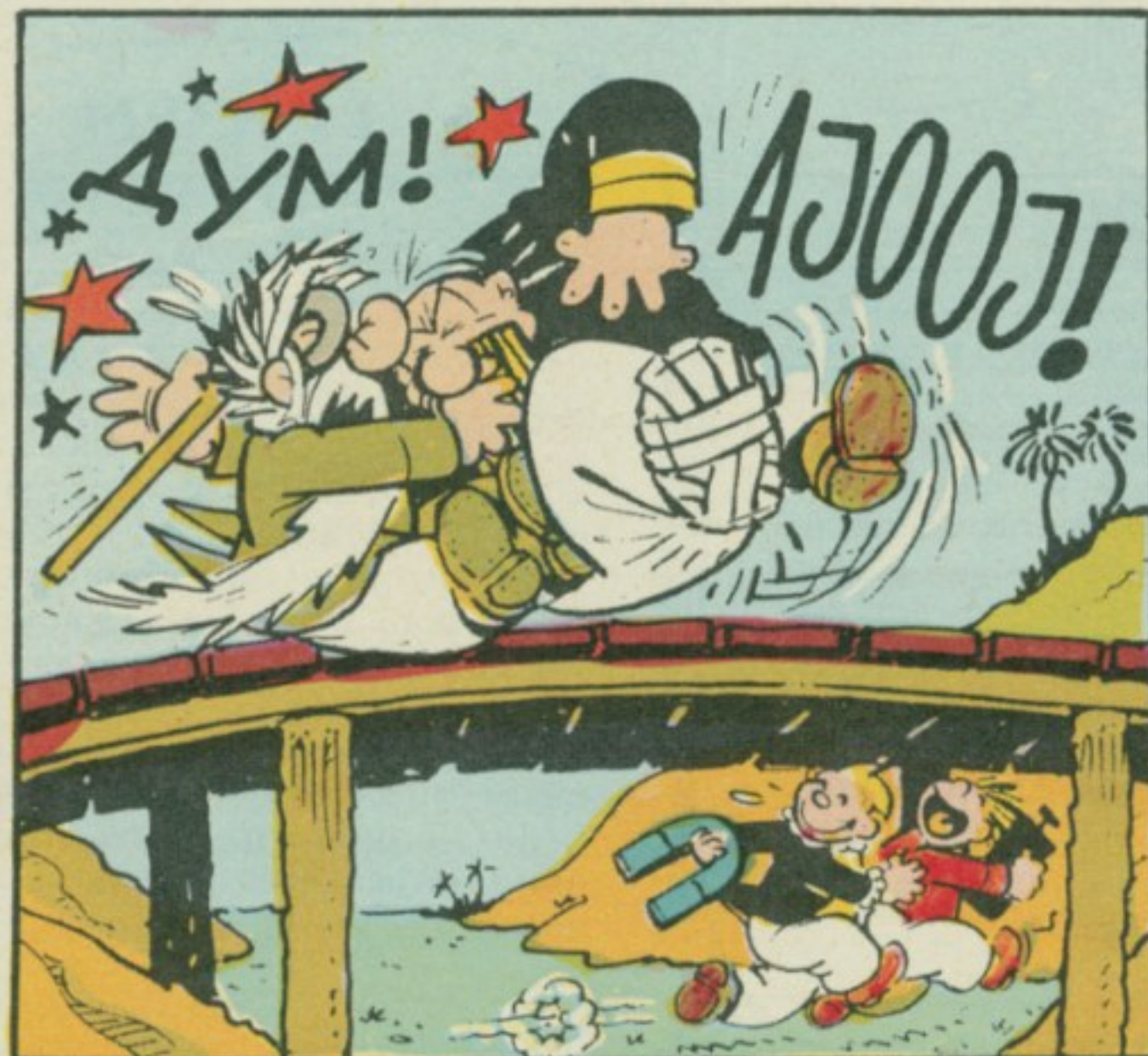
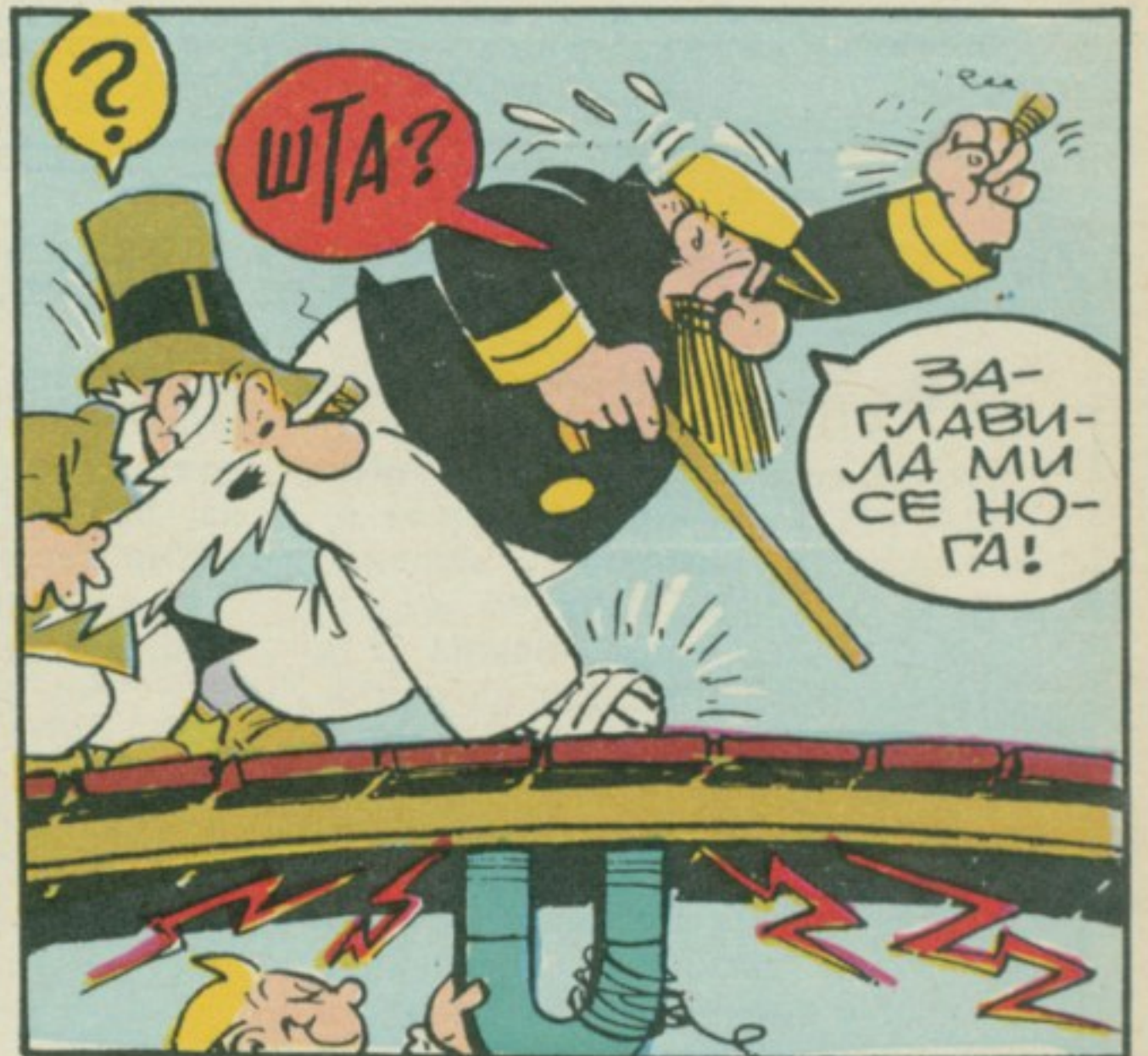
ГРИЗЕМ НОКТЕ!

Ова појава честа је код школске деце. Нека испитивања су показала да 20% девојчица и 18% дечака гризе нокте! Некада се практиковало да се врхови прстију мажу горким и љутим нешкодљивим течностима, али ја то не препоручујем. Та ружна и по здравље доста опасна појава може се савладати само уз јаку вољу и помоћ родитеља, а у тежим случајевима треба се обратити и психијатру који ће пронаћи можда и неку ситуацију која дете нагони да гризе нокте.

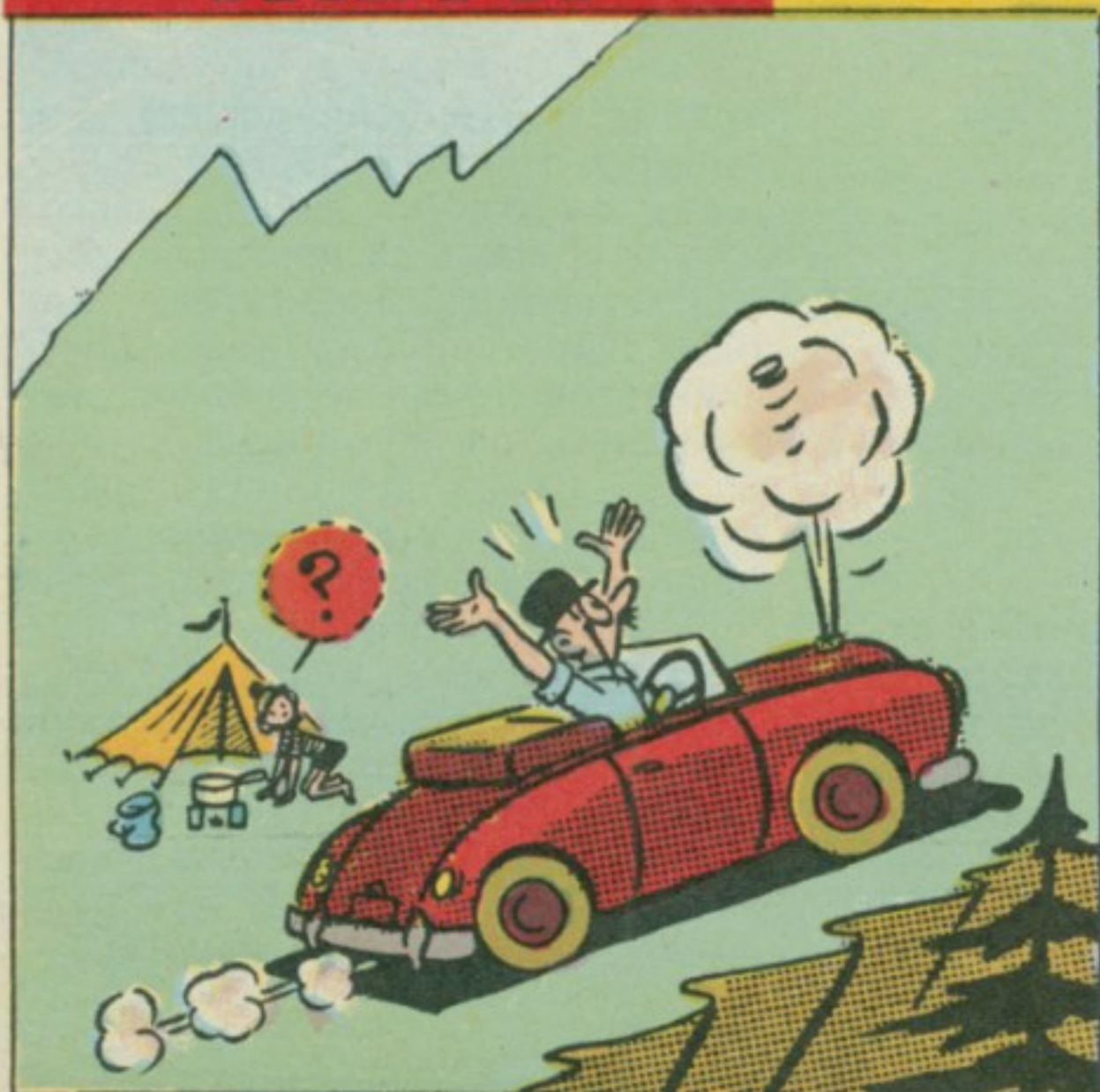
ПРВО БРИЈАЊЕ

Дечацима је одувек био велики проблем кад треба да почну да се брију. Ево стручног савета: у 14. или 15. години кад ти изнад горње усне почињу да расту црне маље, не дирај их и не чупај јер ћеш тако оштетити нежну кожу. Тек кад ти, негде у 17. или 18. години — а код црномањстих нешто раније — длачице на бради сасвим очврсну, зрео си да купиш прибор за бријање!

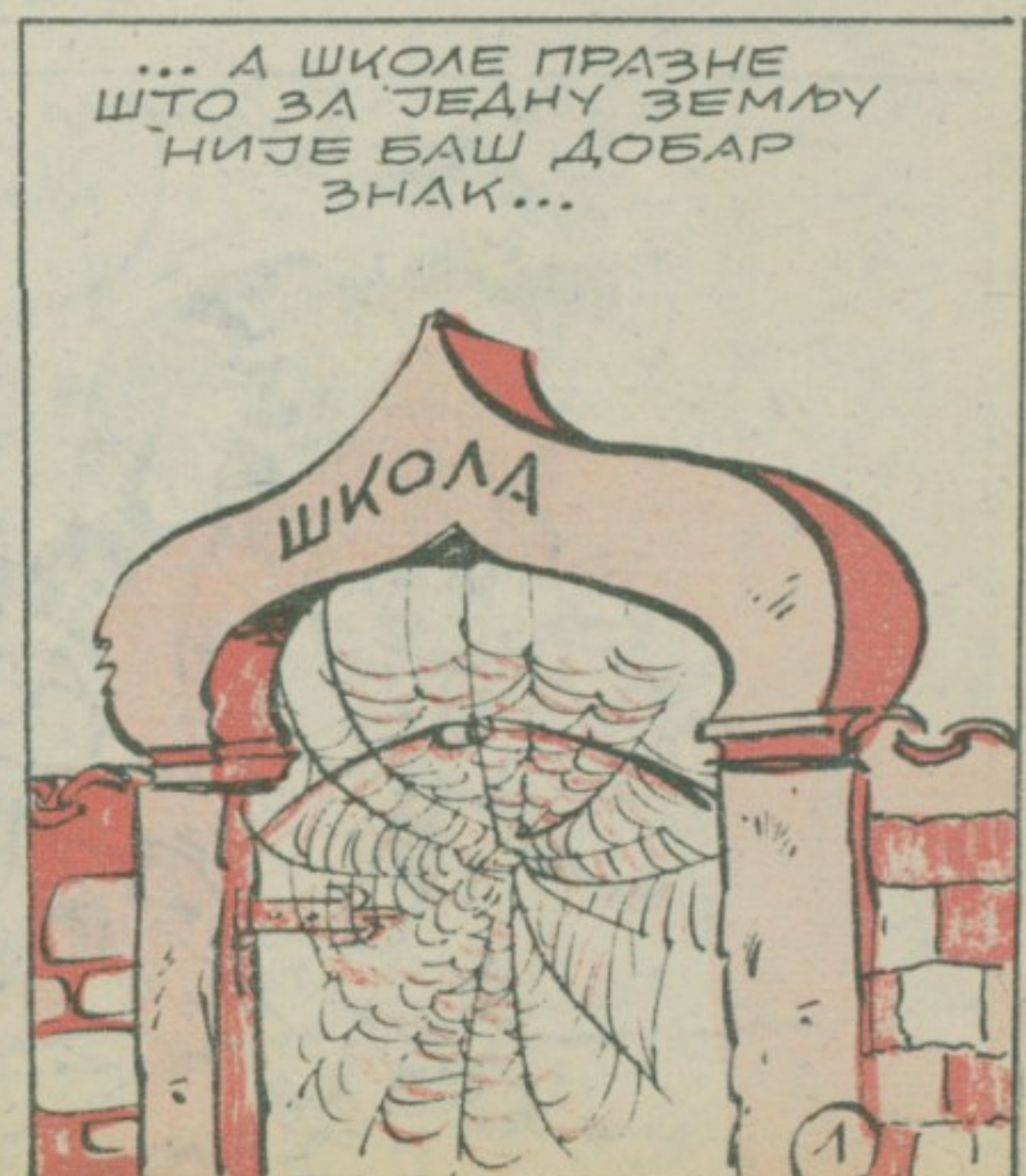

ГАВРА

ИЗНОЈ: БАГДАДСКА ПРИЧА

ГОСПОДАР БАГДАДА, СВЕТАЛИ КАЛИФ КА-
РУН ЕЛ ПУСАК, БИО ЈЕ ДОБАР...

ДОБИО САМ ИГРУ,
ВЕЛИКИ ГОСПОДАРУ!
СВИ АДУТИ СУ У
МОЈИМ РУКАМА!

КАД
ТИ КА-
ЖЕШ...

ТОЛИКО ДОБАР ДА
НИ МУВУ НЕ БИ УБИО...
А ОНЕ СУ ТО ЗЛОУПО-
ТРЕБЉАВАЛЕ...

ЈЕДИНА НЕЗГОДА БИЛА ЈЕ У
ТОМЕ ШТО КАЛИФ... КАКО ДА
КАЖЕМО... НИЈЕ БИО БАШ
МНОГО МУДАР.

ОН ЈЕ СЛЕПО СЛУШАО
САВЕТЕ СВОГ ВЕЛИКОГ
ВЕЗИРА ИЗНОГУДА...

А ВЕЛИКИ ВЕЗИР БИО
ЈЕ БАВОЛСКИ БИСТАР
И ВЕЛИКИ РАЧУНЧИ-
ЈА УЗ ТО...

$5.763.252 \times$
 $312.418 =$
 $1.800.545.225.$
426

АА?

МЈАООО!

ДОНЕСИ МИ
БИЧ ДА КАЗ-
НИМ ОВУ
МАЧ-
КУ!

КАЛИФ ЈЕ ЗА-
БРАНИО БИЧЕВАЊЕ
... СВЕ БИЧЕ-
ВЕ ЈЕ
ПОБАЦАО!

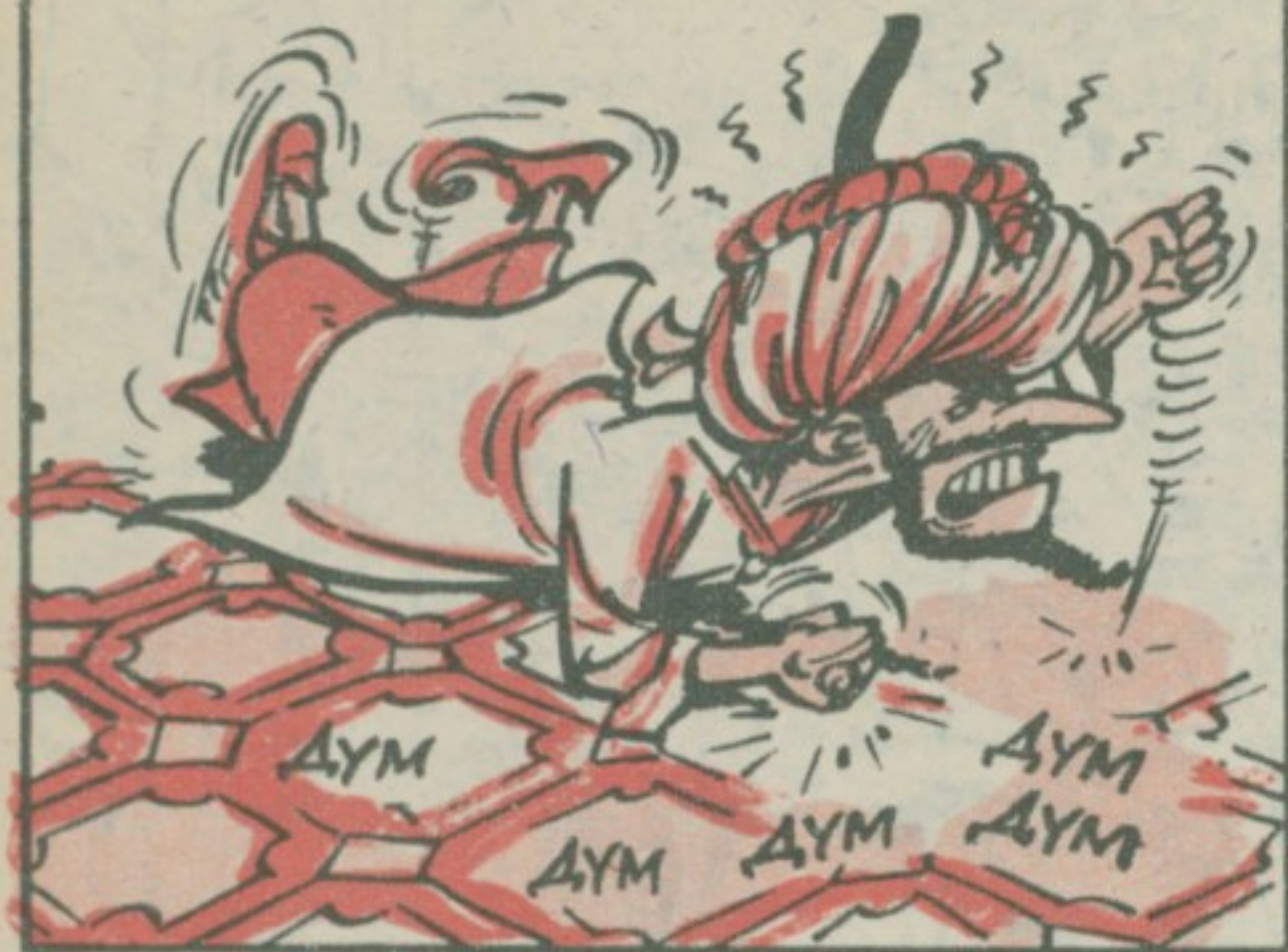
ПА... КАД НЕ МОГУ
БИЧЕМ
МАЧКУ, МОГУ
ТЕБЕ...

ТРАС

АААААА!

АА, ДОБРО СТЕ
ЗАПАЗИЛИ. ВЕЛИКИ
ВЕЗИР ЈЕ БИО И
ВЕОМА, ВЕОМА
ЗАО!

КАЛИФОВА ДОБРОТА ДОВО-
ДИЛА ЈЕ ДО БЕСА
ВЕЛИКОГ
ВЕЗИРА...

РЕКЛИ СМО ВЕЋ ДА ЈЕ
ВЕЗИР БИО ЗЛО... САМ МУ
ЈЕ БИО ДА ПОСТАНЕ КА-
ЛИФ УМЕС-
ТО КАЛИ-
ФА.

ЈОШ ЈЕ
СРЕЋА ШТО КАЛИФ
СЛУША МОЈЕ
САВЕТЕ...

... И ШТО ПРИСТАЈЕ ДА ПОТ-
ПИШЕ ЗАКОН О
НОВОМ ДАНКУ И БАЦАЊУ
У ЗАТВОР ОНИХ КОЈИ
НЕБЕ ДА ГА ПЛАТЕ...

САМО
ЈЕДАН МАЛИ
ПОТПИС,
ВЕЛИКИ
КАЛИ-
ФЕ!

ПЕРО
ВЕЛИКОГ
КАЛИФА
КАРУН ЕЛ
ПУСАКА!

ЕВО!
НОСИМ!

ДОБРИ МОЈ ИЗНОГУДЕ,
ЖЕЛИМ ДА ПРОШЕТАМ
ЛЕПИМ ГРАДОМ
БАГДАДОМ И ПОРА-
ЗГОВАРАМ СА
СВОЈИМ ПОДА-
НИЦИМА!

КАЛИФ ЖЕЛИ У
ШЕЋЊУ! НЕКА
СЕ СВЕ ПРИ-
ПРЕМИ
ЗА ЊЕГОВ,
ИЗЛАЗАК!

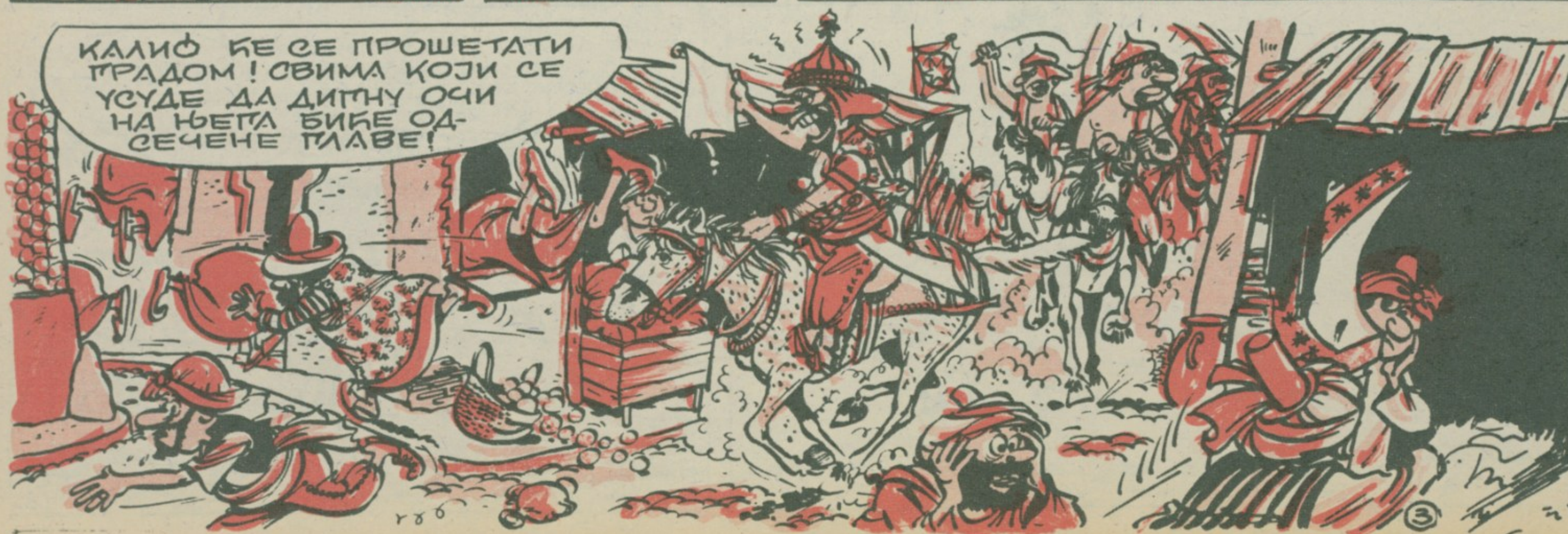

МАЛО КАСНИЈЕ, НА УЛИЦАМА
БАГДАДА...

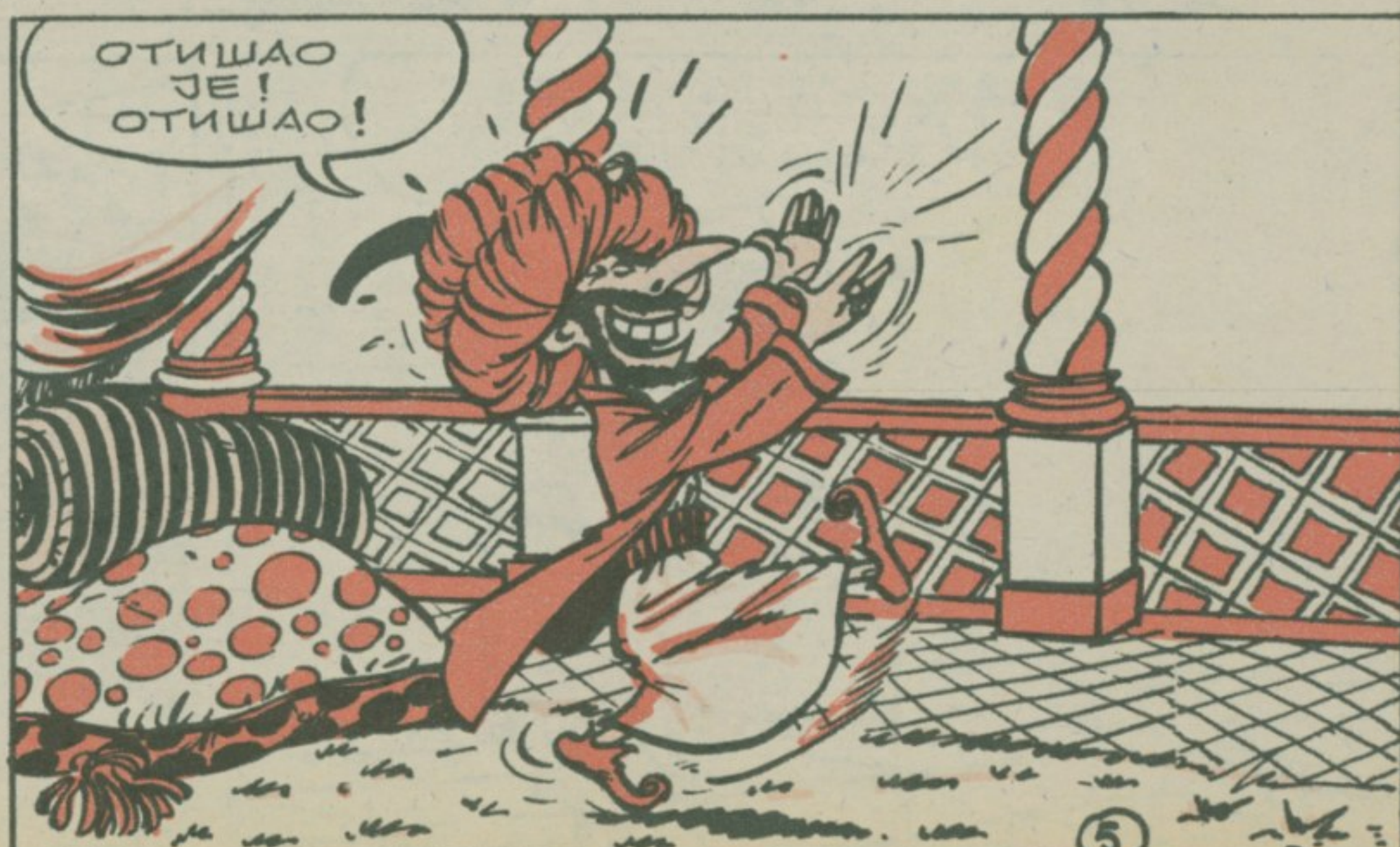
ДОЛАЗИ
КАЛИФОВА
ПАРДА!

КАЛИФ ЊЕ СЕ ПРОШЕТАТИ
ГРАДОМ! СВИМА КОЈИ СЕ
УСУДЕ ДА ДИГНУ ОЧИ
НА ЊЕГА БИЋЕ ОД-
СЕЧЕНЕ ПЛАВЕ!

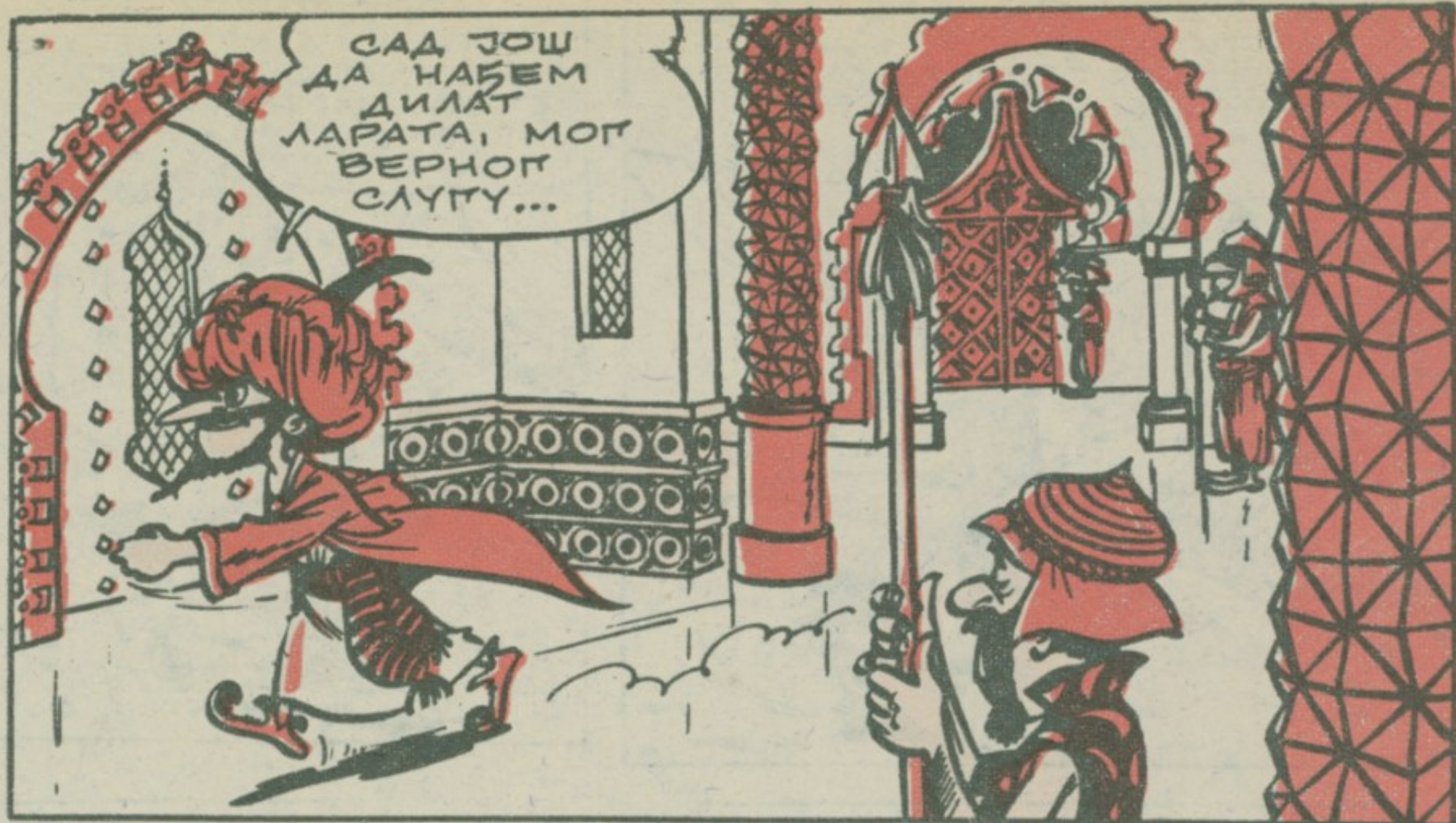

ВИДИТЕ ЛИ КОЛИКО СЕ ВЕЛИКИ
ВЕЗИР ОБРАДОВАО... НАПРАВИО
ЈЕ ЧАК ЕНТРШАКС*

* ЕНТРШАКС ЈЕ
АКРОБАТСКА
ФИГУРА У
ИПРИ
ГОРЉИ.

САД ЈОШ
ДА НАБЕМ
ДИЛАТ
ЛАРАТА, МОГ
ВЕРНОГ
СЛУГУ...

ТУ СИ! ПОБИ
СА МНОМ ДО ДВОРСКЕ
КАПИЈЕ! ТРЕБА ОДМАХ ДА
ТИ ИЗДАМ НЕКА НАРЕЂЕ-
ЊА!

САД ОДМАХ
ИЛИ
СУТРА?

АКО МЕ БУДЕШ
СЛУШАО БИЋЕШ
МОЈ ВЕЛИКИ
ВЕЗИР ЈЕР ЈА
ЋУ УСКОРО
БИТИ
КАЛИФ!

А ЈЕ Л'
ЛЕПО
БИТИ
ВЕ-
ЛИКИ
ВЕЗИР?

КАКО ДА НИЈЕ!
ИМАШ ШЕСТОДНЕВНУ
РАДНУ НЕДЕЉУ,
ПЛАЋЕН ПОДИШЊИ
ОДМОР И ТРИНАЕ-
СТУ ПЛАТУ!

ТАТА НЕБЕ НИКАД
ПОВЕРОВАТИ ДА
САМ У ЖИВОТУ ТА-
КО УСПЕО!

БАК! КАД БУ-
ДЕМ КАЛИФ
НАРЕДИЋУ
ДА ГОДИНА
ТРАЈЕ
3650 ДАНА!

ЗА ТО ВРЕМЕ ПРЕД ДВОРОМ...

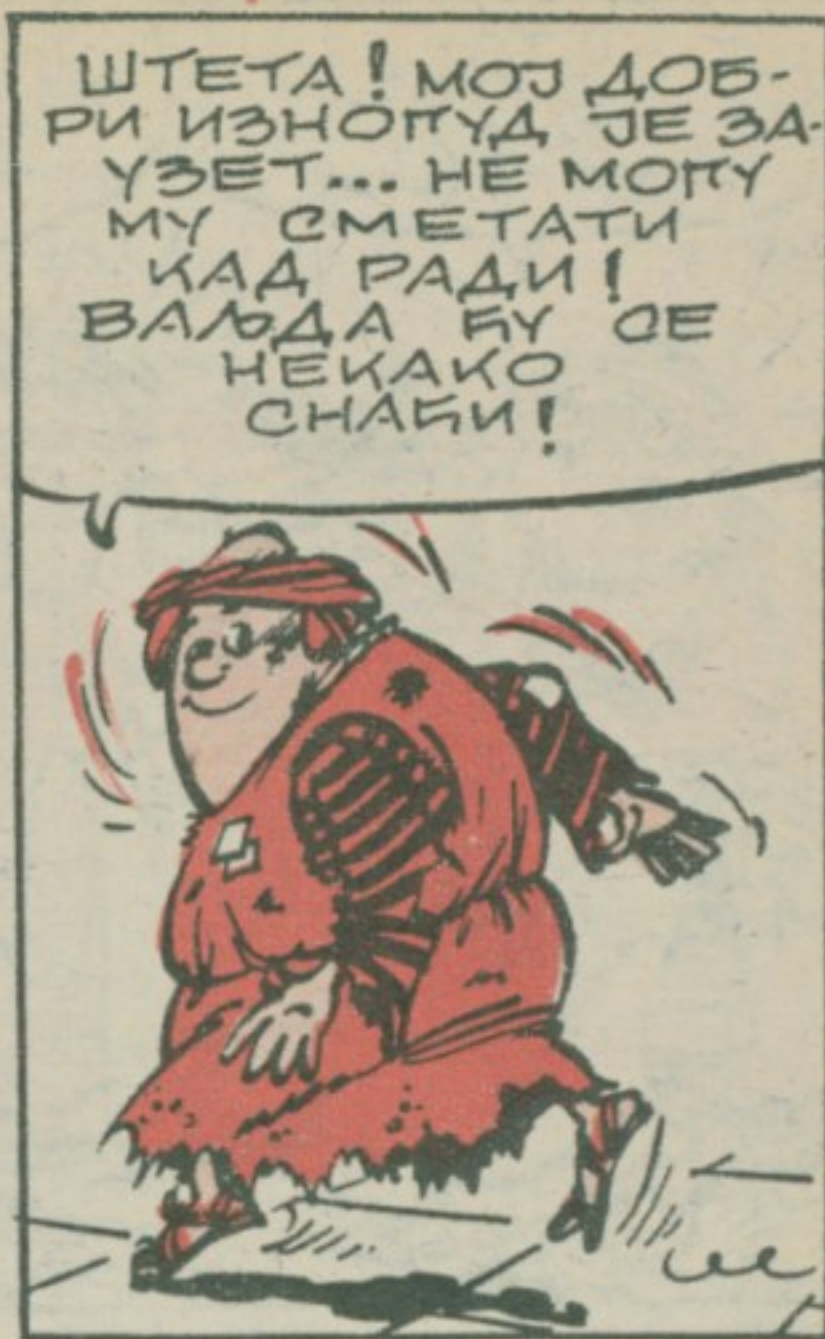
ПА...
ТРЕБА
ПОБИ...

ДА, АЛИ КАКО ДА
ПРИ ПОВРАТКУ
НАБЕМ ПУТ?

ВРАТИЋУ СЕ У
ПАЛАТУ ДА ЗАМОЛИМ
ОНОГ ДОБРОГ
ИЗНОГУДА
ДА МИ БУДЕ
ВОДИЧ...

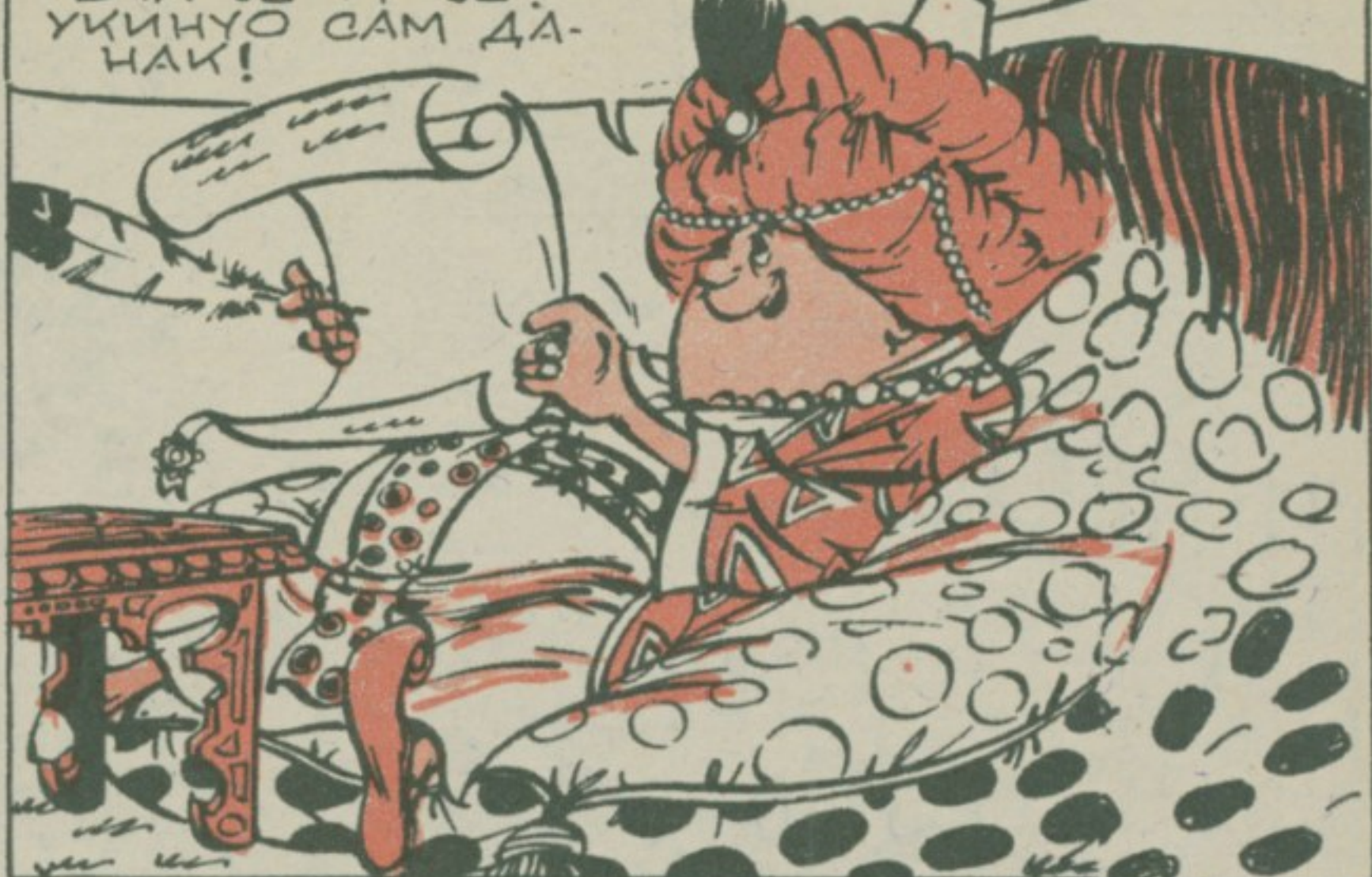

'АЈДЕ, 'АЈДЕ, БЕЗ РАЗГОВОРА! ТАКВО ЈЕ НАРЕБЕЊЕ ДОБРОГ ВЕЗИРА ИЗНОГУДА

АМИ... ВИ СТЕ СВИ ЛУДИ!

БАШ ШТЕТА ШТО ДОБРИ ВЕЛИКИ ВЕЗИР ИЗНОГУДА НИЈЕ ТУ ДА МЕ ПОСАВЕТУЈЕ! АМИ... ШТА ЈЕ ТУ ЈЕ! УКИНУО САМ ДА-НАК!

А У НАЈДУБ-ЈОЈ ТАМНИ-ЦИ...

НЕ СВИЂА МИ СЕ БАШ ДА БУДЕМ ВЕЛИКИ ВЕЗИР, ПОСПОДАРУ...

ГРАБАНИ БАГДАДА СУ ОДУШЕВЉЕНИ...

КАКО ЈЕ?

ОДЛИЧНО!

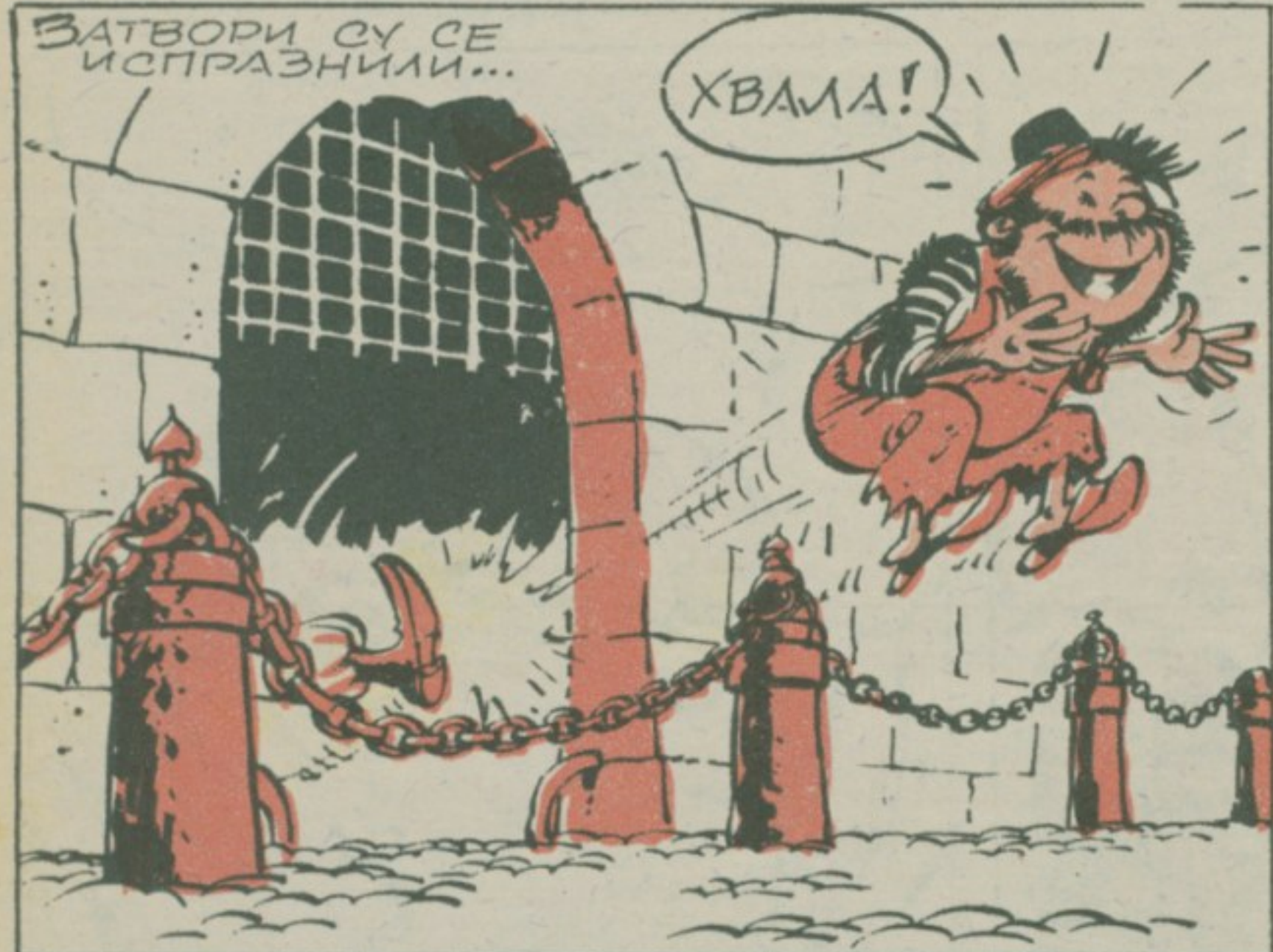
ИДЕ ЛИ НЕКАКО?

ЈОШ ПИ-ТАШ!

ЗАТВОРИ СУ СЕ ИСПРАЗНИЛИ...

ХВАЛА!

... А ШКОЛЕ ПОНОВО НАПУНИЛЕ. ТО ЈЕ ИЗАЗВАЛО МАЊЕ ОДУШЕВЉЕЊА...

У ШКОЛУ СТЕ СЕ ВРАТИЛИ ЗАКВЉАЈУЋИ НАШЕМ ДИШНОМ КАЛИФУ! НЕ ЗАБОРАВИТЕ ТО НИКАД!

ГРАБАНИ И ДОБРИ ЉУДИ! КАЛИФ ЊЕ СЕ ПРОШЕТАТИ УЛИЦАМА! ОКУПИТЕ СЕ ДА ГА ПОЗДРАВите!

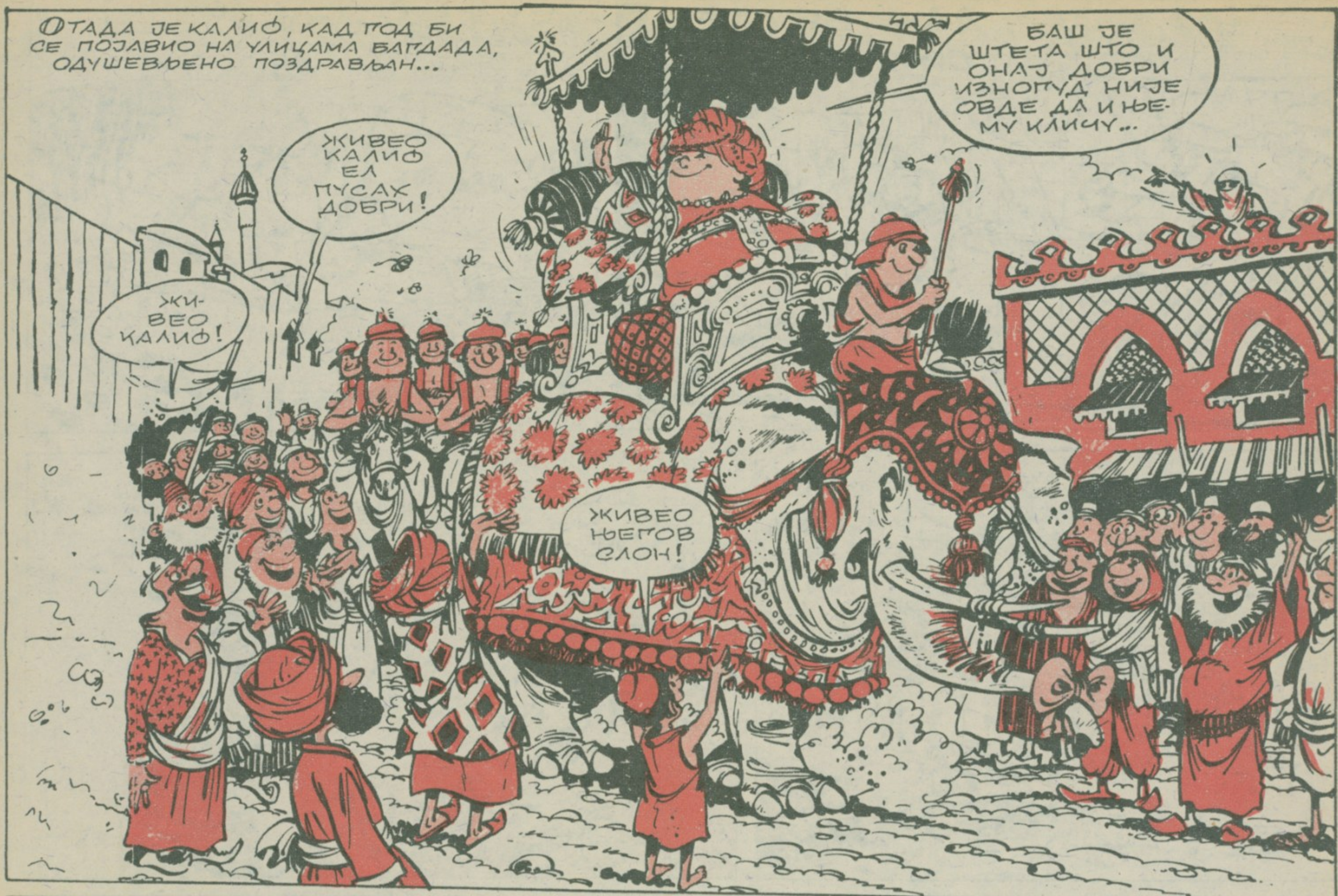
ОТАДА ЈЕ КАЛИФ, КАД ГОД БИ
СЕ ПОЈАВИО НА УЛИЦАМА БАГДАДА,
ОДУШЕВЉЕНО ПОЗДРАВЉАН...

ЖИВЕО
КАЛИФ
ЕЛ
ПУСАХ
ДОБРИ!

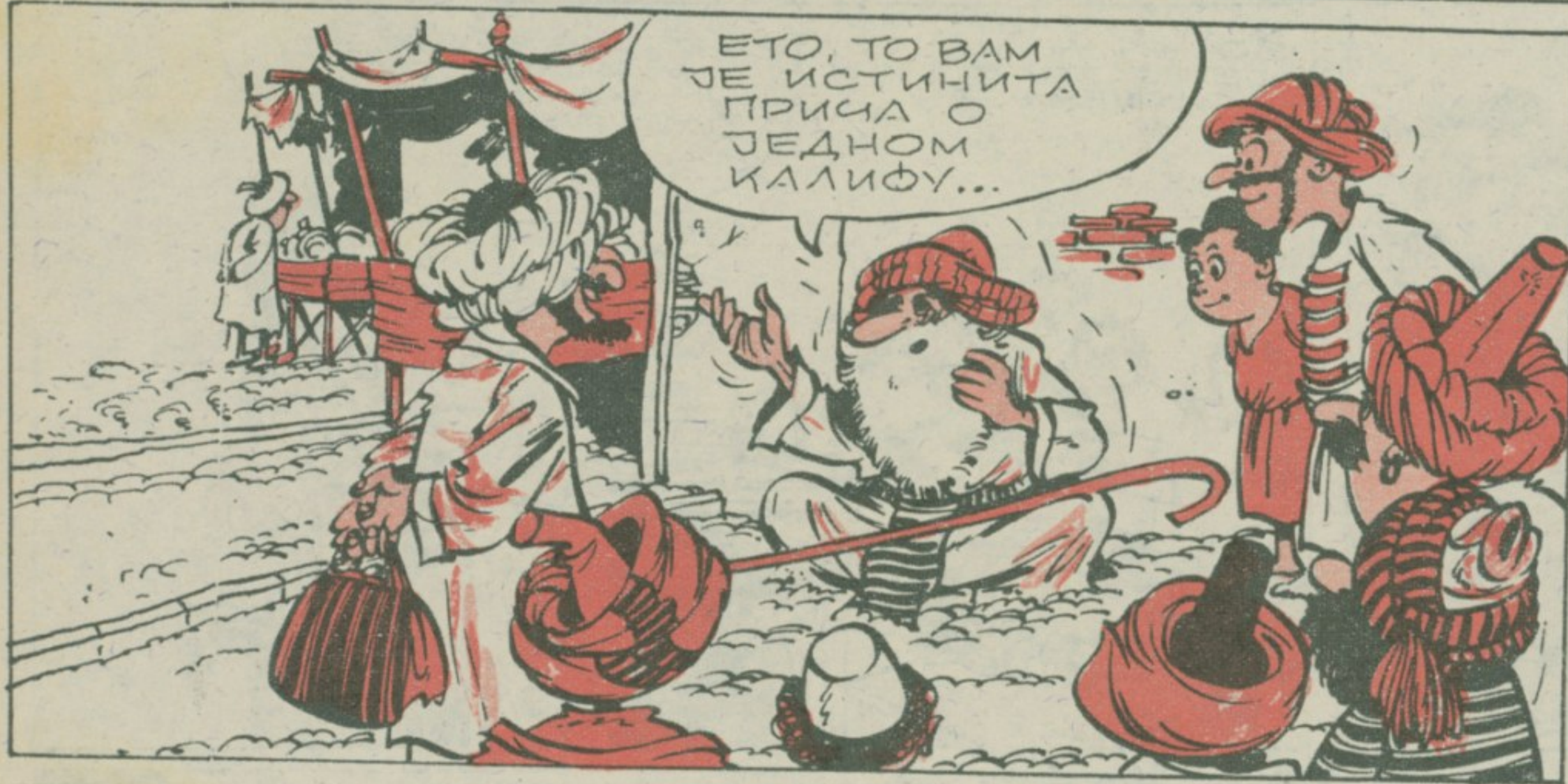
ЖИ-
ВЕО
КАЛИФ!

ЖИВЕО
ЊЕГОВ
СЛОН!

БАШ ЈЕ
ШТЕТА ШТО И
ОНАЈ ДОБРИ
ИЗНОПУД НИЈЕ
ОВДЕ ДА И ЊЕ-
МУ КЛИЧУ...

ЕТО, ТО ВАМ
ЈЕ ИСТИНИТА
ПРИЧА О
ЈЕДНОМ
КАЛИФУ...

... КОЈИ ЈЕ ИМАО
САМО ЈЕДНУ МАЊУ:
БИО ЈЕ
ПРЕТЕРАНО
НАИВАН...

... И ВЕЛИКОМ ВЕЗИ-
РУ ЧИЈА ЈЕ ЈЕ-
ДИНА МАНА
БИЛА БЕСКРАЈНА
ЗЛОБА!

А ШТО СЕ МЕНЕ
ТИЧЕ, И ЈА ИМАМ
САМО ЈЕДНУ МА-
ЊУ...

ВЕЛИКИ
САМ ЛАЖОВ!

ВЕЛИКЕ
АВАНТУРЕ
МИРА И
РАТА

НАПАД НА ГЕСТАПО

1945. ДАНСКИ СУ НЕМЦИ ОДАВНО ОКУПИРАЛИ. НА КРАЉЕВСКОЈ ПАЛАТИ
У КОПЕНХАГЕНУ ВИЈОРИ СЕ ЗАСТАВА СА КУКАСТИМ КРОСТОМ.

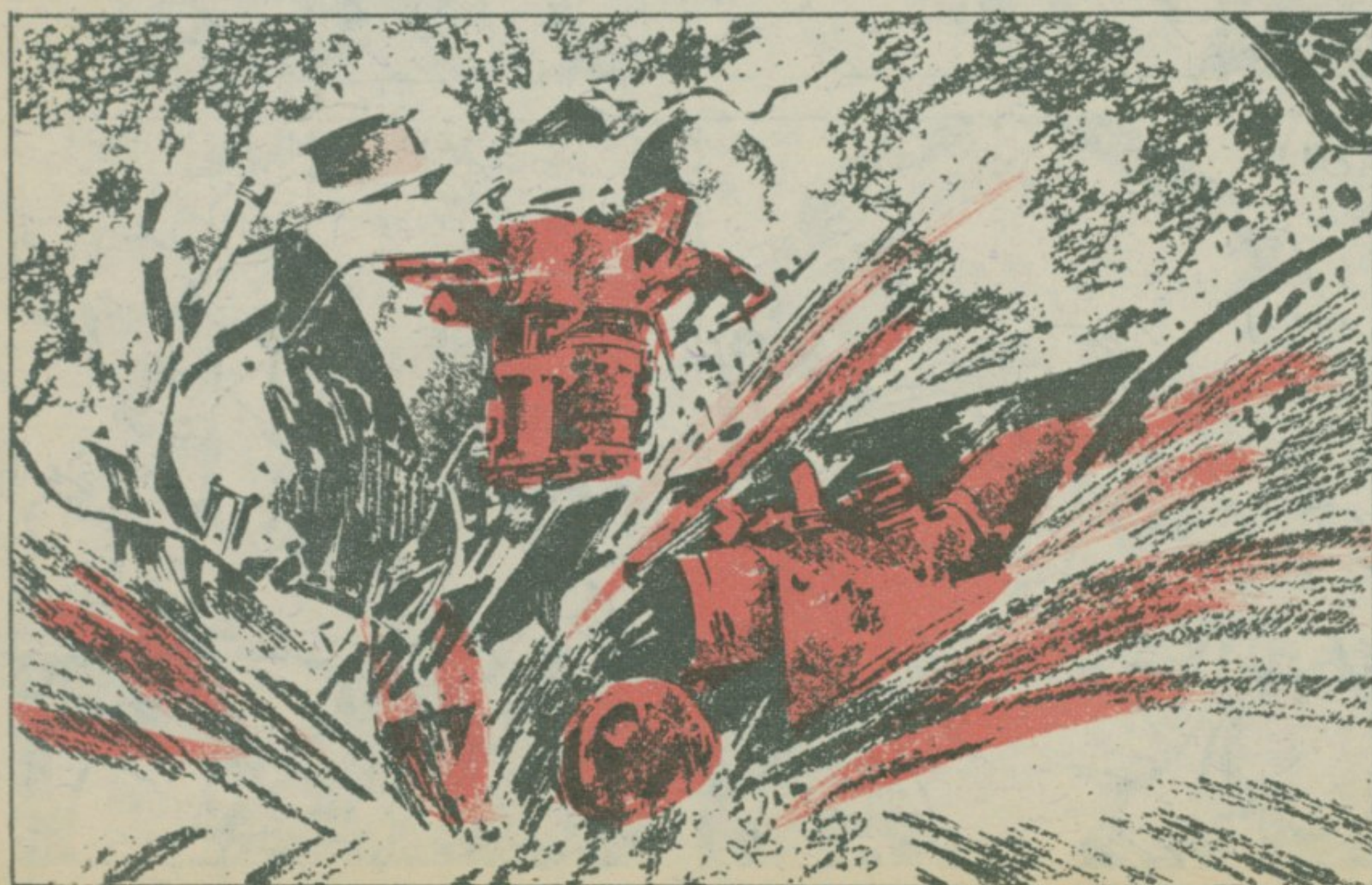
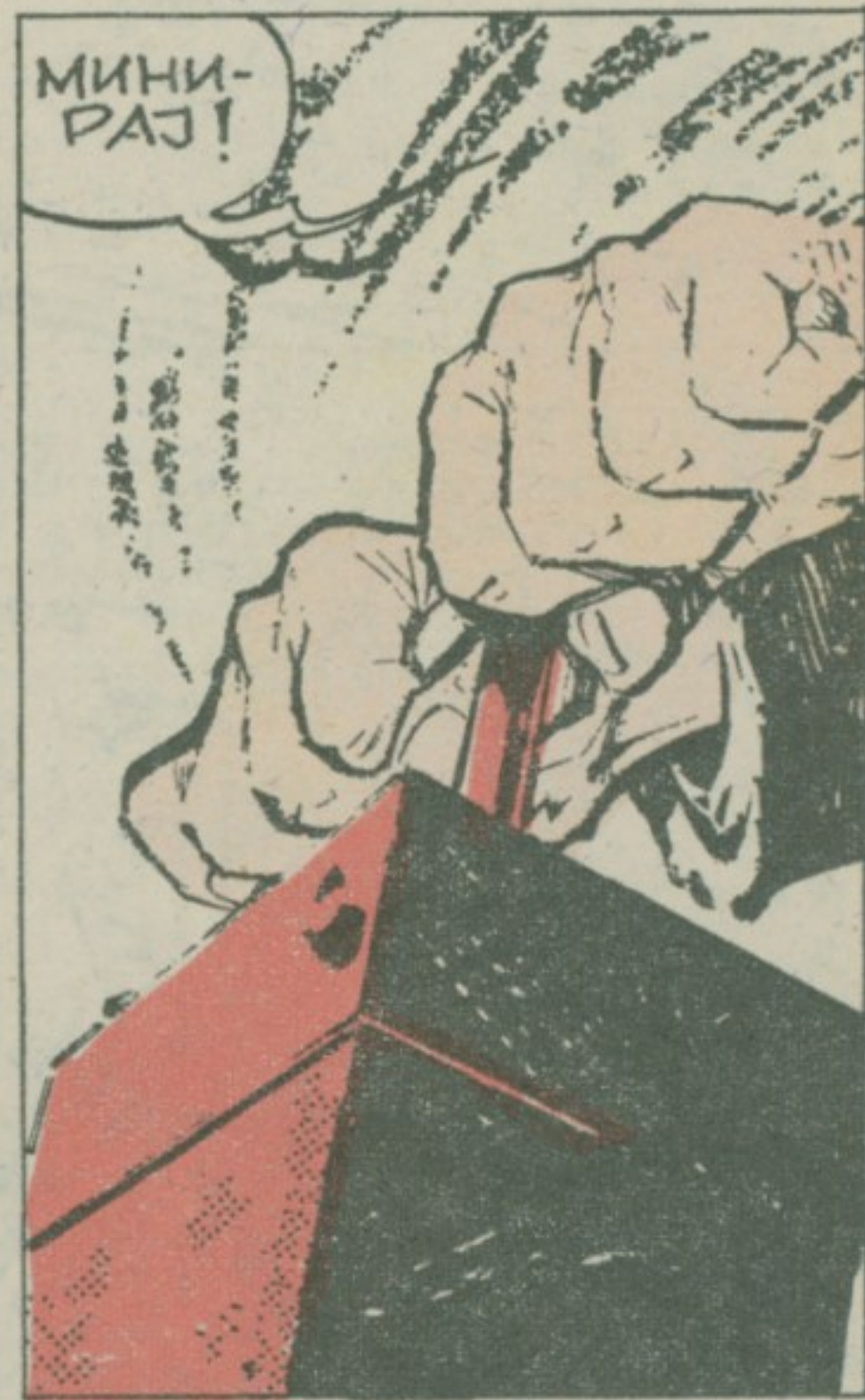

МНОГИ
ДАНЦИ НИ
СУ СЕ ПО-
МИРИЛИ
СА
ТАКВИМ
СТАЊЕМ.

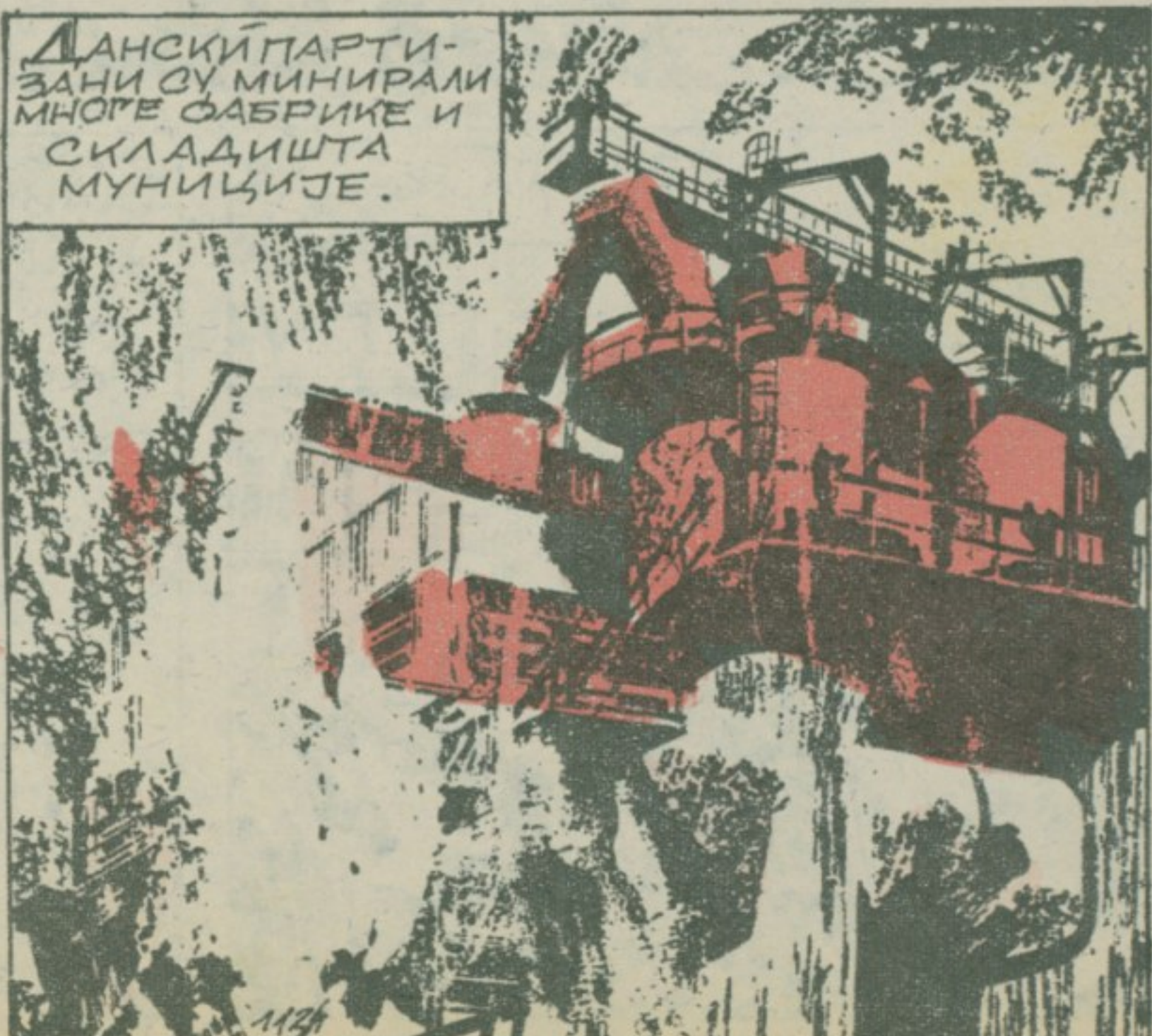
ПАЗИ...
ДОЛАЗИ!

МИНИ-
РАЈ!

ДАНСКИ ПАРТИ-
ЗАНИ СУ МИНИРАЛИ
МНОГЕ ОБЈЕКТЕ И
СКЛАДИШТА
МУНИЦИЈЕ.

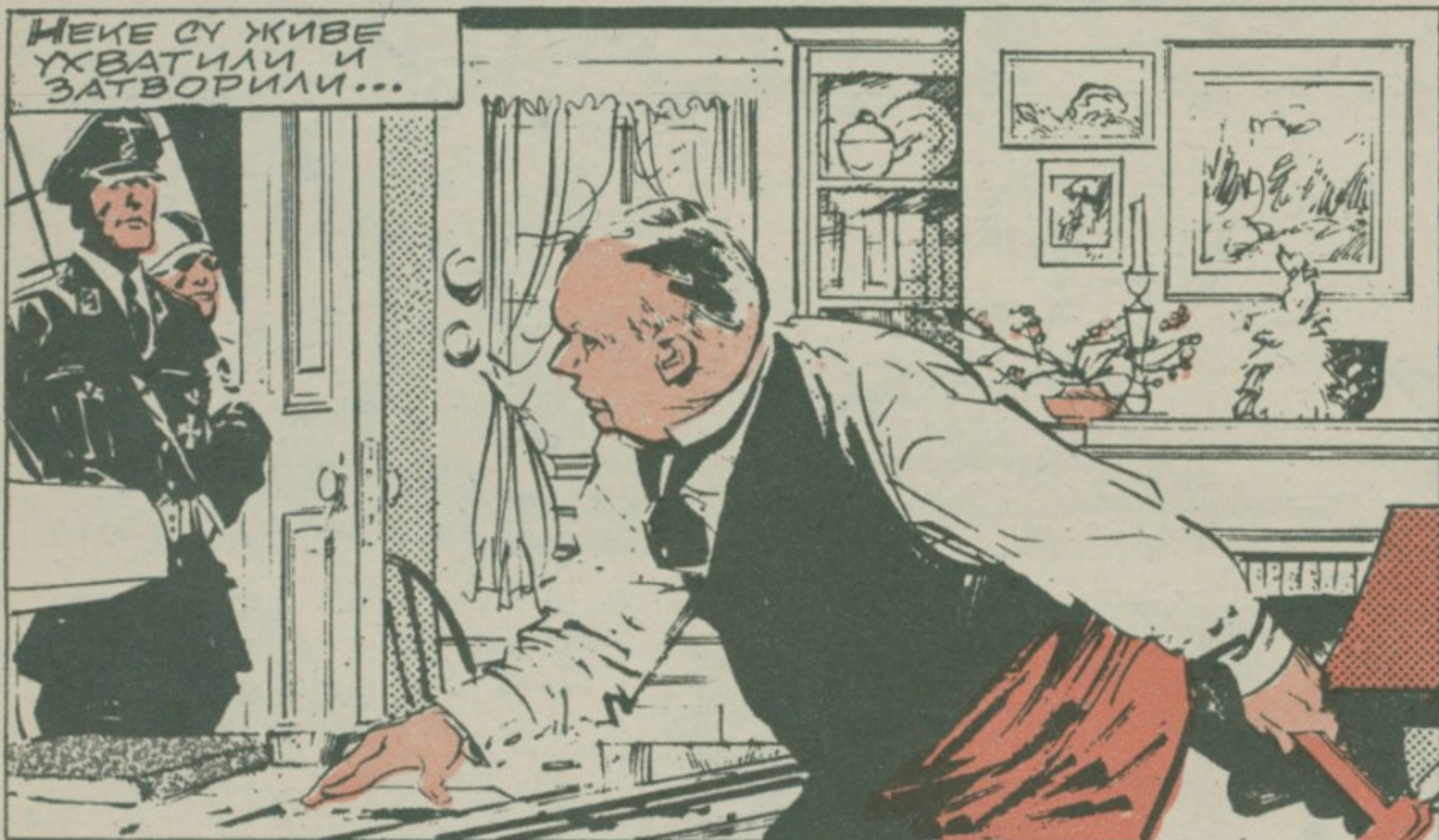
...ПОКРЕТ ОТПОРА БИО ЈЕ ВЕО-
МА АКТИВАН.

АЛИ НАЦИСТИ
СУ ОШТРО
РЕАГОВАЛИ
МНОГИ БОРЦИ
ПОРИНУЛИ
СУ У
АКЦИЈИ...

НЕКЕ СУ ЖИВЕ
УХВАТИЛИ И
ЗАТВОРИЛИ...

БОЈЕ ОТПОРА ОДВЕДЕНИ СУ У
СЕДИШТЕ ГЕСТАПОА, НЕМАЧКЕ
ПОЛИЦИЈЕ, КОЈА ЈЕ БИЛА СМЕШТЕ-
НА У ПАЛАТИ ПЕТРОЛЕЈСКЕ
КОМПАНИЈЕ
ШЕЛ.

ПОСАО ТРЕ-
БА ДОБРО
ОБАВИТИ!
ТРЕБА
УНИШТИТИ
СВАКИ
ОТПОР!

НА ДОБ-
РОМ СМО
ПУТУ
КОМАН-
ДАНТЕ!

СПИСАК СЕ ПОСТЕ-
ПЕНО ПРИВОДИ КРА-
ЈУ, КОМАНДАНТЕ!

ДОБРО... АЛИ
МОРАМО ДА
ПОЖУРИМО!

У ТАЈНОЈ КАРТОТЕЦИ
ГЕСТАПОА...

СА ИСПИТИВАЊЕМ СМО
ДОБРО ОДМАКЛИ. ВИ-
ДИТЕ? ОВИ ИСКАЗИ СУ
ДЕЛОВИ МОЗАИКА...
КАД СЛИКА БУДЕ
КОМПЛЕТНА,
ПОКВАТАЊЕМО
СВЕ НАШЕ
НЕПРИЈА-
ТЕЉЕ!

ИЗВИНИТЕ
КОМАНДАНТЕ...

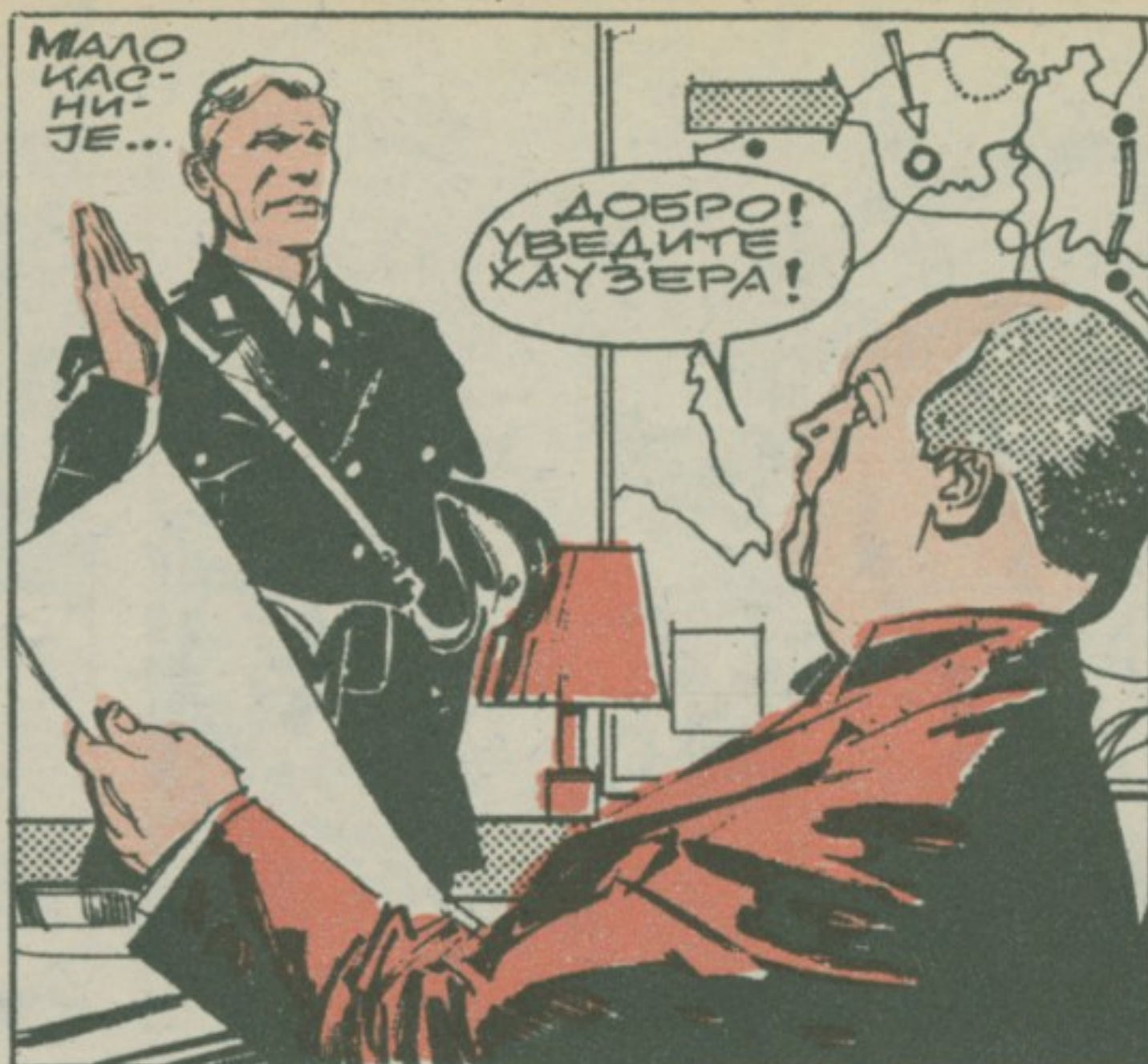
ШТА? АХ,
ОДЛИЧНО!
ДА, ДО-
ВЕДИТЕ
ГА!
ОД-
МАХ!

КАКО ВИДИ-
ТЕ, КОМАН-
ДАНТЕ, НА-
ША КАРТОТЕ-
КА ЈЕ
ВРЛО КО-
РИСНА!
СИНОБ ЈЕ
УКАПШЕН
ДОКТОР
ХАУЗЕР!

ИЗВРСНО!
ДОВЕДИТЕ
ГА У МОЈУ
КАН-
ЦЕ-
ЛА-
РИ-
ЈУ.

ДРАЈЗЕ? ПРО-
ФЕОФ КАРЛ
ДРАЈЗЕ?

ДА,
БАШ
ЈА!

ЈА САМ
ХАУЗЕР!
СЕЋАТЕ
ЛИ МЕ
СЕ?

ХАУЗЕР!
АЛИ... ЗАР
СЕ
НИСТЕ
СКЛОНИ-
ЛИ У
ЕНГЛЕС-
КУ?

ЈЕСАМ!
АЛИ ПРЕ
ДВА ДАНА
САМ СЕ
ВРАТИО
ЗБОГ ЈЕД-
НЕ АКЦИЈЕ...

УКАП-
СИЛИ
СУМЕ!

НЕКО
НАС ЈЕ
ИЗДАО.

О, СВА-
КАКО...
ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ МО-
ЈЕ ЛИЦЕ,
ХАУЗЕРУ,
ПА
БЕТЕ
РАЗУМЕ-
ТИ...

ПОД МУКА-
МА НЕКО
ПОПУСТИ...
И ПРОПО-
ВОРИ...

ДА, ТАКО ЈЕ
ТО... АЛИ ШТА
ДА СЕ УЧИ-
НИ? ЗАР СЕ
НЕ МОЖЕ
БАШ НИШТА
УЧИНИТИ?

ШТА СЕ
МОЖЕ
УЧИНИ-
ТИ? ПО-
БЕБИ?
НЕМО-
ГУБЕ!

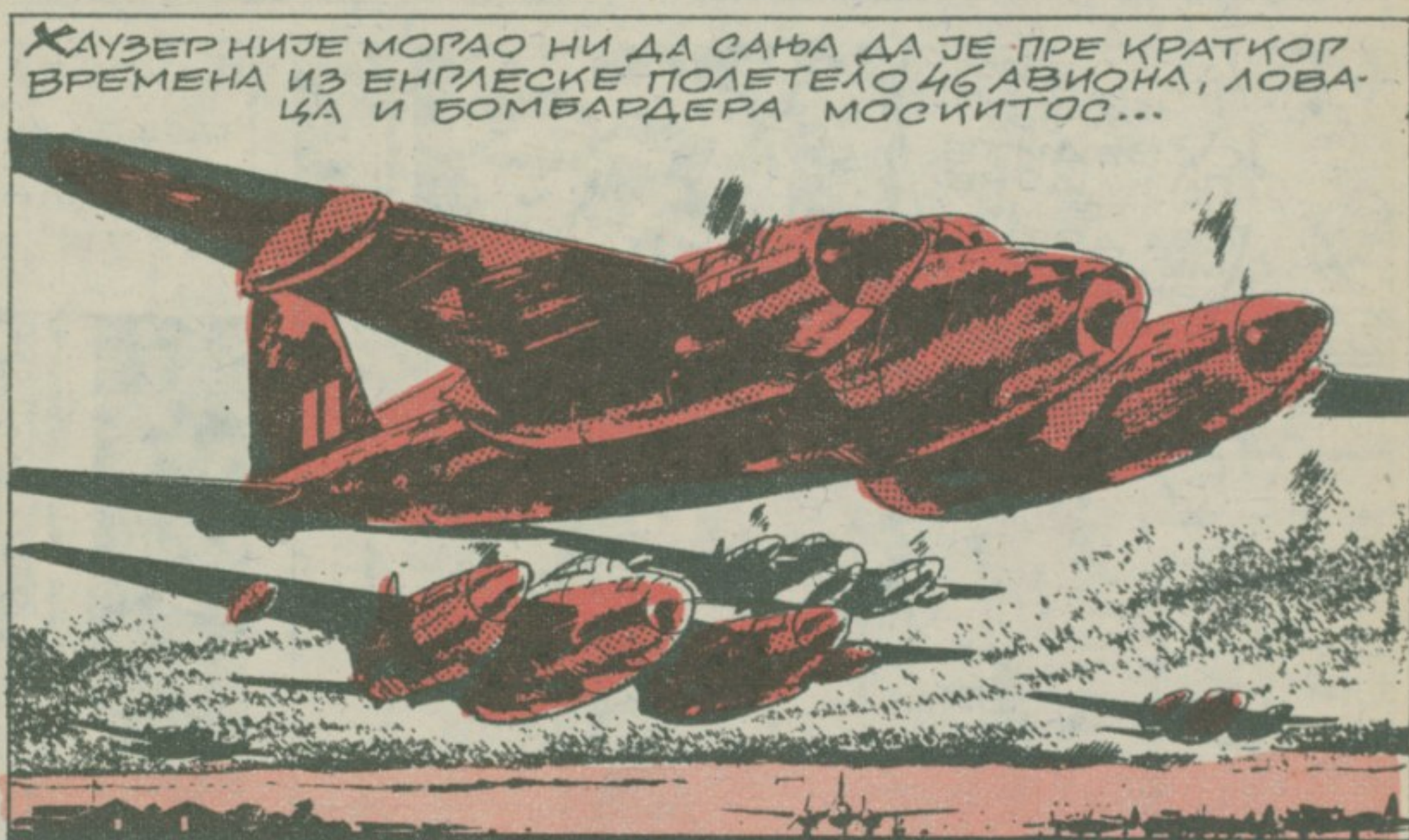
А САВЕЗНИ-
ЦИ? ЗАШТО
ОНИ НЕШТО
НЕ УЧИНЕ?
ТРЕБАЛО БИ
ДА СЕ ПОКРЕ-
НУ ПРЕ НЕ-
ПОШТО БУ-
ДЕ ПРЕКАС-
НО!

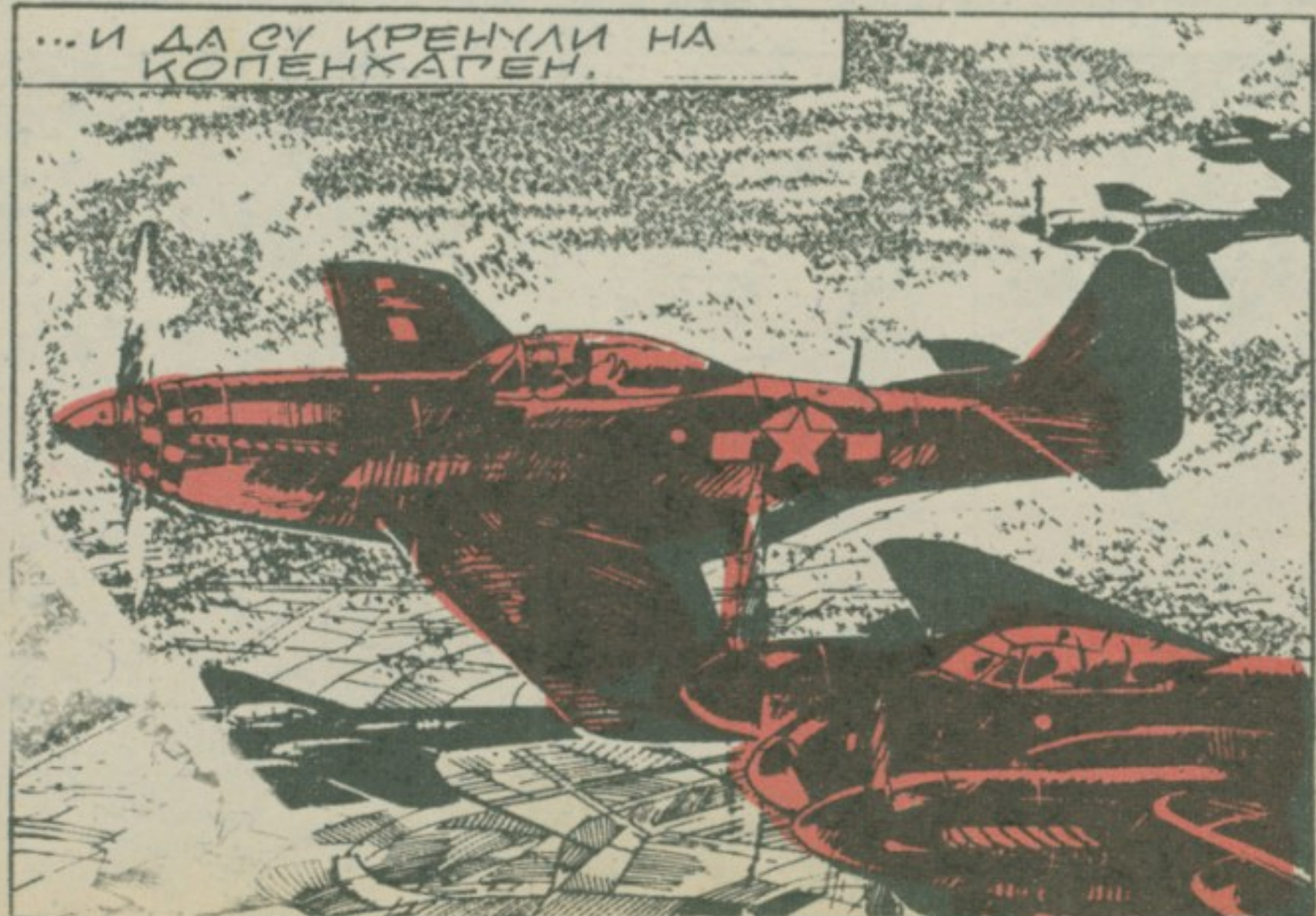
ШТА МОГУ
ЗА НАС ДА
УЧИНЕ СА-
ВЕЗНИЦИ?

ДА БОМБАРДУ-
ЈУ ОВУ ЗГРАДУ!
ДА УНИШТЕ СВЕ
ПОДАТКЕ КОЈЕ
ЈЕ ГЕСТАПО
ПРИКУПИО. ДА,
ПОТИНУЋЕМО.
АЛИ БОЖЕ ПОД
БОМБАМА
НЕРО У
МУКАМА!

ХАУЗЕР НИЈЕ МОРАО НИ ДА САЊА ДА ЈЕ ПРЕ КРАТКОГ
ВРЕМЕНА ИЗ ЕНГЛЕСКЕ ПОЛЕТЕЛО 46 АВИОНА, ЛОВА-
ЦА И БОМБАРДЕРА МОСКИТОС...

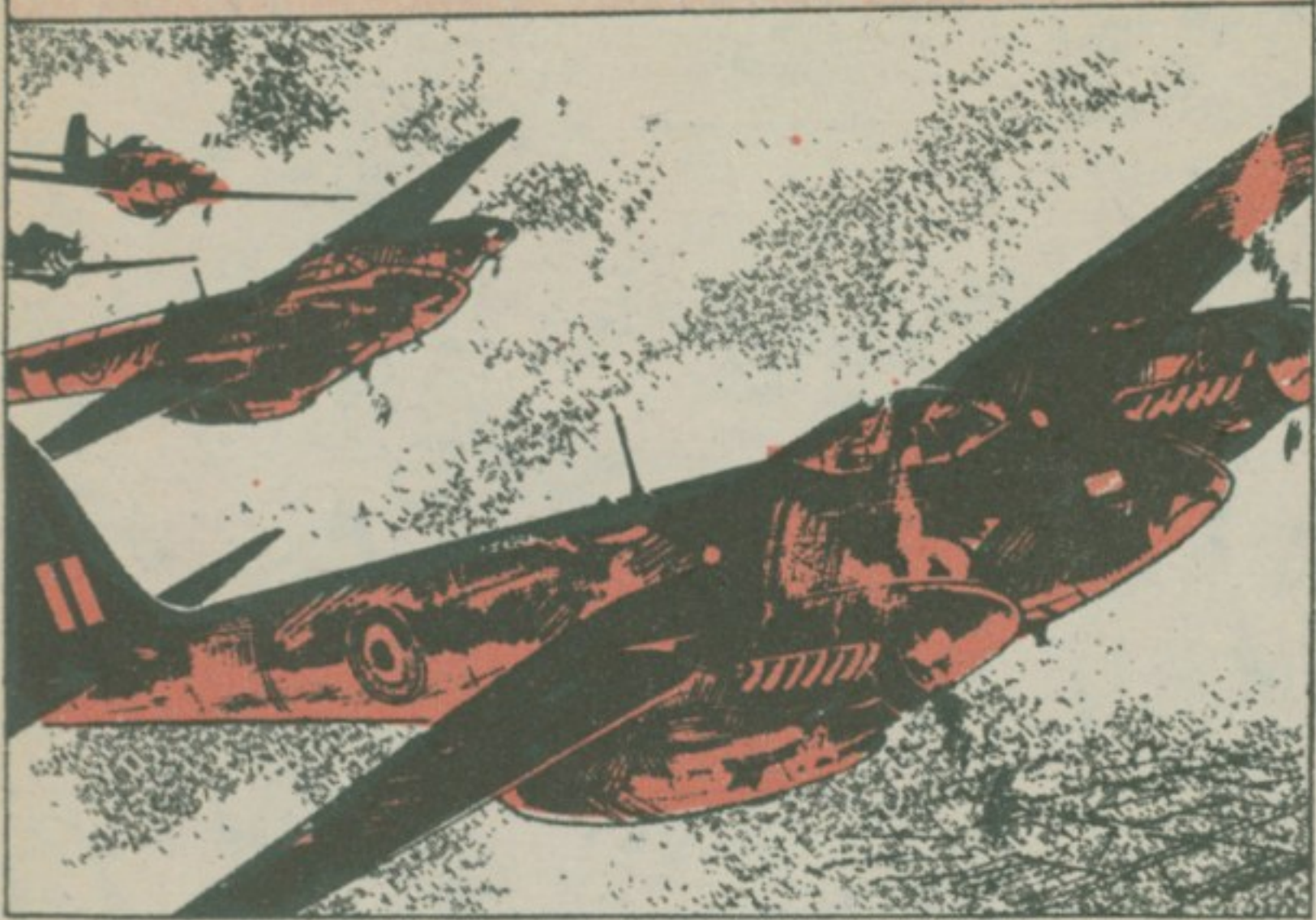

...И ДА СУ КРЕНУЛИ НА
КОПЕНХАГЕН.

ПЛАН ОПЕРАЦИЈЕ ЈЕ ДЕТАЉ-
НО ПРОУЧЕН. НА ВЕЛИКОЈ КАР-
ТИ ПИЛОТИ СУ УТВРДИЛИ ЗО-
НУ КОЈУ ТРЕБА ДА БОМБАРДУ-
ЈУ...

АКЦИЈУ ЈЕ ВОДИО БЕЗИЛ ИМБРИ ВИ-
ЦЕМАРШАЛ БРИТАНСКЕ
КРАЉЕВСКЕ АВИЈАЦИЈЕ...

У БЕЛИЗИ... ОВАЈ
ЗВУК...
ЧУЈЕТЕ ЛИ?
ПРИБЛИЖАВА-
ЈУ СЕ
АВИОНИ...

МОЖДА
СУ...
ОНИ?

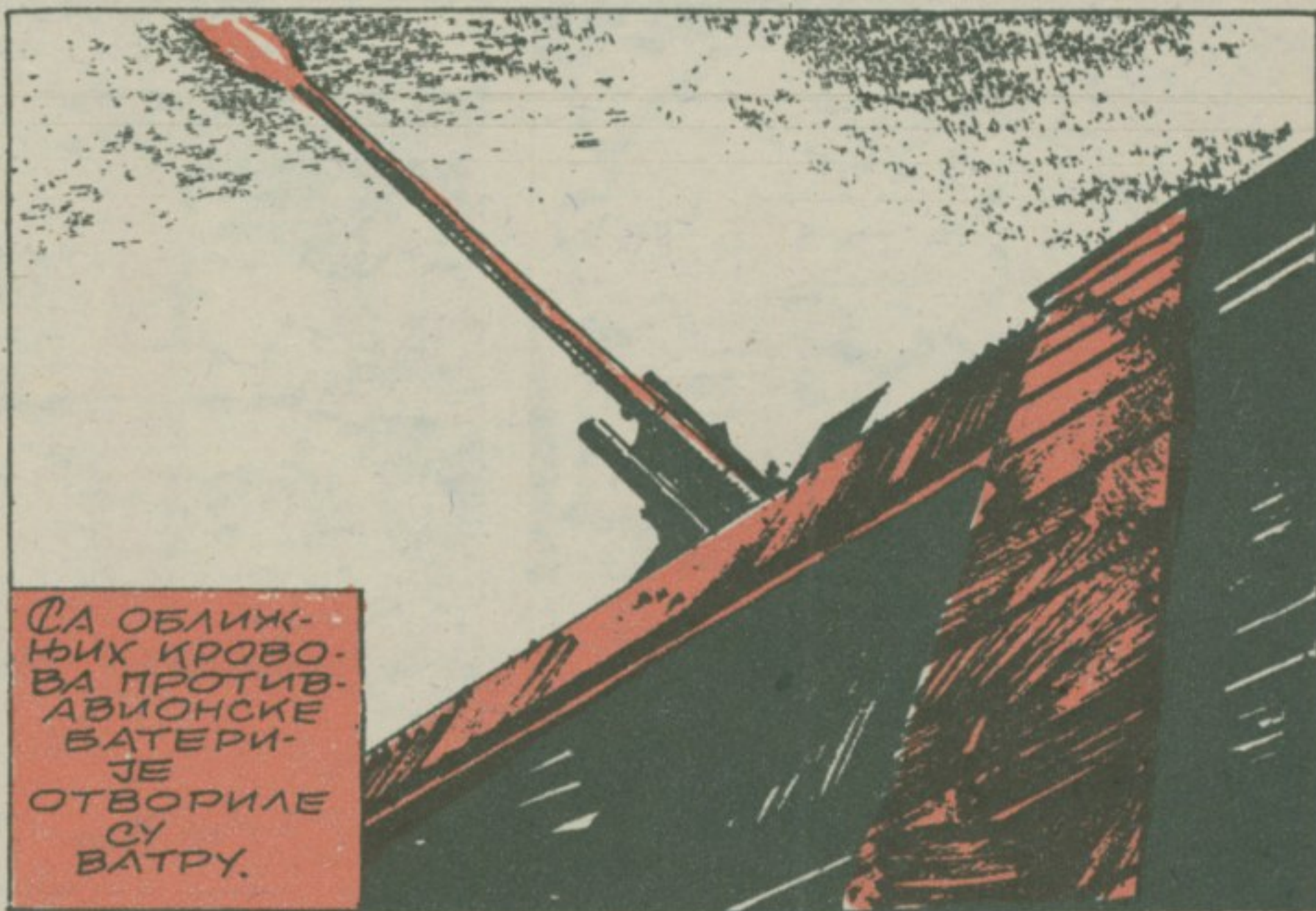
ДА, БИЛИ СУ
ОНИ...

ПРВЕ БОМБЕ СУ ТАЧНО ПО-
ПОДИЛЕ ПАЛАТУ...

СА ОБЛИЖ-
ЊИХ КРОВО-
ВА ПРОТИВ-
АВИОНСКЕ
БАТЕРИ-
ЈЕ
ОТВОРИЛЕ
СУ
ВАТРУ.

ЛОВЦИ СУ СЕ
ОДМАХ СТРМОГЛА-
ВИЛИ НА
ЊИХ.

ЗГРАДА
СЕ
ЗАТРЕС-
ЛА
ОД
БОМБИ.

МОРАМО
ИЗИЊИ
ОДАВДЕ!

ДА... ДА.

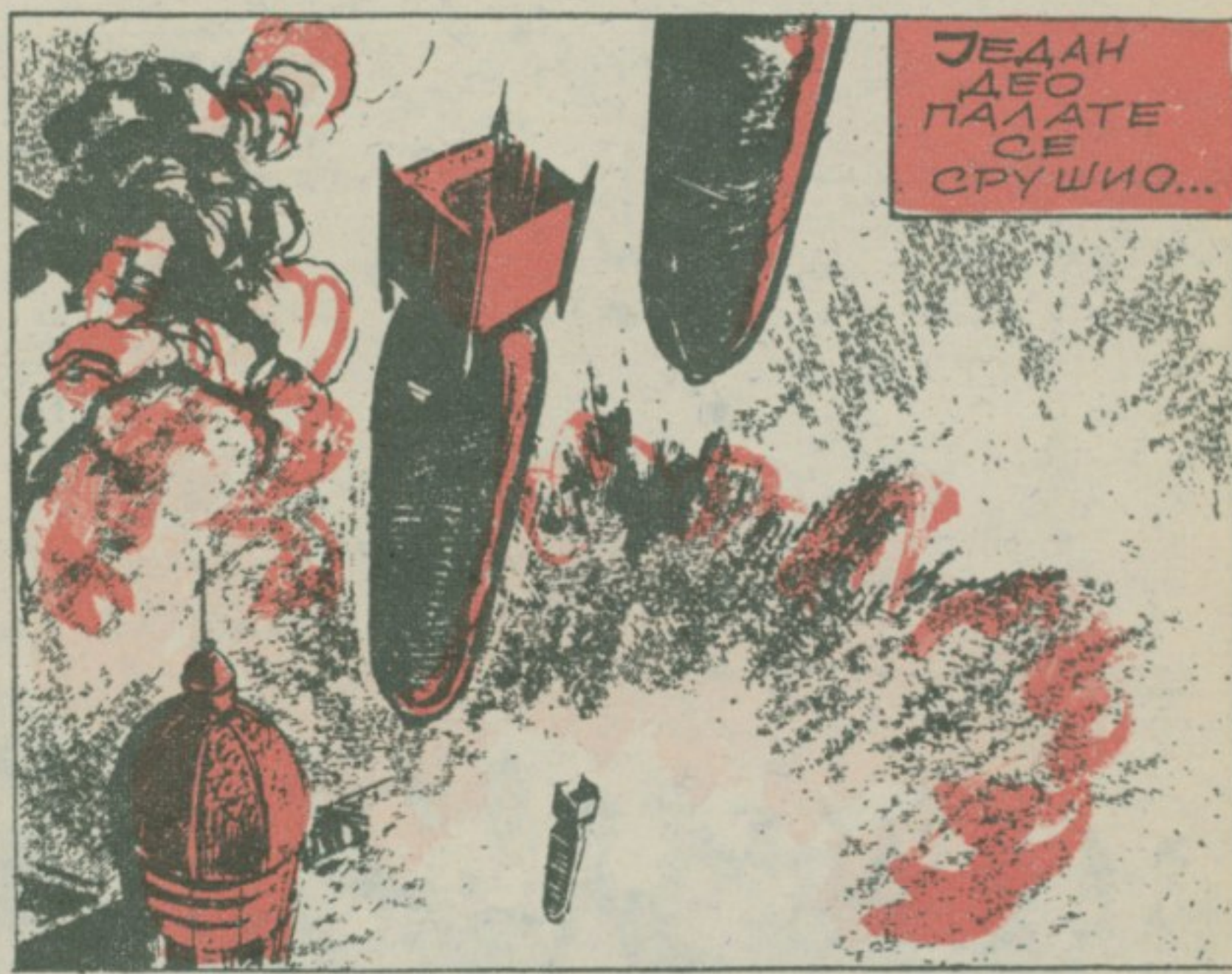
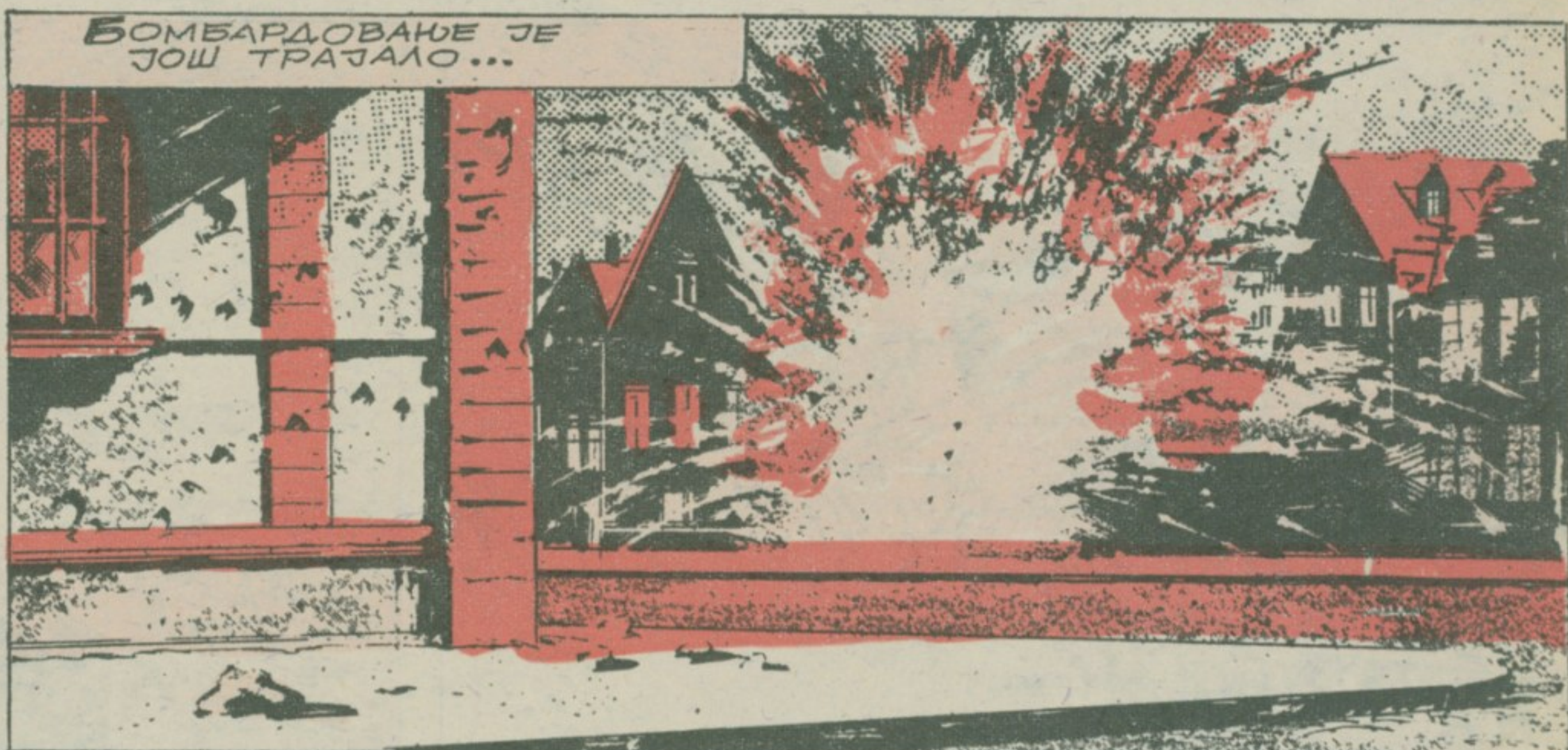

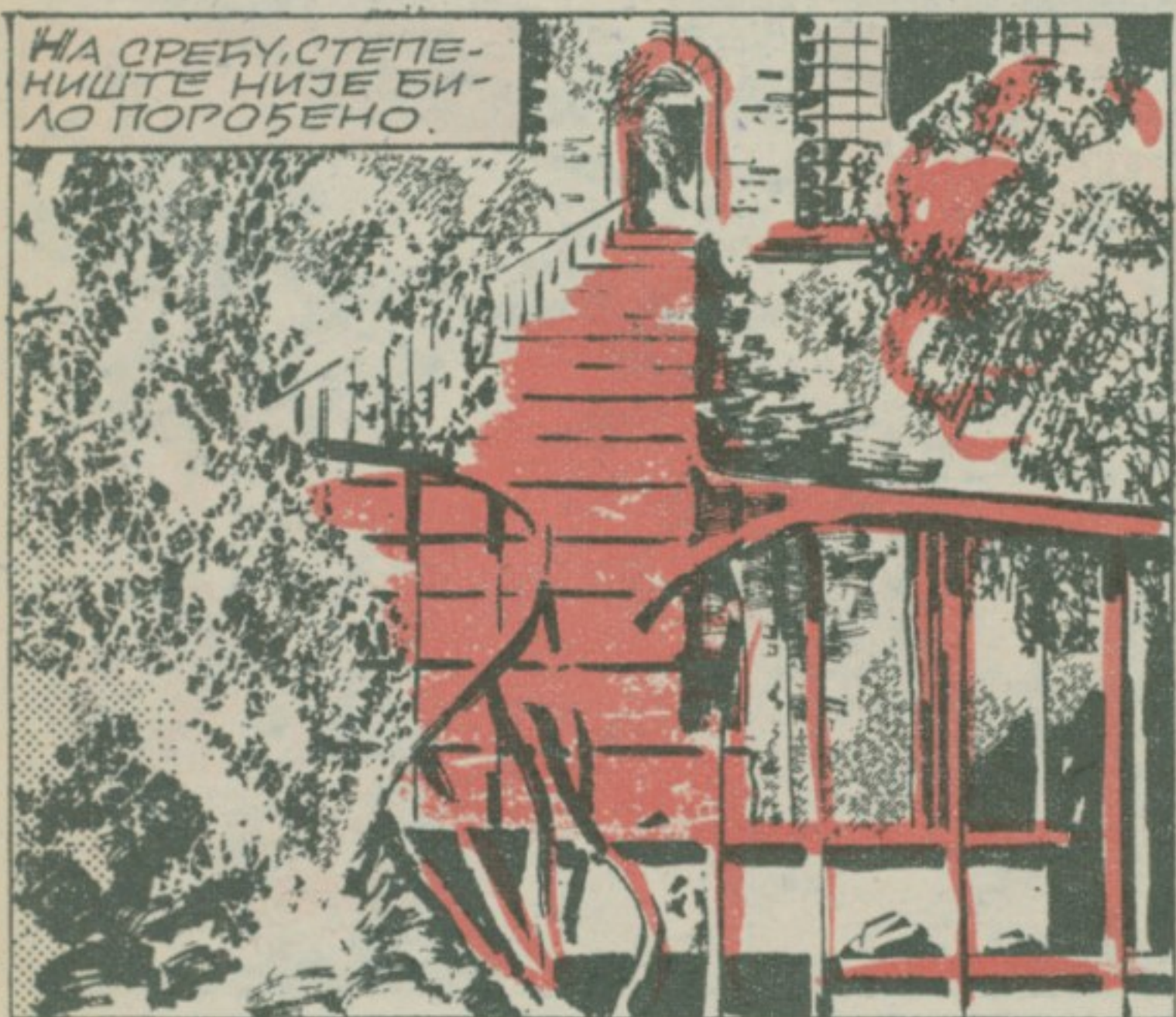
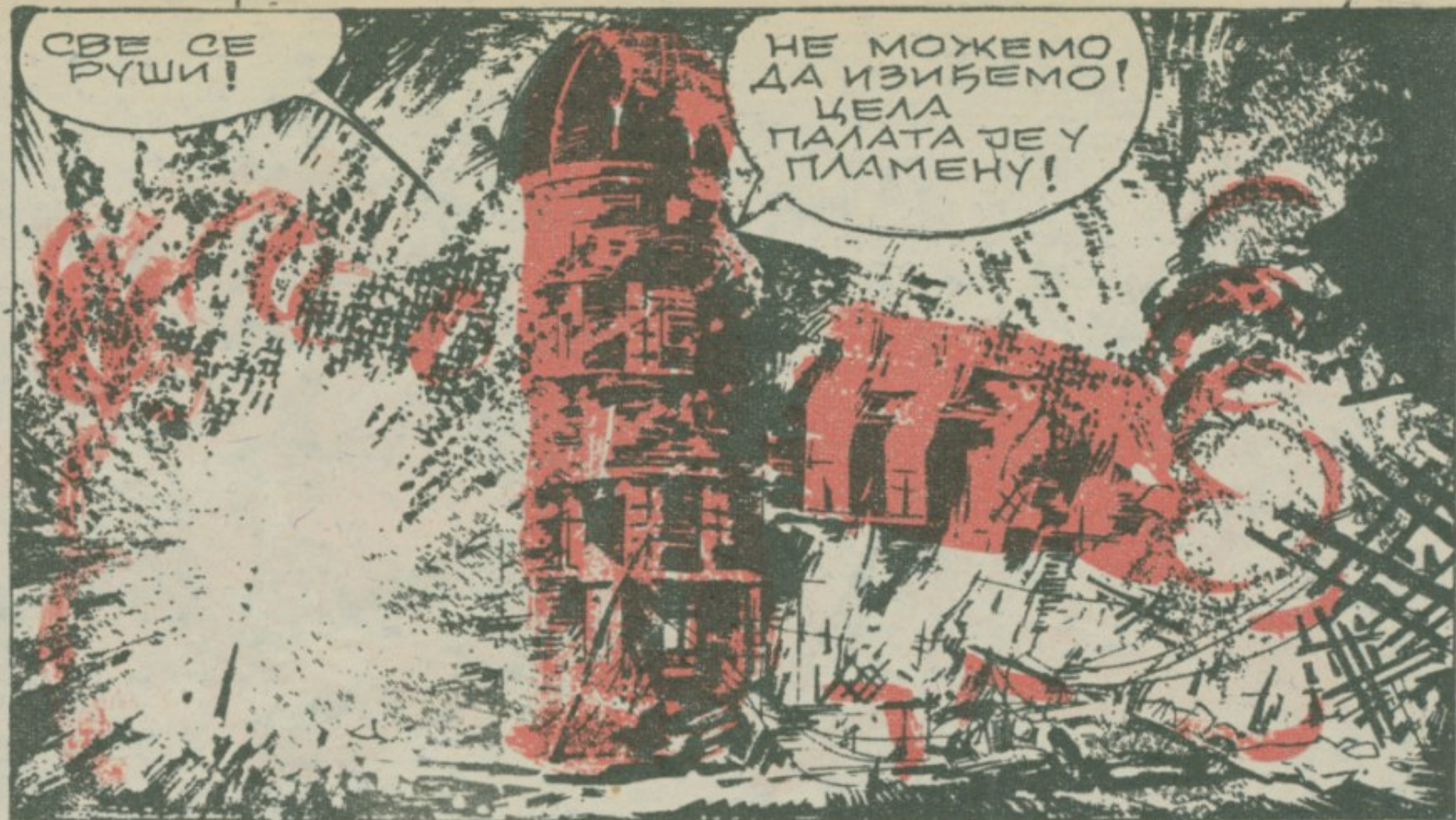
ХАУЗЕР ЈЕ ПОЛЕТЕО
ПРЕМА ВРАТИМА...

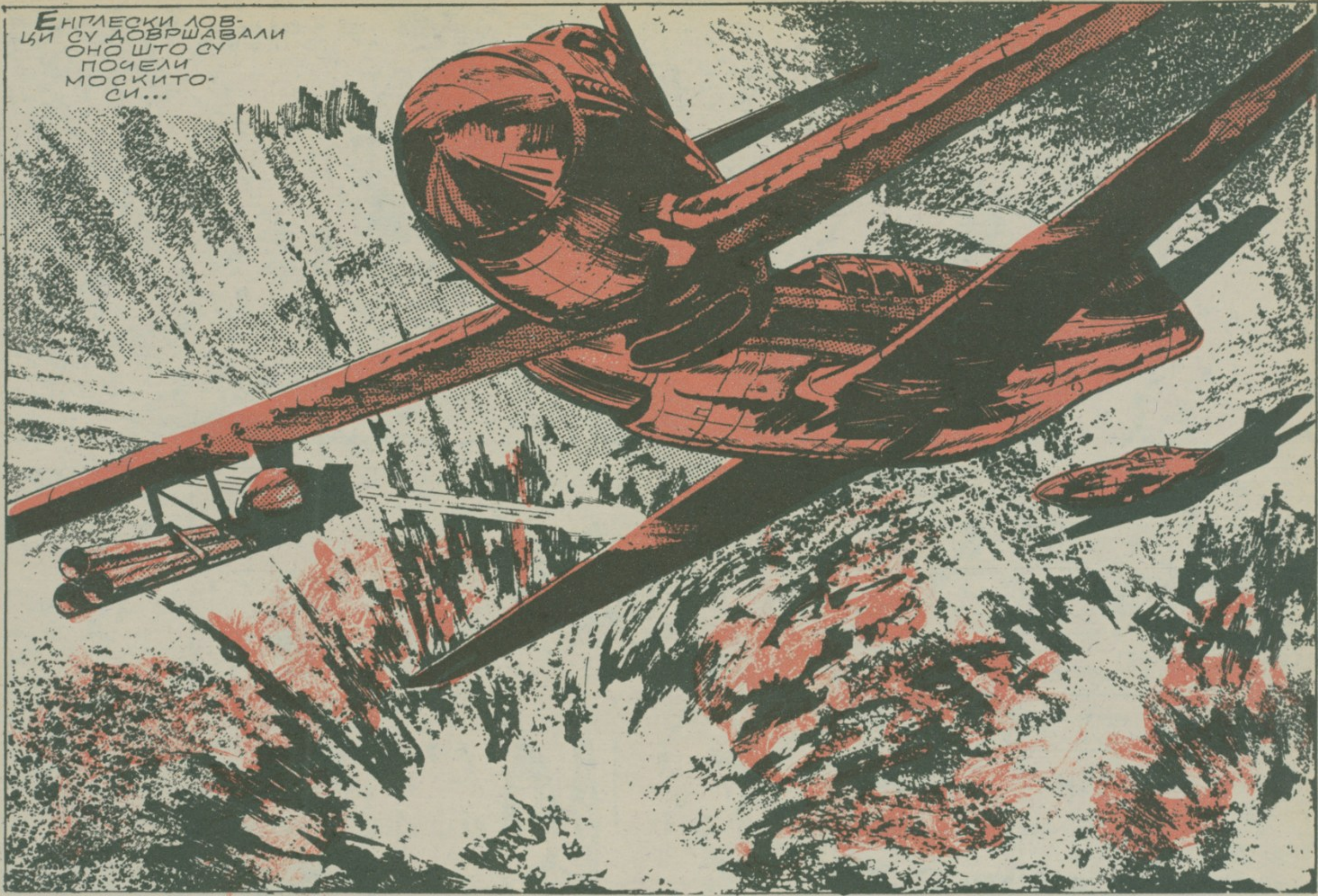
ВРАТА,
КОЈА СУ БИ-
ЛА ВЕЋ РАЗ-
ДРМАНА ОД
ВАЗДУШНОГ
ПРИТИСКА
НАГЛО СУ
ПОПУСТИЛА!

ЕНГЛЕСКИ ЛОВ-
ЦИ СУ ДОВРШАВАЛИ
ОНО ШТО СУ
ПОЧЕЛИ
МОСКИТО-
СИ...

УЛИЦЕ СУ, НАРАВНО, БИЛЕ ПУСТЕ...

БЕЖИТЕ...
СВАКИ НА
СВОЈУ
СТРАНУ!
САКРИЈТЕ
СЕ!

А ВИ, ХАУЗЕР-
У, ЗАР
НЕБЕТЕ ДА
БЕЖИТЕ?

АЛИ
ШТА?

ИДИТЕ, ИДИ-
ТЕ ПРОФЕ-
СОРЕ, ВИДЕ-
ЉЕМО СЕ
КАСНИЈЕ
МОРАМ
НЕШТО ДА
ВИДИМ!

ЕВО!

ПАЛАТА ШЕЛ, СЕДИШТЕ
ПЕСТАПОА, НАЈЗАД
СЕ СРУШИЛА!

ПЛАМЕН ЈЕ УНИШТИО
КАРТОТЕКУ. ДАНСКИ
ПОКРЕТ ОТПОРА БИО
ЈЕ СПАСЕН!

САД ЈЕ, НАЈЗАД И ХАУЗЕР БИО
СЛОБОДАН...

ДОСИЈЕ
ХАУЗЕР

КРАЈ

БРАЗИЛИЈА, ЈАНУАР 1972.
ГЕНЕРАЛ МЕДИЦИ, ПРЕДСЕДНИК
ЈУЖНОАМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ БРАЗИЛ
ПРИМИО ЈЕ АКРЕДИТИВЕ ОД АМБАСА-
ДОРА ХОЛАНДИЈЕ БАРОНА ЛЕОПОЛ-
ДА ФОН УФОРДА. БАРОН ЈЕ ВЕОМА
ЗАДОВОЉАН ШТО ЈЕ ДОБИО АМБАСА-
ДОРСКО МЕСТО БАШ У БРАЗИЛУ,
АЛИ НЕ ЗНА ДА ЈЕ
ОН...

...ИТИ АМБАСАДОР

ГОСПОДИНЕ АМБАСАДОРЕ,
УВЕРЕН САМ ДА ЋЕ НАШЕ
ДВЕ ЗЕМЉЕ РАЗВИЈАТИ
МЕЋУСОБНО ПРИЈАТЕЉ-
СТВО И САРАДЊУ...

СВАКАКО!
ЕКСЕЛЕН-
ЦИЈО!

ПОСЛЕ ПРИЈЕМА
ФОН УФОРДА
СЕ ВРАБА КУЋИ.

БРАЗИЛИЈА ЈЕ ЗА-
ИСТА ДИВАН
ГРАД!

ОПРЕЗАН?
ЗАШТО?

ДИВАН ЈЕ
АЛИ
БУДИТЕ
ОПРЕЗНИ,
ЕКСЕЛЕН-
ЦИЈО!

1124

ЗНАТЕ, ВИ СТЕ СЕДАМНАЕ-
ЗТИ АМБАСАДОР... А КОД
НАС СЕ ВЕРУЈЕ ДА БРОЈ
17 ДОНОСИ НЕСРЕ-
ЋУ!

ГЛУПОСТИ!
НИСАМ СУЈЕ-
ВЕРАН!

37

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ НОВИ ХОЛАНДСКИ АМБАСАДОР БАРОН ФОН УФОРД ЈЕ УБРАО У СВОЈОЈ БАШТИ ЈЕДАН ЦВЕТ...

ЈАРАРАКА! ОД ЊЕНОР УЈЕДА СЕ УМИРЕ У РОКУ ОД 24 ЧАСА. У БОЛНИЦИ ЧИНЕ СВЕ ШТО МОГУ...

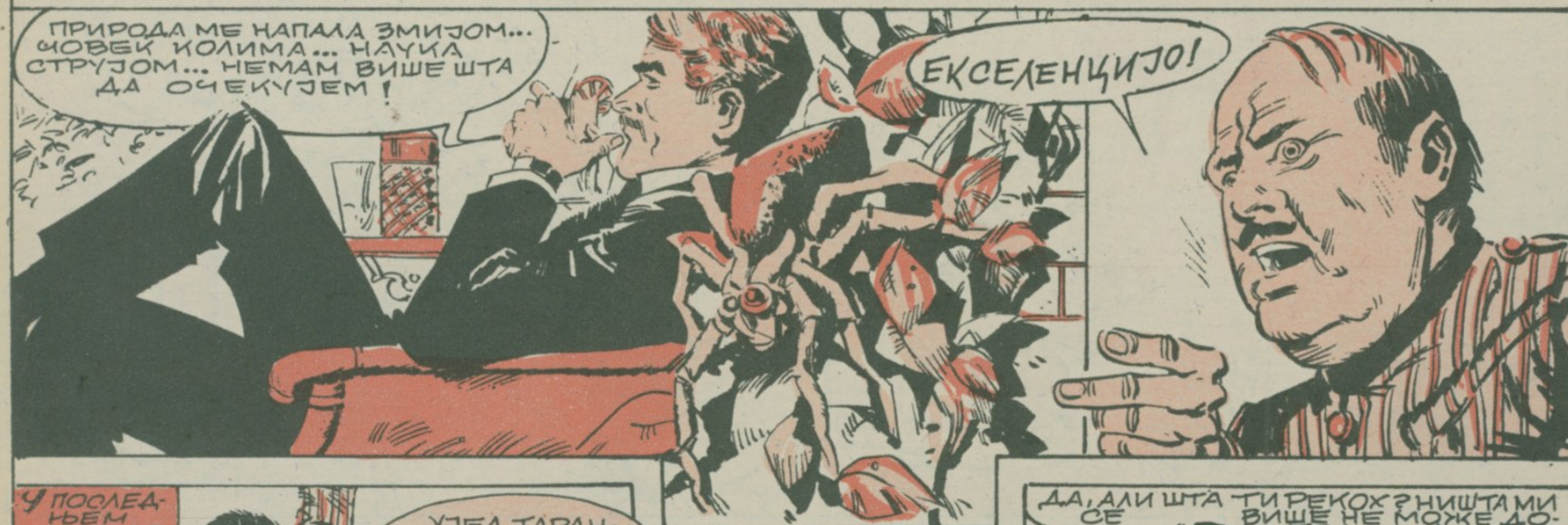

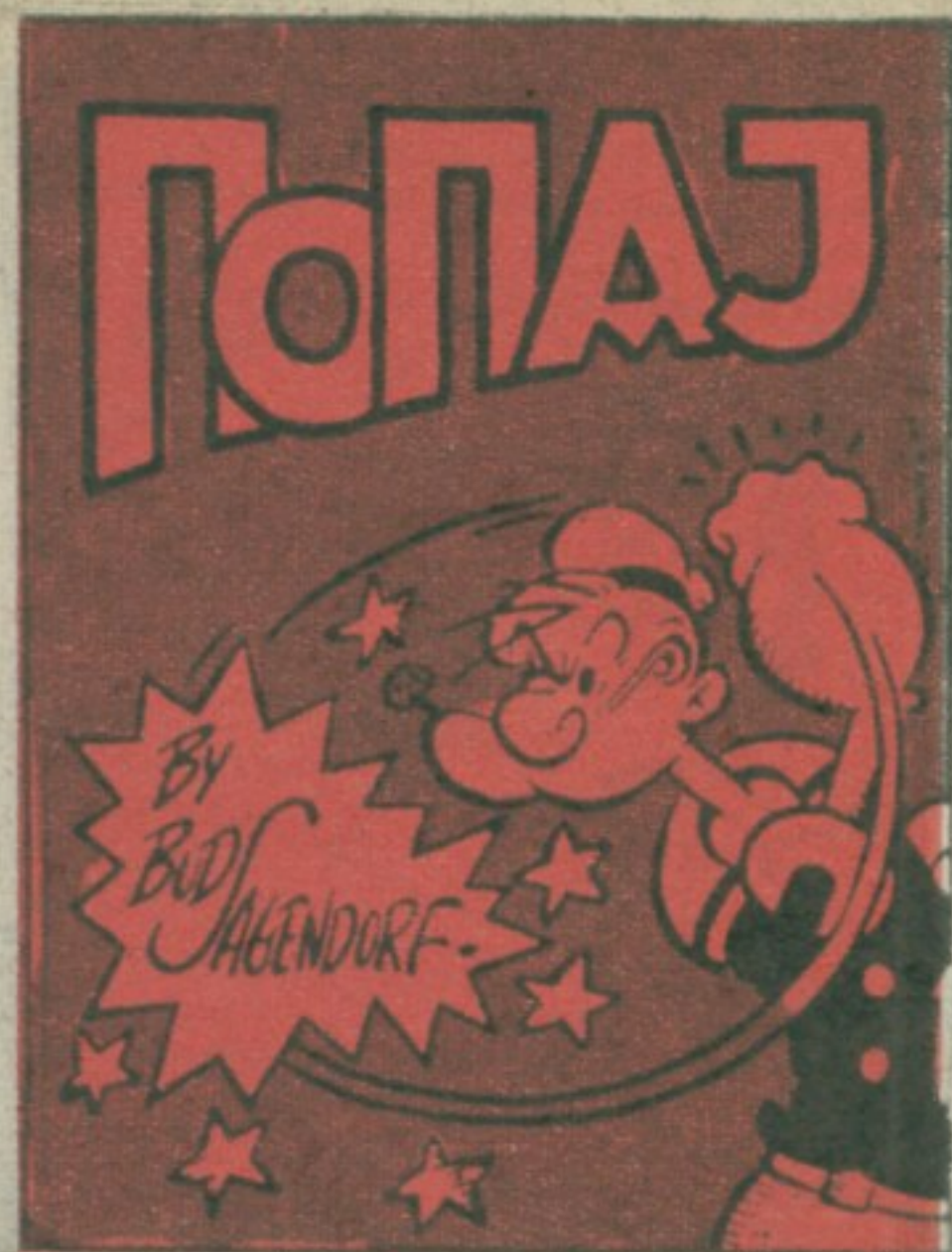
Али барон фон Уффорд се још једном извукао. После неколико недеља напустио је болницу. Овога пута не пешке, већ колима амбасаде...

ХОЛАНДСКА АМБАСАДА НАЛАЗИЛА СЕ У БЛОКУ К 111 КОЈИ ЈЕ ЈОШ БИО У ИЗГРАДЊИ...

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

4124

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ЧАРОЛИЈА!

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ

ПОЗНАЈЕШ ЛИ ЗАНАТЕ?

Шест заната од тога само три права. Знаш ли која су та три? — гласило је питање које смо вам поставили у наградном задатку ПОЗНАЈЕШ ЛИ ЗАНАТЕ? (Забавник број 1117 од 25. маја ове године). Пошто је прегледао све одговоре и одвојио тачне од нетачних, жири је извукао имена тројице награђених читалаца.

Као и увек прво објављујемо тачно решење овог наградног задатка: прави занати су: 3) дегустатор; 4) дувач стакла и 6) оптичар.

I НАГРАДУ: ИЗАБРАНА ДЕЛА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ КЛАСИКА: (И. Гундулић, Ј. Игњатовић, П. Кочић, С. Крањчевић, С. Марковић, А. Матош, Љ. Ненадовић, Вј. Новак, Ј. Поповић, П. Прерадовић, Ј. Скерлић, Ј. Веселиновић и П. Воранц добио је **БРАНКО ВУЧКОВИЋ**, село Брњица, з. п. Забојница, 34244 код Крагујевца

II НАГРАДУ: ИЗАБРАНА ДЕЛА ЧАРЛСА ДИКЕНСА (у 10 књига) добио је **НИХАД ЛЕНДО**, Омладинска бр. 2, Травник

III НАГРАДУ: РОМАНИ ЖОРЖА СИМЕНОНА (12 романа у 6 књига) добила је **ЉИЉАНА МЕТКОВА**, М. Хаџивасилева Б-5/26, Скопље — 7.

ПОМОЗИ ИМ ДА ПОДЕЛЕ ЖИТО

Математички задатак објављен у броју 1118 од 1. јуна ове године под насловом ПОМОЗИ ИМ ДА ПОДЕЛЕ ЖИТО узели смо из познатог египатског папируса РИНДА који је писан 2000 година пре наше ере. Задатак је гласио: сто мерица жита треба поделити петорици људи тако што ће други добити за онолико више него први, колико је трећи добио више него други, четврти више него трећи и пети више него четврти. Истовремено прва двојица заједно имају 7 пута мање од остале тројице заједно. Колико треба сваки од њих да добије? С обзиром да су наши читаоци добре рачунице, задатак су с успехом решили и ево тачног одговора који су нам послали: први је добио једну мерицу и $\frac{2}{3}$; други 10 мерица и $\frac{5}{6}$; трећи 20 мерица; четврти 29 мерица и $\frac{1}{6}$ и пети 38 мерица и $\frac{1}{3}$.

Међу тачним одговорима жири је извукао имена тројице читалаца који су добили:

I НАГРАДУ: ИЗАБРАНА ДЕЛА ЛАЈОША ЗИЛАХИЈА (у 10 књига) добио је **ЖЕЉКО МИЛЕТИЋ**, Вука Мићуновића 526, Никшић

II НАГРАДУ: РАТНЕ МЕМОАРЕ ГЕНЕРАЛА ДЕ ГОЛА добио је **ЖАРКО КЛАШЊА**, Благоја Паровића 2/1, стан 8, Београд

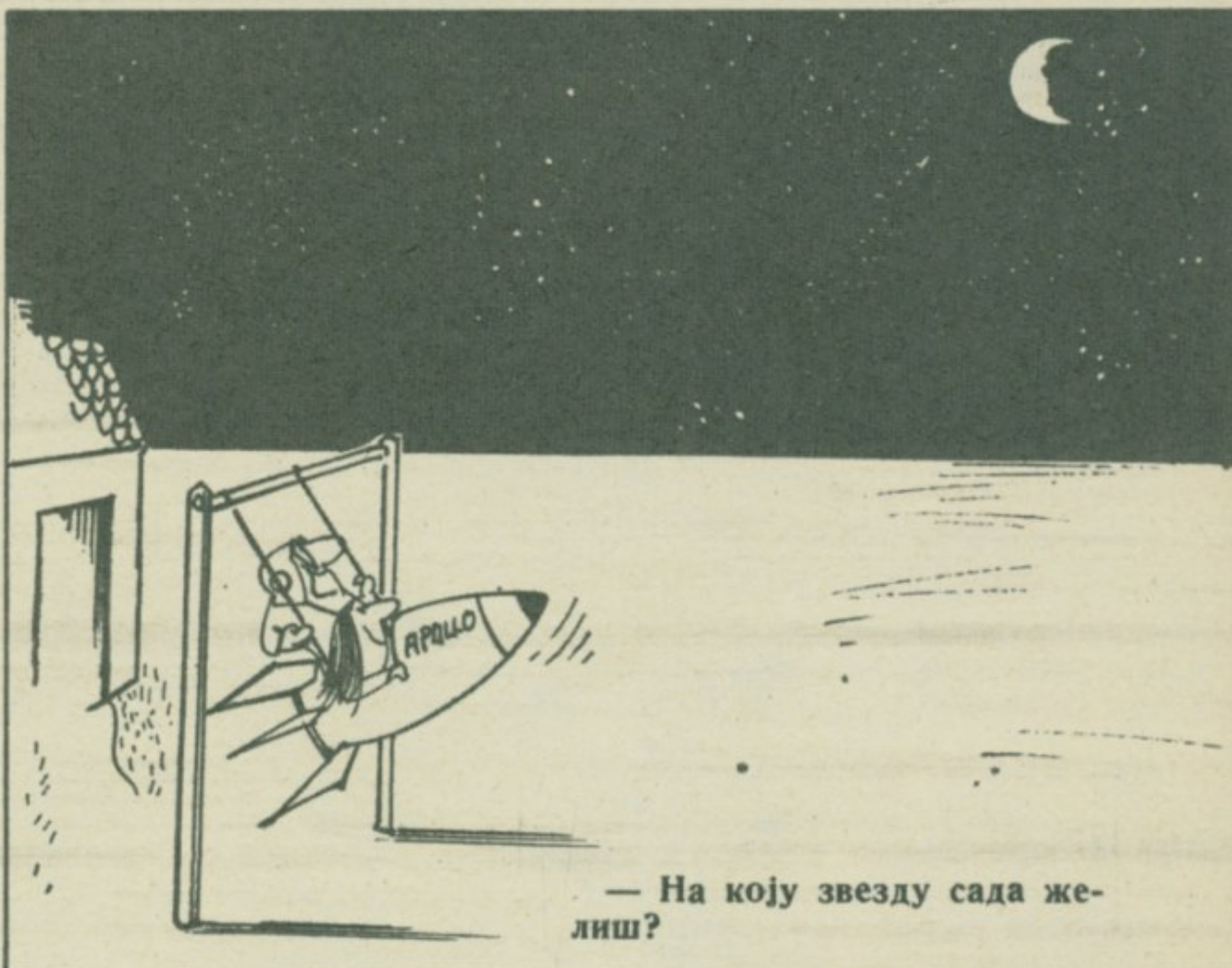
III НАГРАДУ: САБРАНА ДЕЛА М. ШОЛОХОВА (Тихи Дон, две књиге, Приповетке, Људска судбина и Узорана ледина) добио је **САША СМРЕКИЋ**, Луке Спасојевића 66, Љиг.

хумор

— Признајем да нисам од најхрабријих...

— Да сте мало боље васпитани, уступили бисте место мојој жени!

— На коју звезду сада же-лиш?

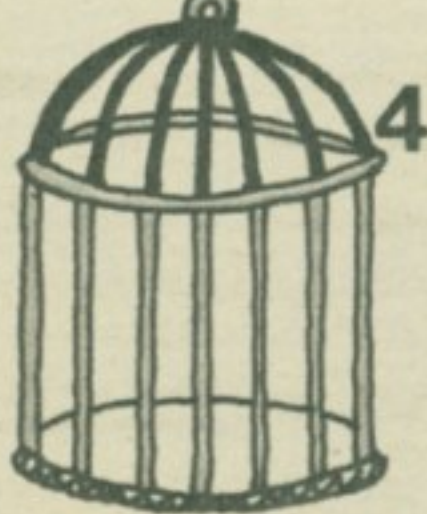
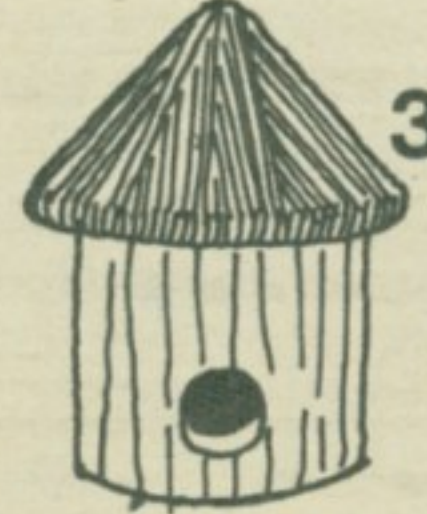
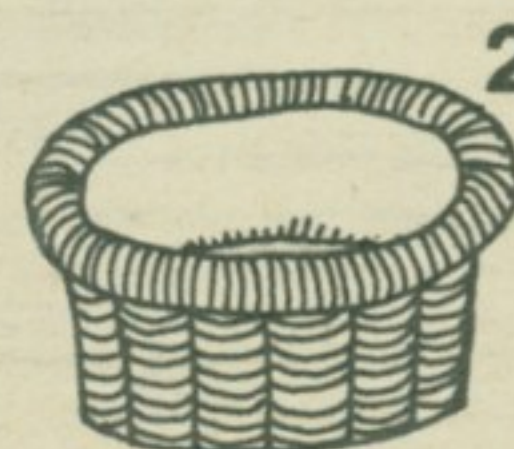
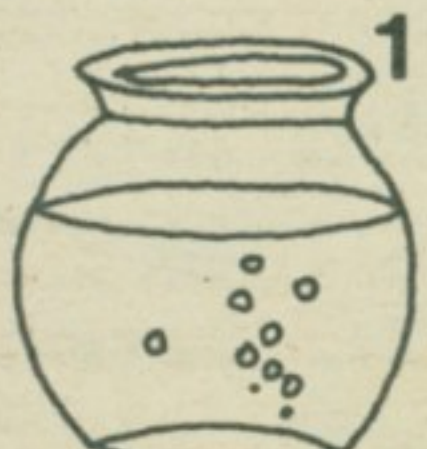
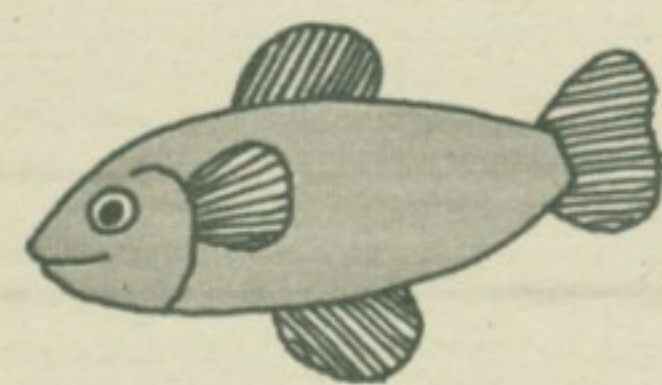
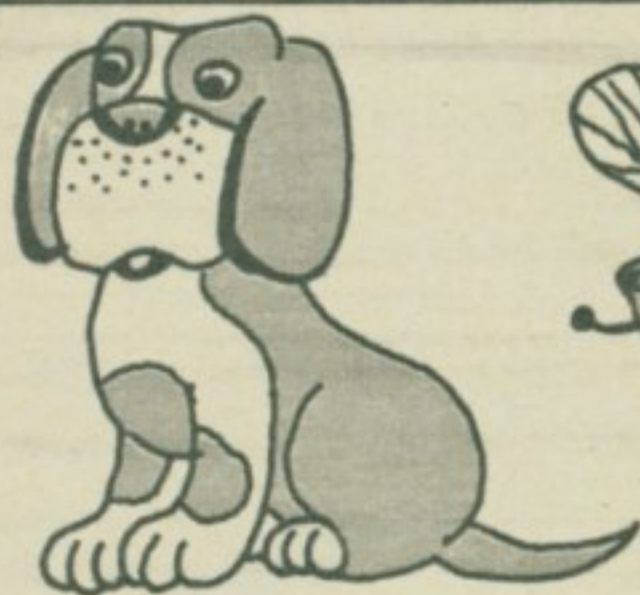
— Да ли би била љубазна да ми мало придржиш ексер док га укуцавам?

СВАКОМ СВОЈЕ

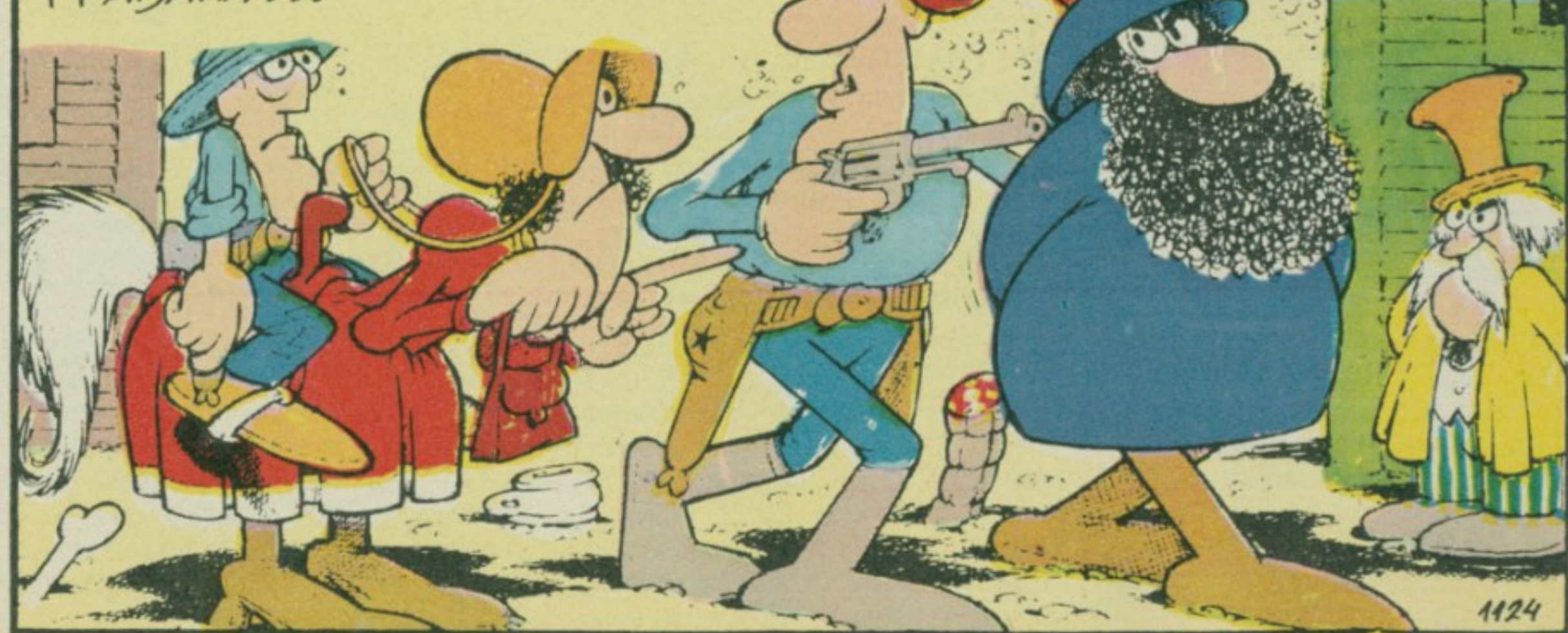
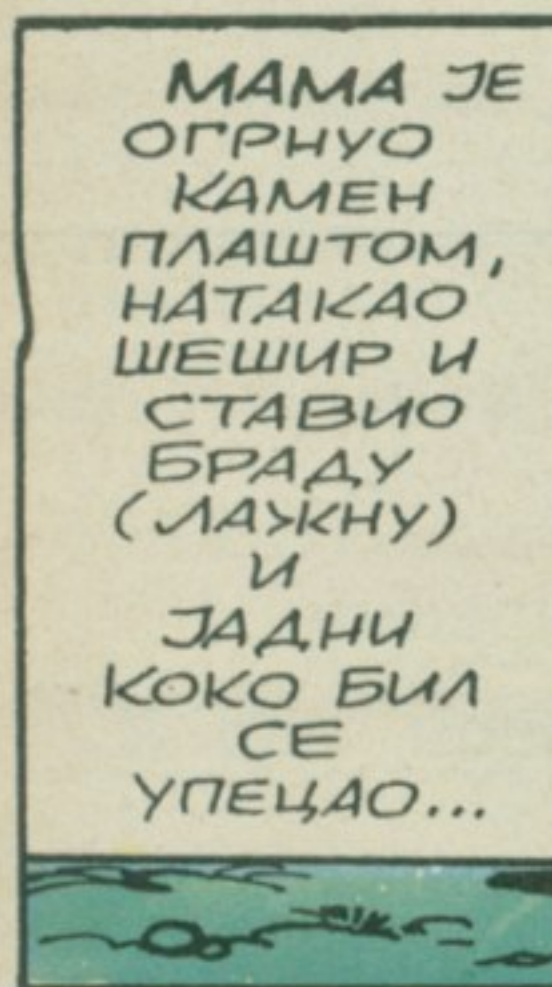
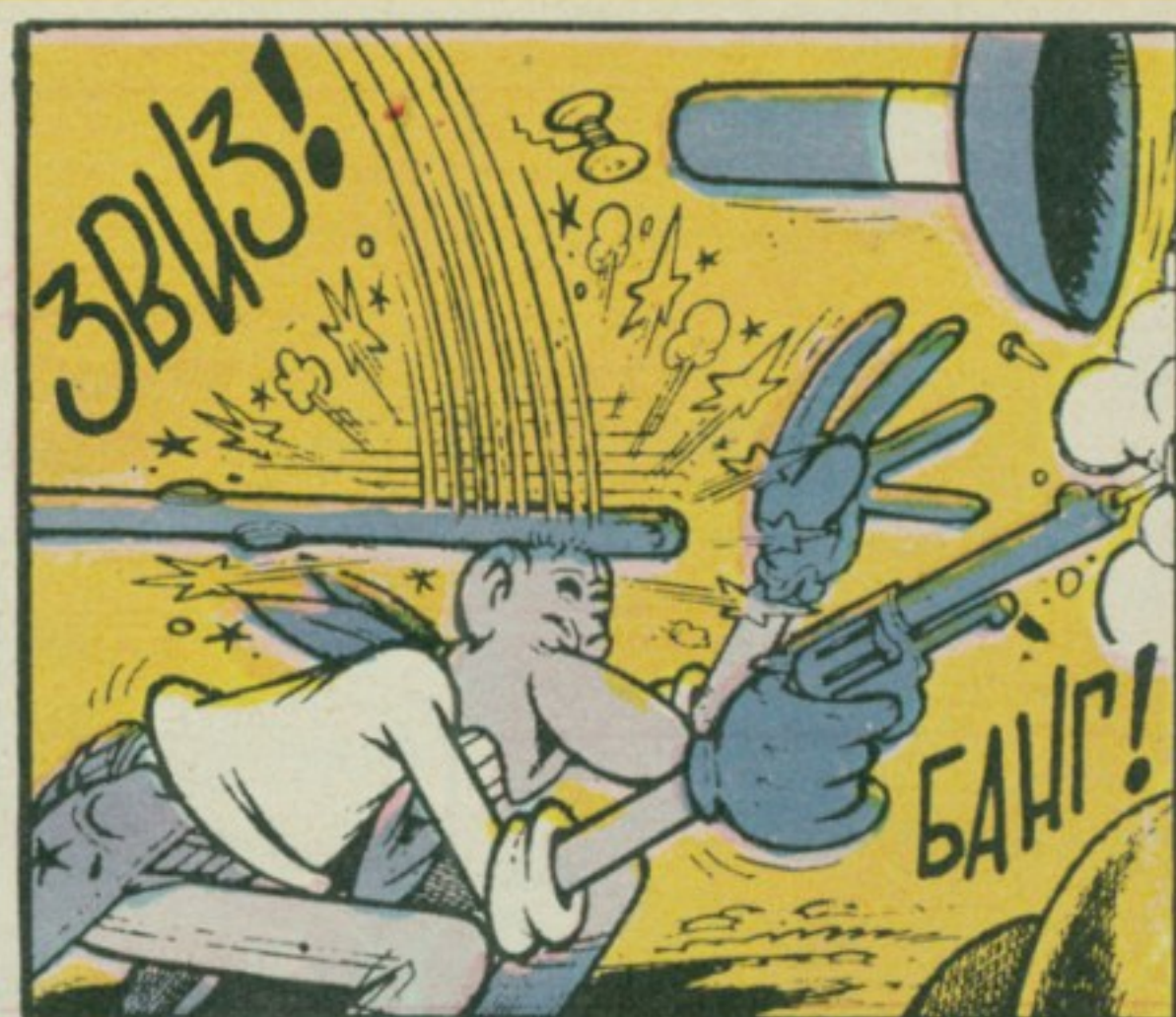
Пет животиња на нашем цртежу тражи сваку своју кућу. Ваш задатак је да им у томе помогнете. За оне који нису расположени за ову врсту игре дајемо:

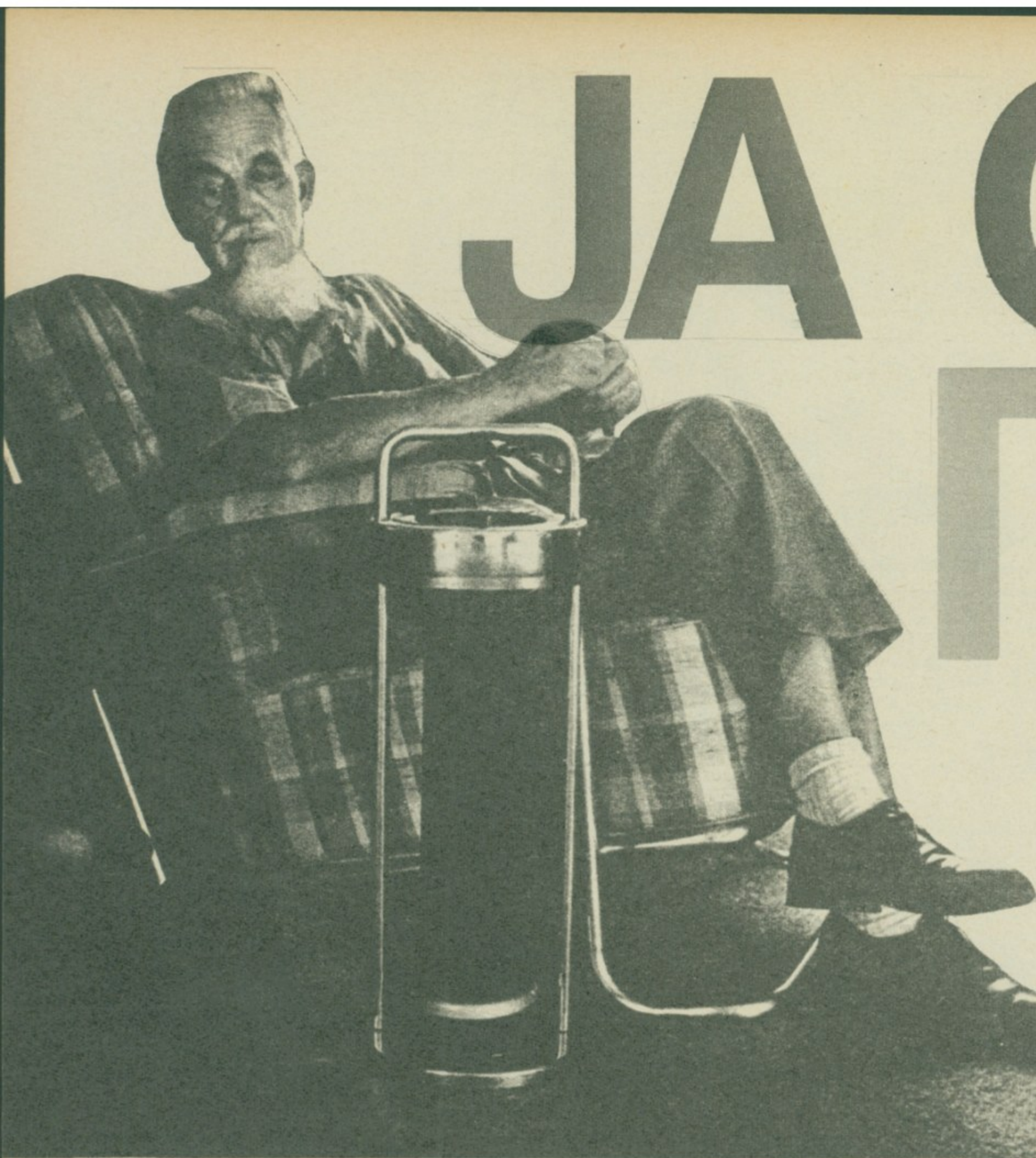
Рибици припада мали ак-варијум број 1; мачка — ко-рпа број 2; пчела — ка-шница број 3; птица — ка-вез број 4 и псу — кућица број 5.

ОДГОВОР:

КОКО БИЛ

ЈА САМ ГЕНИ

Писац Рекс Стаут у својој кући чији је намештај сам пројектовао.

Пре четрдесетак година у једној згради 33. западне улице њујоршког Манхатана појавила се тајанствена личност која би полицији задавала прилично главобоље да је, уместо да ради на страни правде, избрала пут криминала и злочина. Овом необичном човеку име је Неро Вулф, веома је висок, ужасно дебео, има близу 200 килограма, и објављује јаркожуте кошуље и пижаме, па подсећа на циновског канаринца.

Неро Вулф је, осим тога, лен и тром, врло нервозан, прождрљив гурман и шкрт. Он потцењује жене, не подноси децу, жуди за нџецем, па одбија све клијенте тањег имовног стања који нису у могућности да му плате баснословне хонораре. О себи има високо мишљење и често каже: „Ја немам талента, ја сам геније!“ Све то господин Вулф може себи да дозволи јер он је при ватан детектив и то један од најбољих и најпознатијих на свету.

Десна рука Нера Вулфа и његова сушта супротност је Арчи Гудвин, млад, леп, љубимац жена којима ту љубав свесрдно узвраћа, талентован али нимало генијалан, великодушан, осетљив, одличан играч и забављач. У истрагама се више служи пиштољем и песницама неголи досетљивошћу, али је довољно интелигентан да се

спретно извуче из сваког саса.

Арчи и његов газда не слажу се готово ни у чему, чак ни у ситницама. Вулф пије вагоне црног пива и много коњака, Арчи Гудвин само млеко; Вулф је прочитао хиљаде књига, Арчи не чита ништа; Вулф је пространу терасу свог луксузног стана претворио у диван врт орхидеја, Арчију цвеће служи само да би лакше освојио срце неке даме. Упркос томе Арчи у првом лицу пише криминалне романе у којима описује случајеве које је решио Неро Вулф уз његову скромну сарадњу и помоћ.

**Ајенџ
Арчија
Гудвина**

И Нера Вулфа и Арчија Гудвина измислио је, тачно пре четрдесет година, Рекс Тодхантер Стаут, човек чији је буран живот обиловао разноврсним авантурама. Сам Стаут, међутим, увек је тврдио да није писац већ само литерарни агент Арчија Гудвина.

Стауту је данас 86 година и већ две године није објавио ни један једини редак. Живи у својој кући у Брустеру на граници америчке државе Конектикат и прима само понеког пријатеља и

рођаке. Незваним гостима његова жена Пела, чувени дизајнер текстила, каже измишљајући се: „Стаут је болестан и не жели никога да види“.

Они, међутим, који су га случајно срели тврде да је стари писац одличног здравља. Нагађа се да је Стаут одлучио да на миру, одвојен од света, напише своје мемоаре о којима не жели ништа унапред да каже. Његов буран живот гаранција је да ће и ти мемоари бити разграбљени као и његови криминални романи.

Рекс Тодхантер Стаут родио се у лионирској Америци, када Индијанци још нису били сатерани у резервате, када је епопеја грађења железница била на врхунцу, када је младић по имену Пјерпон Морган отворио скромну банкарску канцеларију преко пута великог храста пред којим се Вашингтон закleo на верност Уставу САД, на углу пуне и мрачне улице Вол Стрит.

**За 4 године
40 занимања**

Рекс Стаут рођен је као пето од деветоро деце кверкерског учитеља у Ноблесвилу, држава Индијана, 1. децембра 1886. године. Већ у трећој години прочитао је Библију, а у десетој просто „прогутао“ свих 1200 књи-

га из очеве библиотеке и с одраслима озбиљно расправљао о филозофији и књижевности.

Са 18 година, после веома успешно завршене гимназије, постао је морнарски помоћник на јахти председника Рузвелта „Мејфлауер“. Када је 1908. године завршио војни рок у морнарици, очекивало се да ће се уписати на факултет. Стаут је, међутим, одлучио да мало лута.

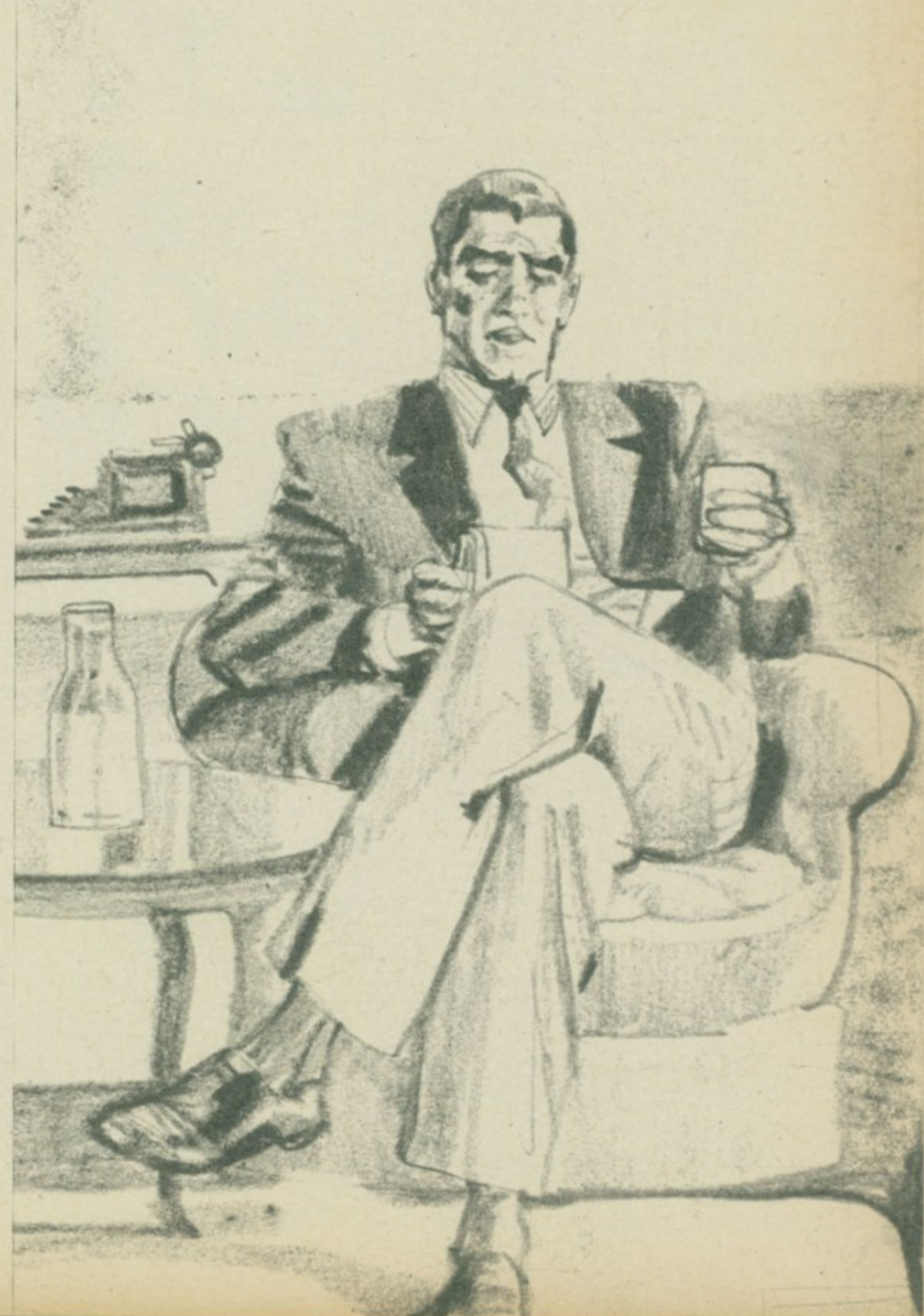
За 4 године променио је 40 занимања: био је књиговођа у Њујорку, трговачки путник по читавој Америци, продавац цигара у Кливленду, трговац индијанским копама у Албукеркеу, водич по селима индиоса око Сан-

та Феа, шофер туристичких аутобуса у Колораду, чиновник у Чикагу, и томе слично.

**Сиреџан
млади човек**

У међувремену почео је помало да се бави и новинарством, да би најзад закључио како је после четири године сиромашнији него на почетку. То му се учинило бесмислено и постао је банкар! У ствари, измислио је систем малих зајмова студентима који нису имали од чега да живе. Новац су враћали, уз извесну камату, чим

Неро Вулф и његов помоћник Арчи Гудвин сушта су супротност у сваком погледу.

ЧЕСТО ЗА СЕБЕ КАЖЕ НЕРО ВУЛФ, ЈЕДАН ОД НАЈПОЗНАТИЈИХ И НАЈБОЉЕ ПЛАЋЕНИХ ПРИВАТ- НИХ ДЕТЕКТИВА НА СВЕТУ

ИЈЕ!

Тако су настали Неро Вулф и Арчи Гудвин.

Кућа снова

У међувремену Стаут се оженио и сазидоо кућу у којој и сад живи. Кућа његових снова налази се на врху једног брда и има диван поглед на зелену долину. Стаут ју је сам пројектовао по угледу на кућу једног туниског беја коју је видео приликом својих путовања по северној Африци. Најзанимљивије је што је Стаут ову вилу са 14 соба подигао сопственим рукама. Помагали су му само зидари-аматери.

„Да сам позвао неког архитекту и професионалне зидаре, ја бих морао да прихватим њихове идеје, а не они моје!“ А он је тачно знао у каквом амбијенту жели да станује и своје жеље оспрвео је до краја. Сваки комад намештаја лично је пројектовао, сам је замислио и остварио огроман врт сличан парку.

У њему, истина, не гаји

заврше студије и почну да зарађују. Суме које је зајмио и добијао нису биле велике, али је овај систем кредитирања постао масован и популаран.

Веома брзо Стаут је отворио филијале у 400 градова САД и обогатио се. Одмах је купио расне коње, пустио дугачку браду и кренуо на занимљива далека путовања. Тако се нашао и у Паризу где је провео пуне 2 године дружећи се са данас веома цењеним а тада младим и мање-више непознатим америчким писцима, од Фицџералда до Ернеста Хемингвеја.

Године 1927. Стаут је одлучио да прекине са пословима и сасвим се посветио

уметности. Његов први роман „Како би се допало једном Богу“, веома ангажован, интиман и аналитички, критика је топло поздравила, но публика није ни приметила. Следећа четири романа прошла су код публике такође незапажено. Тада се Стаут уморио.

„Открио сам, изјавио је много касније у једном интервјуу, да сам веома вешт приповедач, али сам истовремено схватио да никада нећу бити велики писац. Тада сам помислио да ћу, ако успем да направим један од три најлепша криминална романа на свету, задовољити своју душу као да сам учинио не знам какво дело!“

У својој башти која је прави парк Стаут гаји 192 врсте цвећа и прворазредно воће.

орхидеје као Неро Вулф, али зато има 192 врсте цвећа и прворазредно воће. Нарочито су чувене јагоде из његове баште и за њих је више пута освајао награде на локалним пољопривредним сајмовима. Слично Вулфу и Стаут је велики гурман, мада није дебео, скупља и испробава рецепте најфинијих јела на свету, а да би обезбедио квалитетан „материјал“, све гаји на својој „фарми“.

Како решити зајонетку?

Када га питају одакле је „извукао“ своје јунаке, Стаут каже: „Нисам их створио ни по каквом одређеном моделу, они су чиста измишљотина, живели су само у мојој машти!“ У ствари, Неро и Арчи су нека врста комбинације самог Стаута. Он, као и Неро, воли добро да једе, много чита и у разговору прибегава иронији и сарказму. Међутим, супротно Вулфу, веома је живахан, обожава путовања и шетње, бави се ловом и риболовом, одлично игра и цени женску лепоту и то га приближава Арчију Гудвину.

Стручњаци за криминалне романи тврде да је Стаут добро простудирао авантуре Шерлока Холмса чувеног Конана Дојла пре него што је написао своју прву књигу. Наравно, није се радило ни о каквој имитацији и угледању већ само о основној конструкцији по одличном рецепту. Сам Стаут не би никада признао да чувеном класичном дуету Шерлок Холмс — луковник Ватсон

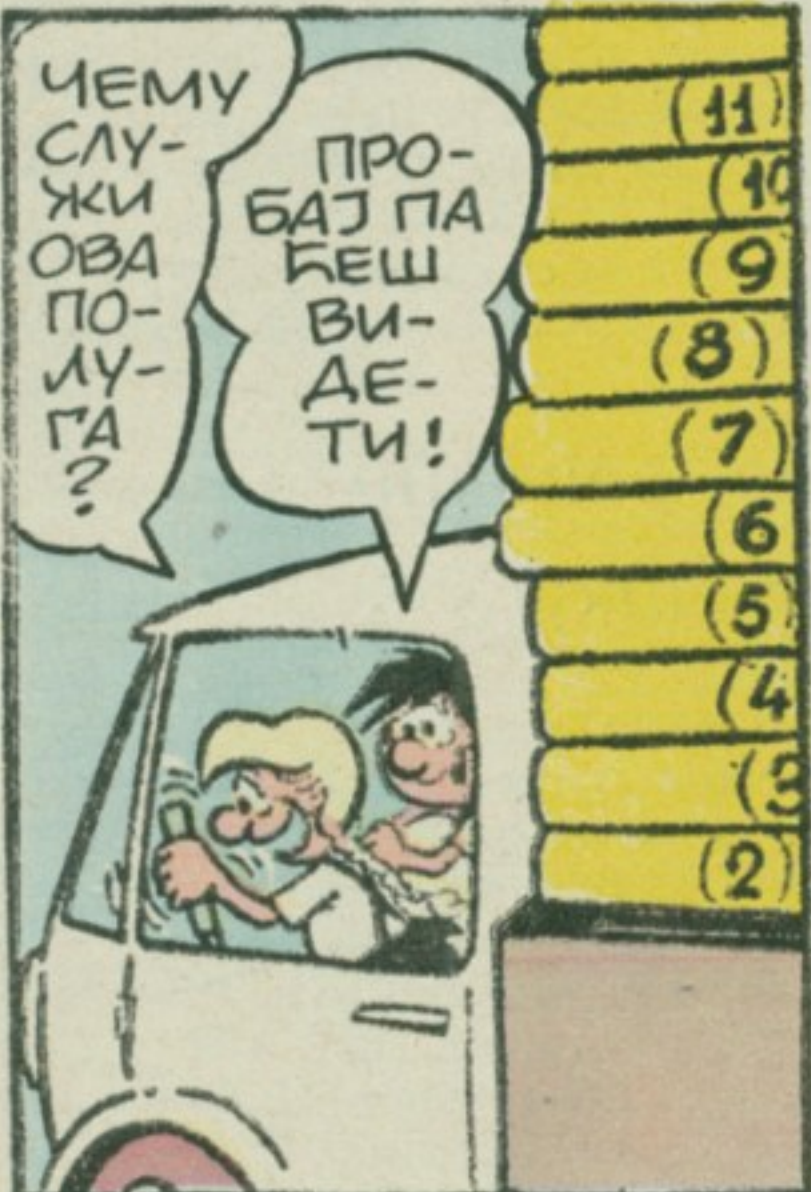
одговара његова двојка Неро Вулф — Арчи Гудвин.

Када се 1934. године појавила прва књига „Траг змије“ из серије о Неро Вулфу и Арчију Гудвину, Рекс Стаут није у следећа 42 романа променио ни најмању појединост у њиховим карактерима и навикама. Сви основни елементи редовно се понављају из авантуре у авантуру, прича тече као по лажу и код публике јој је увек обезбеђен невероватан успех. Разуме се, авантуре су увек разноврсне, заплети сложени, а решења неочекивана.

Између Нера Вулфа и његовог аутора, пронашли су сладокусци криминалних романа, постоји још једна чудна веза. Познато је да Неро Вулф, у најнапетијим тренуцима разрешавања неког случаја, редовно тражи да му се донесе 6 боца црног пива које пије наискуп. Е па, на енглеском се црно пиво каже „стаут“. То значи да Неро, да би решио зајонетку, мора обавезно да попије шест Стаута!

Сам Стаут ово не жели да коментарише. Пре него што се недавно повукао од јавности, на питање шта му значе Неро Вулф и Арчи Гудвин, одговарао је увек исто: „Неро Вулф? Арчи Гудвин? Па, наравно, причинили су ми у животу огромно задовољство. Захваљујући њима могао сам читавих 40 година да живим више него угодно и лепо и да зарадим силно богатство радећи само 40 дана годишње!“

ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИН

КИЛОГРАМИ ОДЛУЧУЈУ

И СЛЕДЕЋА МОНЦА ЈЕ НАША! — ТВРДЕ ТВОРЦИ ФОРД-КАПРИЈА, ДУГОГОДИШЊЕГ ПРВАКА ОВЕ СТАЗЕ. АЛИ, ПОБЕДА ИМ ОВОГ ПУТА НЕЋЕ БИТИ ЛАКА.

Трка за првенство Европе у категорији путничких возила која се одржава у италијанском граду Монци постаје, због убедљиве надмоћи **Форд-каприја**, из године у годину све једноличнија. Но, изгледа да ове сезоне посматраче велике спортске приредбе очекују већа узбуђења: на њој ће се појавити и фабрика „БМВ“ и то — наоружана до зуба!

Возило које је минхенска кућа припремила за овај окршај већ је познато јавности. То је модел ЦСЛ, који је изишао из производње јануара ове године. Мада, у ствари, није ништа друго до верзија тролитражног купеа **2002 ТИ**, од њега се битно разликује, пре свега — тежином (1062 килограма), која је постигнута олакшањем каросерије.

Дошло је и до других побољшања. Предње вешање претрпело је извесне измене, а запремина мотора повећана је са 2999 на 3340 кубика. Заједно с овим, снага шестоцилиндричне машине порасла је за око 20 коњских снага, тако да сада при 7600 обртаја у минуту износи 360. Међутим, конструктори не мисле на томе да се зауставе: за следећу годину предвидели су ново појачање мотора до готово 400 коњских снага!

Па ипак, у фабрици „БМВ“ су прилично уздржани у погледу успеха на предстојећем такмичењу.

— Не треба се заносити — каже један од минхенских стручњака. — И поред свега што смо предузели, **Форд** је и технички и по искуству испред нас.

Следећа Монца биће за нас тек опробавање нових снага...

А шта о томе мисле они у келнској фабрици?

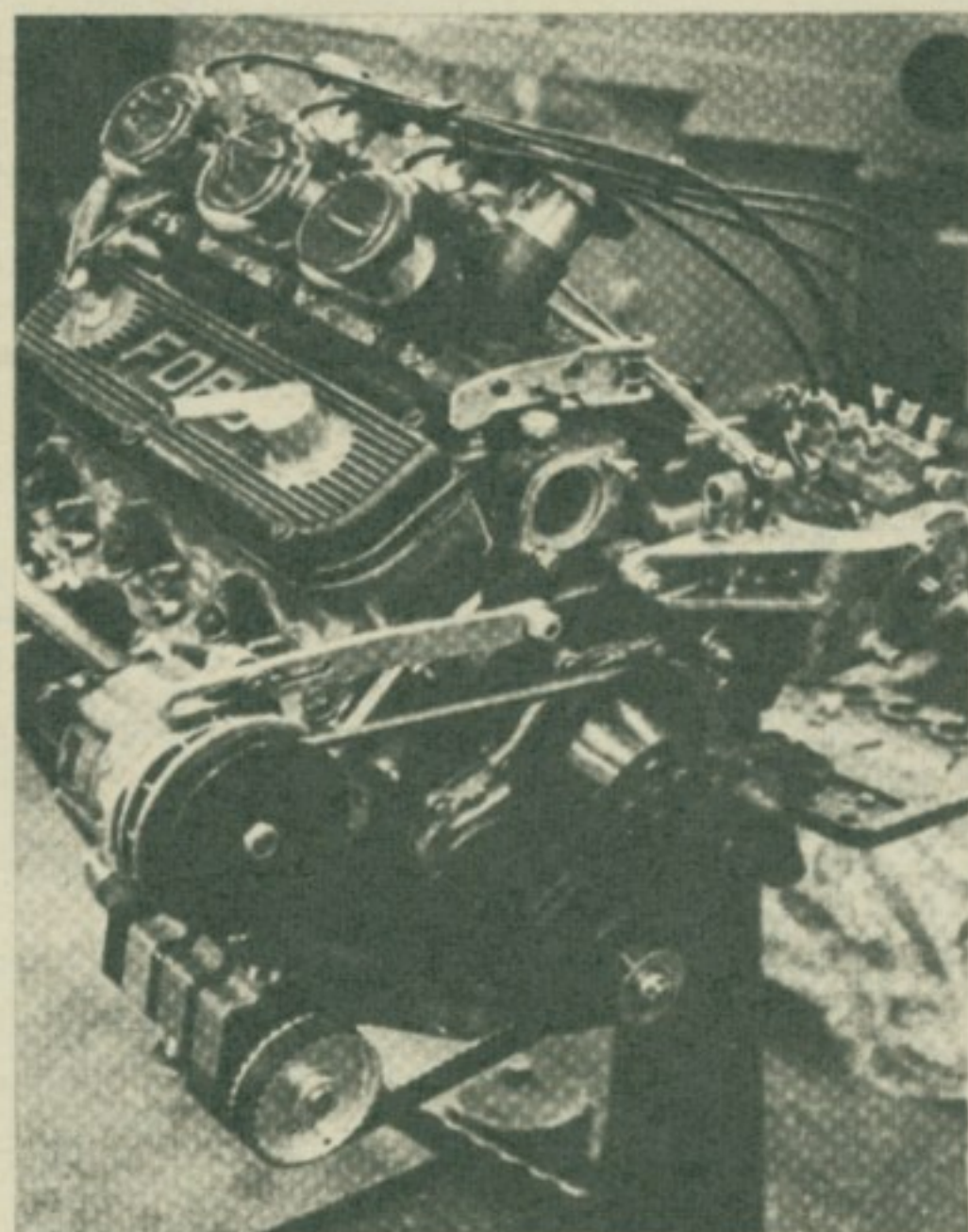
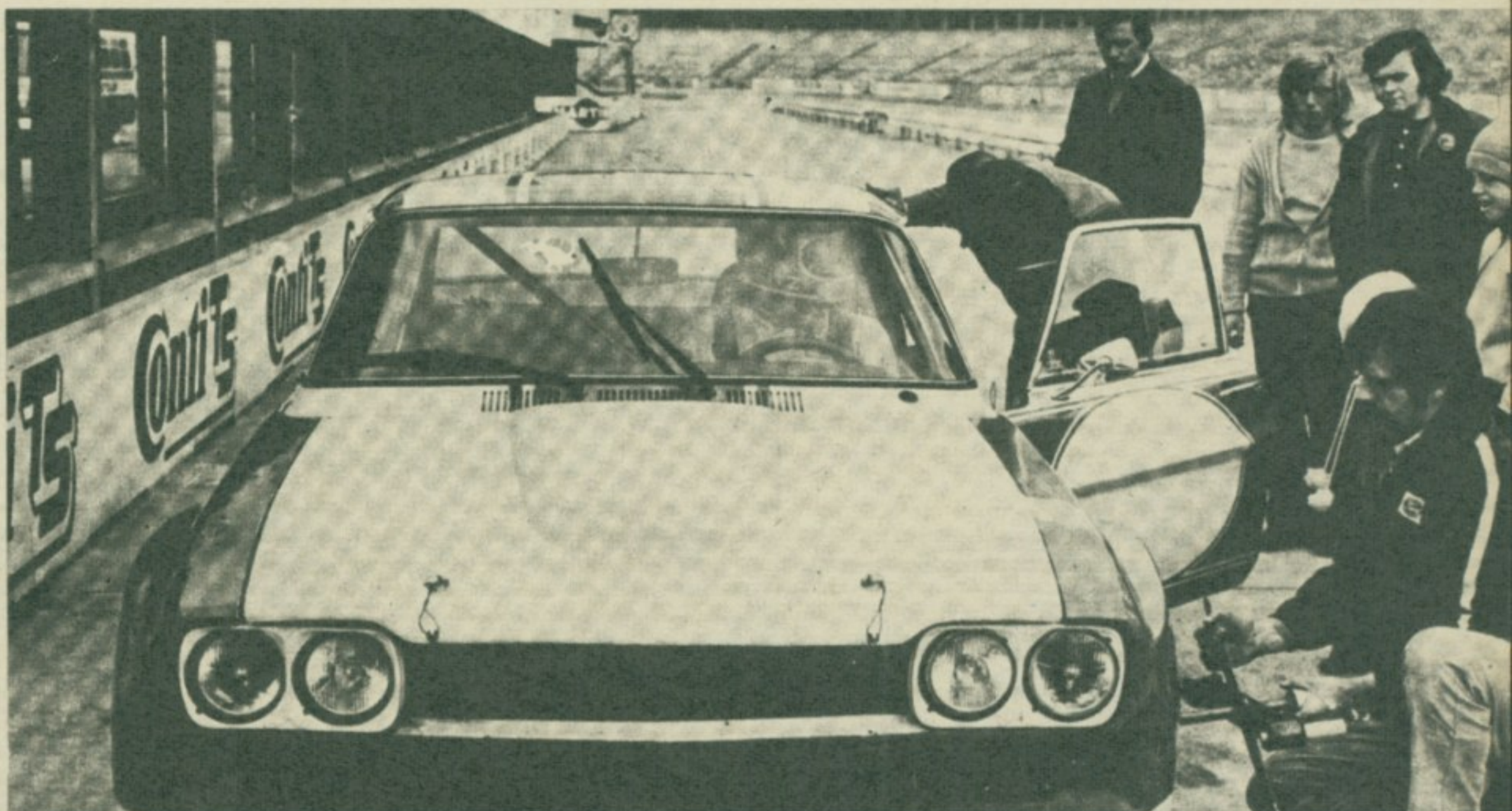
И овде се много радило. Кочнице су побољшане увођењем дискова ширег пречника, усавршени су отвори за ваздушно хлађење, а аеродинамичност возила повећана је проширењем бочних „крила“ — кљунастих избочина на обе предње стране аутомобила.

Ни шестоцилиндрични мотор није остао нетакнут. Проширењем стубина повећана је запремина на 2995 кубика. Ову измену омогућила је и употреба нових брегастих осовина, као и друкчије главе мотора.

Овако „освежени“ **Форд-капри** опробаће своје снаге на три бојишта: на првенству Немачке, на европском такмичењу у Монци и, најзад, на две трке светског првенства аутомобилских марака: у Ле Ману и Нирбергу. Његови творци очекују ове сусрете са пуно самопоуздања. Ево шта они мисле о новој претњи „БМВ-а“:

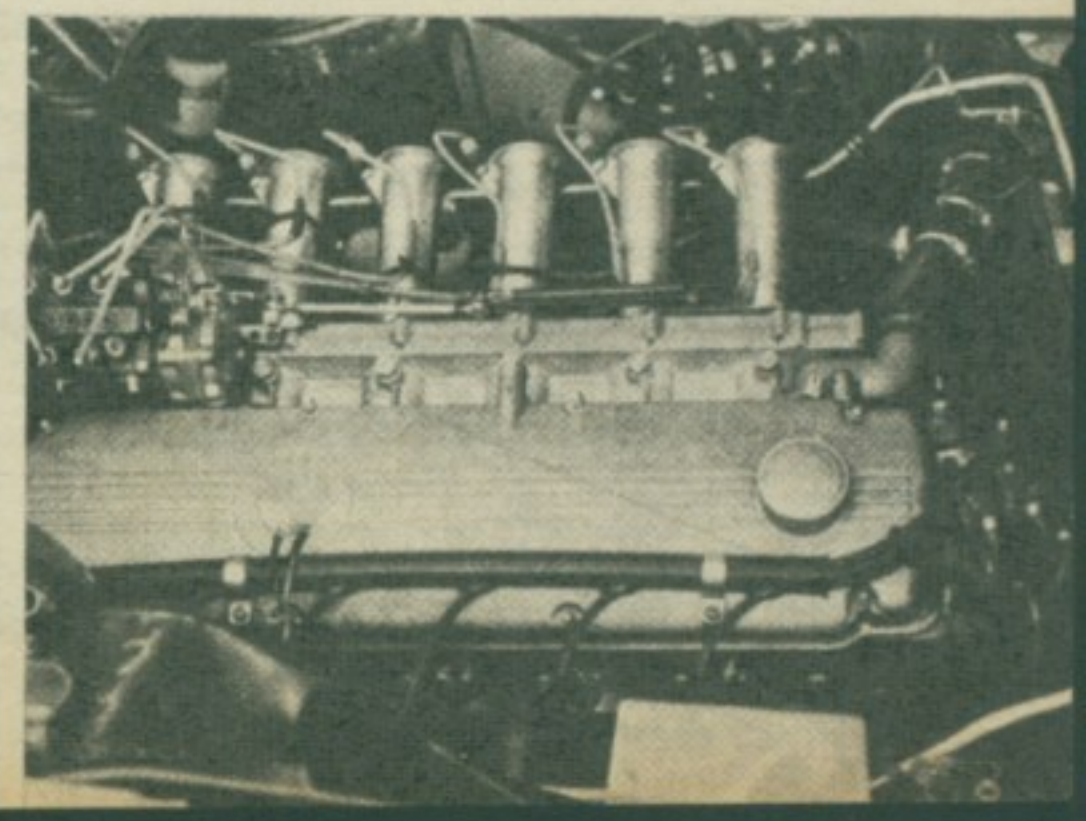
— Њихов ЦСЛ представља велики напредак, нарочито у погледу тежине, која је била главни недостатак ранијих модела. Ипак, не треба заборавити да је он још за око 145 килограма тежи од нашег **каприја** — упркос својој „кури мршављења“! Сигурни смо да је и ова Монца наша!

Многи посматрачи деле њихово мишљење. Али, судећи по одлучности минхенских произвођача, можда ће већ следеће такмичење у Италији донети новог првака.

ФОРД — Конструктори **КАПРИЈА** не ослањају се на стару славу. Ово возило дочекаће ново такмичење у Монци са јачим мотором, бољим ваздушним хлађењем и аеродинамичнијом линијом. Ради сигурнијег лежања на путу добило је и — шире точкове.

БМВ — Захваљујући алуминијумским вратима и хауби, ЦСЛ је за 180 килограма лакши од старијег модела **2002 ТИ** чиме је ублажен главни недостатак овог возила. Важне измене извршене су и на мотору чија је јачина повећана за 20 коњских снага. Нови БМВ има и два додатна резервоара.

ЕВЗОН

Евзон на стражи испред краљевске палате.

Грчке народне ношње, као и већина националних костима балканских народа, веома су живописне. Одликују се јарким бојама, финим материјалом као што је чисто ланено платно, домаћа вуна, мека чоја, свила, руком рађене чипке, раскошним мотивима и орнаментиком, богатим украсима и накитом. Неке од ових ношњи подсећају на наше, али им је орнаментика сасвим другачија, карактеристична за грчко поднебље, историју и традицију. Данас, разуме се, ретко ко носи народну ношњу као стално одело. Али, Грци веома воле своје националне костиме и недељом и празником по селима их редовно облаче, а ретка је и градска породица која нема бар једну комплетну ношњу. Фебруара месеца, када је у Грчкој карневал, па је обичај да се приређују балови под маскама, сви се најрадије одевају у неку народну ношњу. Колико Грци цене своју народну ношњу види се и по томе што су један род војске — некада планинску пешадију, а сада почасну гарду — одели у њу. То су њихови чувени евзони.

Женска ношња из Егејске Македоније.

Народна игра сиртаки чувена у свету.

Жене са острва Крфа одевене у ношње.

НОШЊЕ РАЗНИХ НАРОДА

Женска народна ношња из Епира.

А СТРАЖИ

Два типа женске ношње са острва Родоса.

Женска и мушка ношња из Тракије.

Фолклорни ансамбл са Пелопонеза.

Женски национални костими из Мегаре.

Жене из Коринта на Пелопонезу.

НЕОТЕСАНКО,
ВРАТИ СЕ У ШУМУ,
У ГРАДУ КЕШ
СИГУРНО ДОБИТИ
РЕУМУ...

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког по недеља на Радио-Београд I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

БЕРЗА ПЛОЧА

● Продајем ове ЛП плоче по цени од 120. н. д.: DAVID BOWIE: «RISE AND FALL OF ZIGGY STARDUST»; SANTANA: «CARAVANSERAI»; EAGLES: 1st; ALBUM: LED ZEPPELIN: «HOUSES OF THE HOLY»; TEM PEST: «TEMPEST»; MOODY BLUES: «SEVENTH SOJOURN»; RORY GALLAGHER: «LIVE IN EUROPE»; «BLUEPRINT»; ELTON JOHN: «DON'T SHOOT ME I'M ONLY THE PIANO PLAYER».

Роман Хлеп,
Пулинова 4,
Марибор

● Желео бих да купим албум «Mr WONDERFOOL» и сингл «OH WELL» групе «FLEETWOOD MAC». Плоче морају бити у добром стању.

Даме Нешкоски,
Ј. Сандански 24/6,
Охрид

● Продајем оригинал америчке и енглеске ЛП плоче: James Brown, Cream, John Mayall, Canned Heat, Blind Faith, Little Richard i Ray Charles.

Радомир Гостовић,
Саве Ковачевића 66,
Београд

● Купујем оригинал плочу «HOW DO YOU DO» коју су снимили Mouth и MacNeal.

Гери Равњак,
Кеј револуције 2,
Кочани

● Продајем следеће ЛП плоче: «LED ZEPPELIN: I, II i III, DEEP PURPLE: «MACHINE HEAD», FRANK ZAPPA: «200 MOTELS», CREAM: «BEST OF CREAM» и још двадесетак албума. Имам пуно сингл-плоча. Шаљем списак и ценовник.

Војислав Пап,
13. октобар 14/4,
Параћин

ХИТ СТРАНА

ЕЛТОН ЏОН

Пут Елтона Џона ка слави био је занимљив и узбудљив. Да би непознати пијаниста из провинције стигао на насловне стране познатих новина потребно је много талента и рада али и среће. Пут до почасног места у холивудском музеју воштаних фигура водио је кроз многа искушења и изискивао је жртве. Менаџер је захтевао да у рекордном времену ослаби десет килограма, да промени име и нема приватан живот.

Рођен је 13. јануара 1947. године у Пинару у близини Лондона и право име му је Региналд Двајт. Клавир је почео да свира у четвртој години и изванредно талентован примљен је у лондонску Краљевску музичку академију кад је имао свега 11 година. Постојали су сви услови да талентовани дечак постане врсни пијаниста. Међутим, он је кренуо другим путем. Једном је чуо песме Литл Ричарда и одушевљен њима покушао да им да класичну форму. На пример: Бах и Бетовен свирају рок-ен-рол! Тако се Рег забављао и постепено се све више окретао ка „новој“ музици.

У поп-музику коначно је ушао као седамнаестогодишњак. Пошто је знао ноте сматрали су га стручњаком и сви су желели да свира са њима. Та улога „важног човека“ веома му се свидела и на велику жалост професора оставља Академију. Постаје путујући музичар потајно верујући да ће постати рок-звезда.

Неколико година је свирао у мање познатим групама очекујући своју велику шансу. Случајан сусрет с неафирмисаним песником Бернијем Топином био је та велика шанса. Стручњаци су касније тврдили да је из тог сусрета изишао најуспешнији тандем енглеске поп-музике, наравно поред већ легендарног Ленона — Макартни. Крајем 1968. године Дик Џејмс, власник познате диско-куће понудио им је дугорочни уговор.

Док су Берни и Рег правили композиције моћна рекламна машинерија Дика Џејмса утирала пут за лансирање нове звезде. Рег је

основао сталну пратећу групу и снимно неколико пробних плоча и један албум и — променио име у Елтон Џон. Пуних седам месеци увежбавао је композиције за своју „премијеру“.

Велика представа почела је 12. априла 1970. године на поп-промоцијама у лондонском клубу „Раунд хауз“. Елтон Џон се појавио први пут пред публиком и одмах је освојио све присутне. Док су новине доносиле славопојке о његовом успешном наступу а он уз помоћ Бернија спремао други албум његов менаџер је правио нови план. Треба освојити Америку! У једном даху, са девет концерата који су се низали један за другим Елтон је као ретко ко пре њега, задивио пу-

блику од Лос Анђелоса до Њу-јорка. У року од два месеца улазнице за његове концерте скочиле су пет пута. Свака плоча Елтона Џона постаје златна, сваки концерт је месецима унапред распродат. За годину дана стекао је и популарност и признање критичара. Сматрају га за првог пијанисту поп-музике. Кажу да су му професори са Академије „опростили грех“. Иако је зарадио толико да до краја живота не би морао ништа да ради Елтон Џон уз помоћ Бернија Топина прави песме које проналазе пут до срца сваког љубитеља музике.

Са Елтоном Џоном свирају: Дејви Џонстон, гитара; Ди Мареј, бас-гитара и Нигел Олсон, бубњеви.

АЛБУМИ: EMPTU SKY; ELTON JOHN, TUMBLEWEED CONNECTION, LIVE... 17. 11. 1970. FRIEDENS, MADMAN ACROSS THE WATER, HONKY CHATEAU И DON'T SHOOT ME, I'M ONLY THE PIANO PLAYER.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

НЕОТЕСАНКО
(HONKY CAT)

Музика: Елтон Џон
Текст: Берни Топин
Изводи: Елтон Џон

Момак, када погледам уназад
мора да сам био зелен.
Луњајући по селу,
пецајући у потоку,
проналазећи одговор,
тражећи неки знак
док нисам видео твоје светлости града,

драга, ја сам био слеп.

Они кажу: Врати се, неотесанко!
боље се врати у твоју шуму.

Али ја сам оставио те дане
и мој наивни начин живота.

Ох, промена ће ми пријати.

Боље да се вратим, неотесанко,
јер живот у граду није оно право.

То је као да тражиш злато
у руднику сребра.

То је као да покушаваш да пијеш
виски
из винске флаше.

Па, ја сам читао неке књиге
и неке часописе.

О тим дамама из високог друштва
доле у Њу Орлеансу
и сви дружници из мог краја
су рекли да сам будала.
Они говоре да је веровање у
Господа
златно правило.

Казали су: Врати се, неотесанко.

Рекли су: Остани код куће, момче,
треба да се бринеш о фарми.

Живот у граду, момче,
сломиће ти срце.

Али, како да останем
кад ти срце говори,
како се можеш зауставити када те
ноге вуку.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: НЕОТЕСАНКО можете чути у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда 16. јула ове године од 20.00 до 22.00!

ЗАБАВНИКОВА МУЗИЧКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

LED ZEPPELIN (Лед Цепелин)
један је од најпознатијих и најуспешнијих енглеских рок-састава. Овај квартет је основао некадашњи гитариста „Јардбердс“ Џими Пејџ и

у почетку се звао „Нови Јардбердс“. Прави успеси почињу крајем 1968. године када група мења име у „Лед Цепелин“ и полази на турнеју по Америци и ефектним наступима веома брзо стиче велику популарност. Данас их многи сматрају за најпопуларнију групу поп-му-

зике уопште. Чланови: Џими Пејџ (Jimmy Page) гитара; Роберт Планта (Robert Plant) вокални солиста; Џон Пол Џонс (John Paul Jones) бас-гитара, оргуље, клавир и муг синтисајзер и Џон Бонем (John Bonham) бубњеви. АЛБУМИ: LED ZEPPELIN, LED ZEPPELIN II, LED ZEPPELIN III, LED ZEPPELIN IV i HOUSES OF THE HOLY. LIGHTHOUSE (Лајтхауз)

рок-оркестар из Канаде. Ансамбл има тринаест чланова и представља најбројнију цез-роккомбинацију у модерној музици. Занимљиво је истаћи да су сви чланови ове велике групе завршили музичку академију. Вођа „Лајтхауза“ је признати цез-трубач Брус Кесиди.

ЛИСАЦ ЈОСИПА

позната певачица из Загреба. Каријеру је почела у групи „О' Хара“ а затим је једно време певала у „Злат

ним акордима“. Прве успехе постигла је на омладинском фестивалу у Суботици. Певајући песме Арсена Дедића стекла је већу популарност и званична признања критике. У последње време ради углавном са композитором Карлом Метикошом и писцем текстова Ивицом Крајачем. Резултат те сарадње је победа на фестивалу „Загреб 72“ и веома успела ЛП плоча „Дневник једне љубави“.

ВЕСЕЛЕ ИГРАРИЈЕ ЗА МЛАДЕ И СТАРИЈЕ

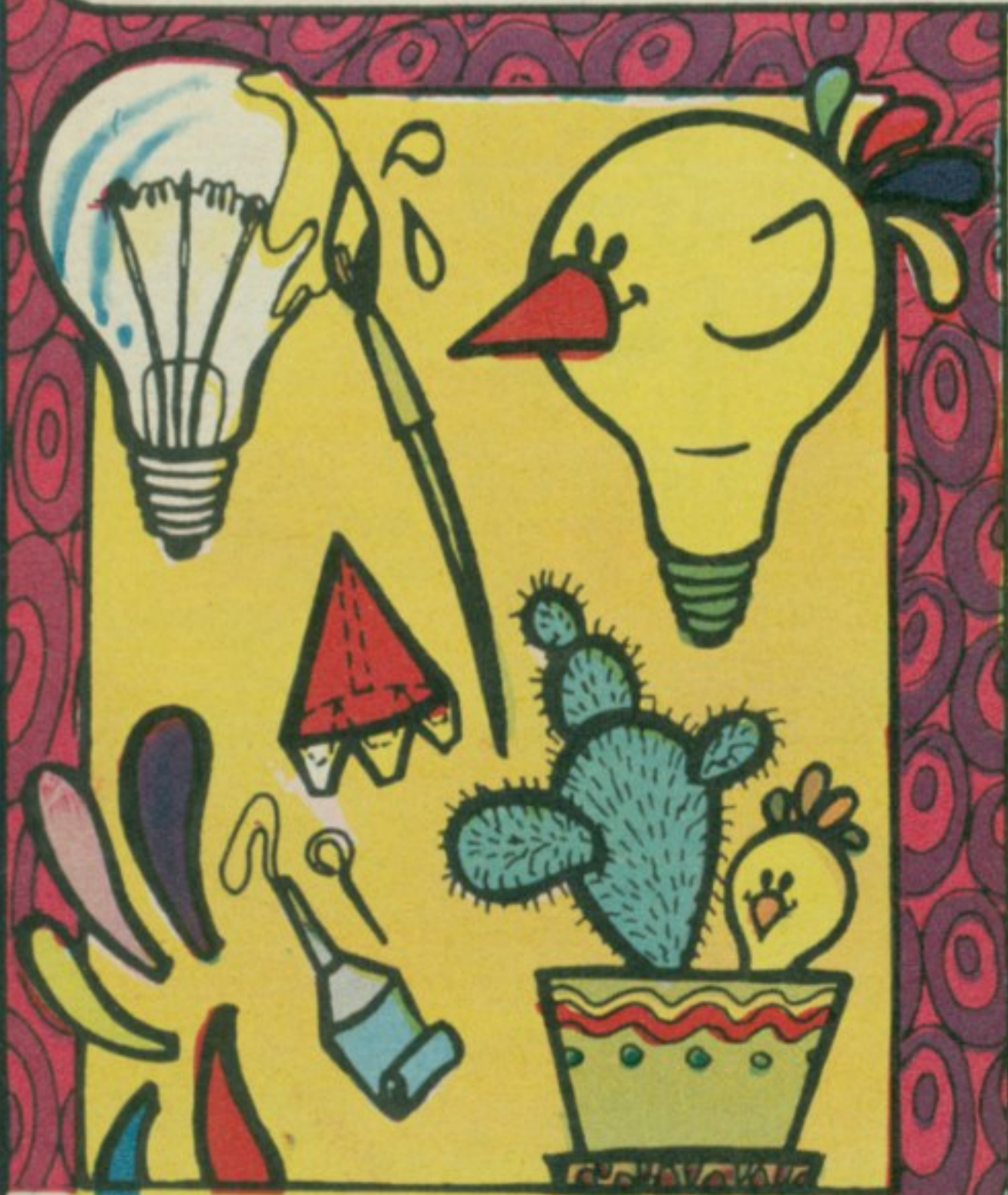
Ако си дечак или девојчица и ако желиш да ствари око тебе изгледају шареније и веселије — ево неколико идеја. Ако си се, пре нас, и ти нечему сличном досетио пиши нам и објасни како си то учинио. Најлепше и најдуховитије проналаске објавићемо у Забавнику и наградити. Пази! Потпиши се читко не само на коверти већ и у писму!

Парче хамера савиј у облику цилиндра и залепи. При врху провучи летвицу и за њу завежи гајтан од сијалице. Пинг-понг лоптице нанижи на јачи конац и завежи око хамера (на сваку лоптицу стави мало лепка да се залепи за хамер). Тако си направио лустер за своју собу.

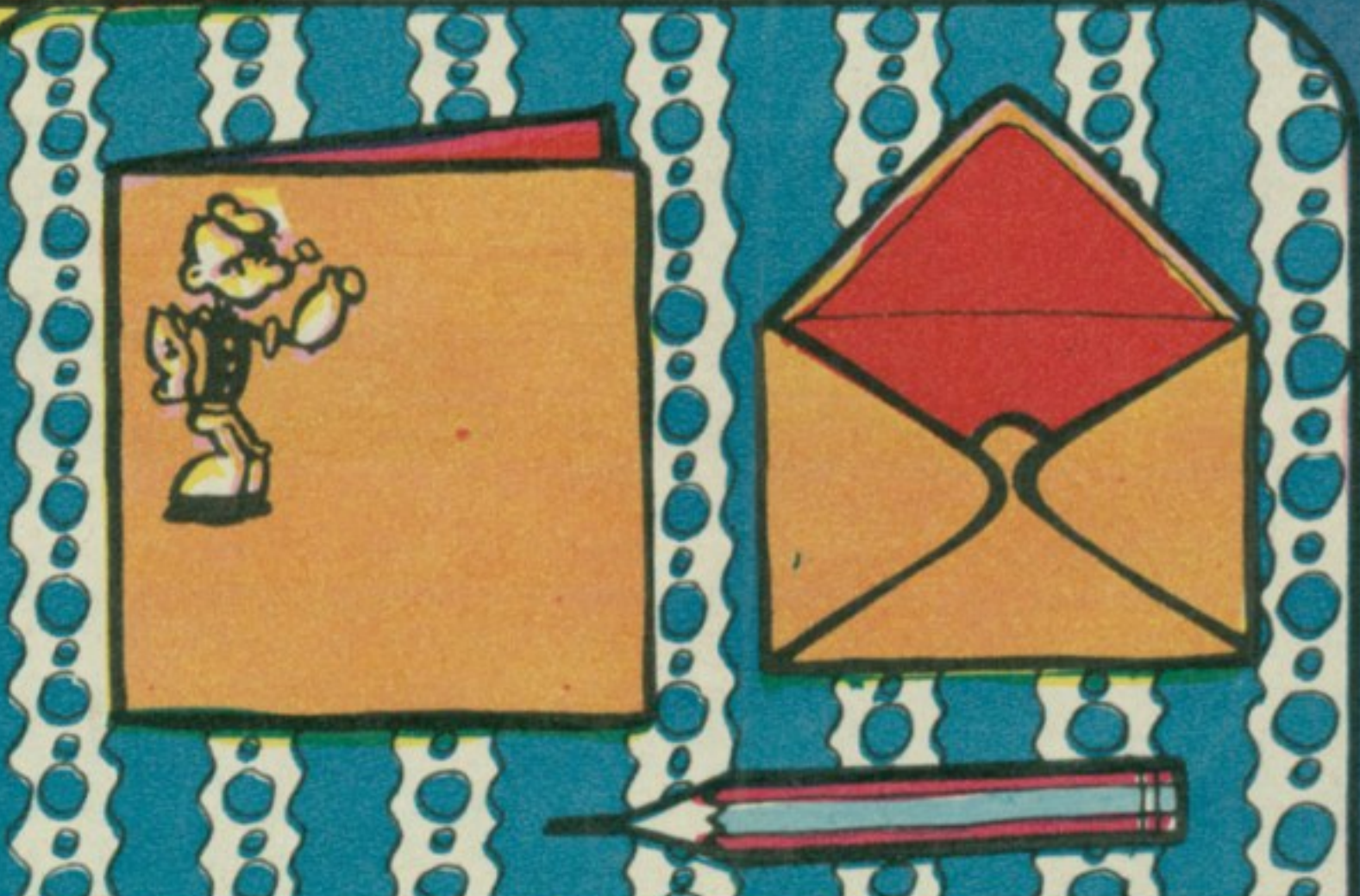
Од шарене хартије изрежи латиче различитог облика и залепи их једну преко друге. Овако направљен цвет причврсти на кутију са поклоном; зашиј на завесу; закуцај на орман, итд.

Обоји стару сијалицу жутом темпером (да би се боја ухватила на стакло најпре четкицу насапуњај). Направи купу од папира, обоји је црвено и залепи као кљун. Са друге стране залепи шарене папирне траке — то је реп. Овако направљену птицу победи у саксију.

Папир пресавиј као на слици и исеци на њему различите облике. Тако ћеш добити чипкане украсе које можеш залепити на корице старе књиге.

Када пишеш другу или другарици залепи у заглавље писма твог омиљеног јунака кога си исекао из Забавника — писмо ће изгледати веселије.

На средини поклопаца кутије направљ прорез, на поклопац залепи за кутију. Оба дела кутије (доњи и поклопац) облепи са свих страна шареном хартијом и сличицама. Тако си добио лепу касицу.

Време је било спарно, зре-
ло. Чекао сам Катрин у
подножју споменика Пуш-
кину, на полукружној ду-
гачкој клупи, где жбуње
није бацало сенку. У хладовини су
се тискали немачки туристи с ру-
кама пуним пакета, а мало даље
седела су два старца и гласно не-
говала због жеге.

Катрин се није појавила сама.
За њом, тачније упоредо с њом, ко-
рачао је крупан, плећат момак, још
голобрад, с маљама на подбратку и
образима. Она ме је спазила, упу-
тила се ка клупи и спустила крај
мене. Младић је такође сео. Пош-
то се Катрин правила да ме не по-
знаје гледао сам у другом правцу.

Претвори се у паука!

Краће време човек се дивио ње-
ном профилу. Желео је да јој до-
такне руку, али се није усуђивао.
Чело му је било ознојено, очи бли-
ставе. Катрин накриви главу и до-
шапну ми једва померајући усне:

— Претвори се у паука, уплаши
га смртно. Само немој да ја видим.

— Нешто сте рекли? — упита,
младић тек сада се осмеливши да
је ухвати за лакат.

Нагнуо сам се унапред да бих
му загледао у очи и преобразио
сам се у великог паука с телом
дугачким око пола метра и огром-
ним ногама. Сместио сам себи у
уста жалац, налик на тестеру, чији
су зупци били намазани смртонос-
ним отровом. Горе, на леђа, нато-
варио сам несташни подмладак.
Младунци су такође палацали жал-
цима с којих је капљао отров.

Човек није одмах схватио шта се
дешава. Мало је зажмирио, али ни-
је испустио Катринину руку. Зато
сам њу претворио у женку паука,
лигаву и хладну. Момак се одмаче
и нешто ужасно промрљавши ско-
чи с клупе. Утекао је вероватно
постићен што се уплашио, али
страх је надвладала сва остала осе-
ћања. Немачки туристи су дохва-
тили пакете. Старци су га пратили
зачуђеним погледом. Катрин се за-
смеја.

— Не би побегао — рекох — да
тебе нисам претворио у женку пау-
ка.

— Како те није стид — укори ме
Катрин.

— Куда ћемо?

— Куда ти хоћеш — рече она.

По таквој жези у Москви се теш-
ко налази такси, али ја сам се
претворио у филмског глумца Ју-
рија Никулина, па нас је један шо-
фер с великим задовољством одве-
зао у Сокољники. У шуми, проша-
раној стазама, крај неке старе ог-
раде Катрин је раширила на траву
две новине и ми смо сели.

Ти си дошљак из свемира

Катрин је седела ослонивши се
длановима о траву. Руке су јој би-
ле витке и снажне. Знала је да ми
се више допада косе пуштене низ
плећа и није је подигла упркос
врџини. Благонаклоно сам прихва-
тио ту жртву.

— Катрин — рекох — удај се
за мене. Волим те. Трудићу се да
увек будем леп. Као филмски глу-
мац.

— Уморићеш се — узврати она.
— Осим тога, никад се не бих уда-
ла за тебе. Ти си дошљак из све-
мира, туђинац. Опасан си.

НАХОЧЕ ИЗ СВЕМИРА

КИРИЛ БУЛИЧОВ

КАСНО ЈЕ ЗА ПОВРАТАК —
РЕКАО ЈЕ МОЈ ПРАТИЛАЦ. —
БЕСМИСЛЕНО ЈЕ ВРАЋАТИ
СЕ У ПРОШЛОСТ. ТЕ НОЋИ
НАУЧИО САМ ШТА ЈЕ ЉУБАВ.

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Одрастао сам у дечјем дому,
знаш и сама. Обећавам да више
никог нећу да хипнотисем. Пого-
тову не тебе.

— А јеси ли ми кадгод што суге-
рисао?

— Само на твоју изричиту мол-
бу. Када те је болоо зуб. Да те ви-
ше не боли. Сећаш се? И кад ти се
прохтело да видиш жирафу на Ком
сомолском тргу.

Њен длан пријатно ми је хладио
потњица, али Катрин је повукла
руку.

— Јеси ли ми сугерисао да те
волим?

— Не говори глупости. Желим
да ме истински волиш.

— Лажеш — рекла је она неж-
но и ја сам поново осетио свежину
њеног длана на потњици.

Необичан јоси

Седели смо све до мрака у шу-
ми, причали о неважним стварима,
али на расанку Катрин је одбила
да ме пољуби. Нисмо чак заказали
ни следећи састанак.

Кренуо сам пешице кући, био
сам тужан и зато сам покушао да
у глави конструишем перпетум
мобиле, а затим себи доказао да
мој изум неће функционисати. Док
нисам стигао до своје улице, гото-
во сам заборавио на Катрин. Тек
тада ми је пало на ум да ће, чим до-
ђем кући, зазвонити телефон, а мој
колега из научног института Кро-
гијус јавити да од нашег пројекта
нема ништа.

Мрзело ме је да обилазим трав-
њак, па сам прелетео преко њега.
Летети није било једноставно, стал-
но сам губио равнотежу и стога се
нисам решио да узлетим на четврти
спрат мада је прозор био отворен,
већ сам се попео степеницама.

Док сам откључавао врата, схва-
тио сам да неко седи у мрачној со-

би и чека ме. Залупио сам их и без
журбе намакнуо ланац. Онда сам
запалио светлост у предсобљу. Чо-
век у соби знао је да осећам ње-
гово присуство, али се није поме-
рио. Упитао сам:

— Зашто седите у мраку?

— Мало сам одремао — одгово-
ри он. — Дуго вас није било.

Ушао сам у собу, притиснуо шал-
тер на зиду и понудио:

— Да скувам кафу?

— Не. Скувајте је само за себе.
Ја нећу.

Посетилац је зрачио ауторите-
том. Нисам желео да заостанем за
њим. Да бих што ауторитативније
изгледало, сугерисао сам госту да
имам плави пругасти прслук. Али
он се осмехну.

— Немојте се трудити. Боље при-
ставите кафу.

Дуго шрајање

Прешли смо у кухињу. Док сам
палио плински решо и пунио лонче
водом, почео је да ме испитује.
Занимало га је да ли се осећам
усамљен, зашто се не женим, имам
ли пријатеља. На моје питање како
је ушао у стан, објаснио ми је да
је улетео кроз отворен прозор. То
ме није зачудило. И сам сам мало-
час дошао у искушење да то учиним.

— Па лепо — закључио је нај-
зад пословним тоном. — Ви сте
често питали зашто се разликује-
те од осталих. И нисте нашли од-
говор. Ипак, нешто вас је кочило
да се обратите лекару. Тамо, у деч-
јем дому, учили сте боље од свд-
јих вршњака. Много пута сте задив-
вили наставнике.

— Друга награда на математичар-
ској олимпијади — рекох. — Али
наставници се нису чудили. Нити
сам добио медаљу.

— И за то постоји објашњење.
Збуњивала вас је ваша способност.
Убедили сте Крогијуса да је ваз-
равноправни сарадник. Али то није
истина. Имате невероватну моћ су-
гестије. Довољно вам је да баците
поглед на страну неке књиге и од-
мах запамтите текст. Сабирате,
множите, вадите корене с таквом
лакоћом и брзином да бисте могли
успешно наступити на естради. У

— Нећу се удати за тебе. Ти си дошљак из свемира, опасан си —
одговорила ми је.

стању сте данима да не спавате и не узимате храну.

— Али ја и спавам и једем.

— Навика — узврати он хладно. — Утицај средине. Не слутите какви се све таленти крију у вама. Овде сте туђинац.

— Ја сам се овде родио. Тачније, на селу. Родитељи су ми погинули у шумском пожару. Ватрогасци су ме нашли и довели у град.

— Не. У ствари, требало је да вас ми раније откријемо. Веровали смо да нико од посаде није остао жив. Био је то извиднички космички брод у коме су се налазили ваши родитељи. Брод је експлодирао и изгорео. Успели су да вас благовремено избаце. У пожару је настрадало и село при шумском колхозу. Ватрогасци који су вас нашли живог и неповређеног, нису ни слутили да вас је током целог пожара штитило магнетно поље.

Слушао сам га, али ме је нешто друго мучило.

— Реците ми — упитао сам најзад — како ја заправо изгледам?

Гост се претвори у неку течну супстанцу, полупрозрачну, која је мењала боје и облик, али није била лишена извесне елганције.

— То је немогуће. — Одмахнуо сам главом. — Ја сам човек.

— Само сте се прилагодили да бисте могли опстати на Земљи.

— Значи, мораћу да одлетим с вама?

— Наравно. Ви ми ваљда верујете?

Разуме се да сам му веровао. Хтео сам да телефонирам Крогијусу, али он ми је забранио. Академци би нас ионако исмејали због пројекта на коме смо радили. Људима то засад није потребно, они ће за сто година и сами доћи до тог открића. Ни Катрин нисам смео да се јавим. С тим је свршено, објаснио је гост. И са усамљеношћу. И с потребом да живим међу бићима чија је интелигенција толико испод моје. Треба да пожуримо, брод нас чека. Није једноставно стићи овамо, на супротни крај галаксије. Наши бродови ретко пролазе овуда...

Носџалија

Брзо смо долетели до космичког брода. Лебдео је над жбуњем у Скољникама, полупрозрачан и, мени се бар чинило, сувише слабе конструкције за тако даљак пут. Ваздух у летелици био је мек и топао. Приликом старта нисам осетио притисак.

— Никад нећете зажалити за оним што је било — рече мој пратилац. — Пустити музику и ви ћете схватити до каквог савршенства достиже разум који је окренут свему што је лепо.

Музика је испунила брод, подухватила нас и повукла ка звездама. Била је савршена као што је савршено звездано небо. Том савршенству тежио сам током бесаних ноћи, у тренуцима умора и нервне напетости. А онда сам чуо како у мом напуштеном стану звони телефон.

— Враћам се — рекао сам госту.

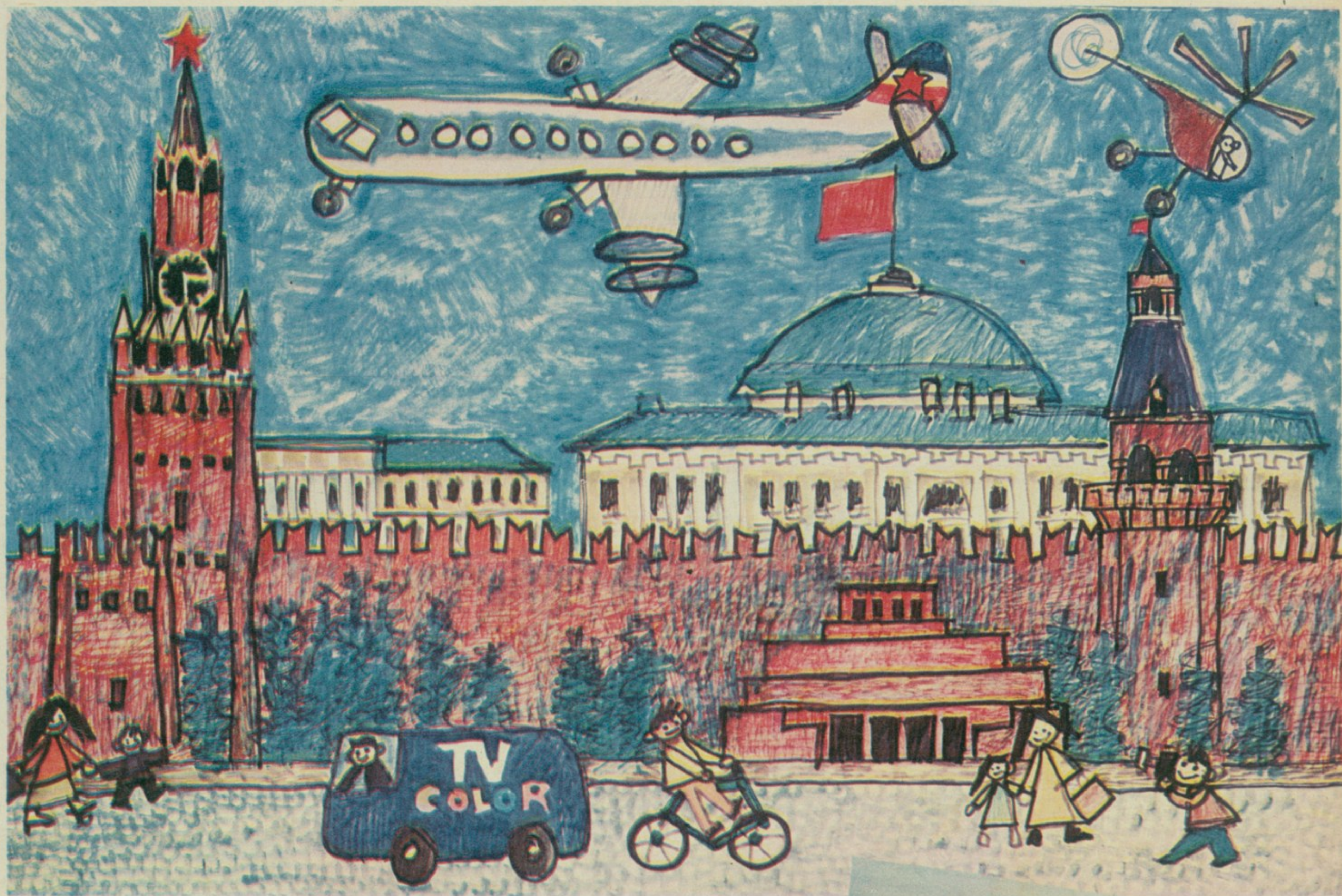
— Не. Касно је за повратак. Осим тога, бесмислено је враћати се у прошлост.

Али ја сам већ напустио брод зато сам те ноћи научио много, оно што никад раније нисам ни слутно. Научио сам шта је љубав. Земља се приближавала, а мала светла мрља која је означавала Москву, постепено се ширила. Стигао сам до свог балкона и ушао у стан. Мада је телефон одавно престао да звони, напипао сам га у мраку и јавио се Катрин.

Она се одазвала. Одмах.

Smeki ВАС ВОДИ У СВЕТ

Smeki ВАС НАГРАЂУЈЕ

СМОКИ, ваш омиљени слани десерт са кикирикијем, поред уживања у укусном и хранљивом јелу, нуди вам могућност да добијете и неку од вредних награда.

Сакупљајте празне кесице СМОКИЈА и, када сакупите 10 комада, пошаљите их на адресу:

СОКО-ШТАРК, 11000 БЕОГРАД, Стеријина 15, јер тиме стичете право да се и ваше име нађе на списку добитника награда.

Друго коло наградне игре је у току а извлачење ће бити обављено 6. IX 1973. године.

У другом колу биће извучене следеће награде:

- 1 колор телевизор
- 5 петодневних путовања за две особе авионом у Москву и Лењинград
- 10 ПОНИ бицикла
- 10 фото-апарата
- 200 слатких пакета СОКО—ШТАРК

Smeki – ОД ПРИЈАТНОГ УКУСА ДО НАГРАДНЕ ИГРЕ

Soko Štark

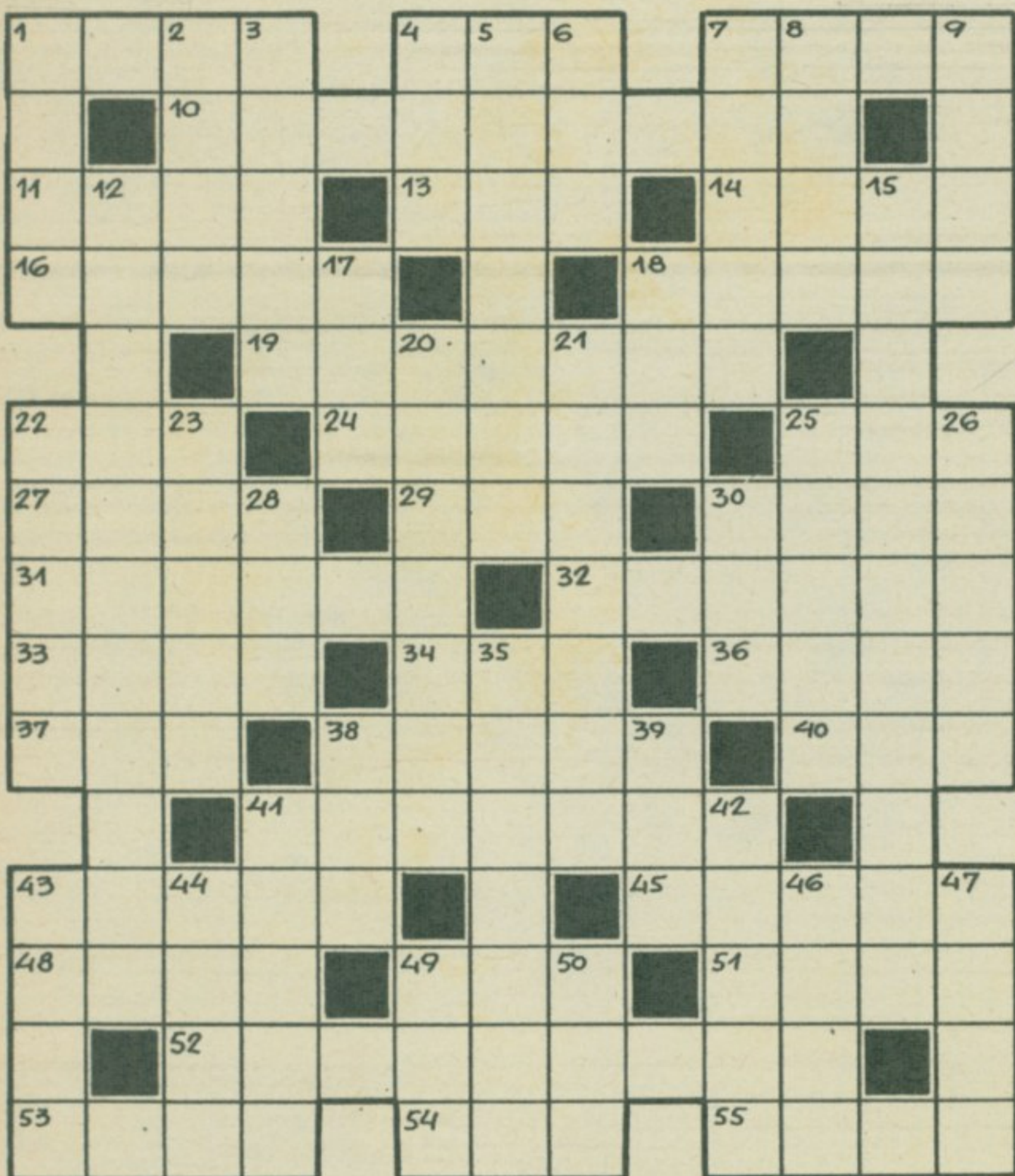
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) део аутомобилског мотора, 4) врста змије, 7) траг дивљачи, 10) новинарска канцеларија (мн.), 11) уписивање, 13) чест назив јужноамеричких градова, 14) река у Пољској, 16) врста ветра, 18) врста превозног средства, 19) јарбол, 22) делање, стварање, 24) страна света, 25) врста напитка, 27) бог љубави код старих Римљана, 29) становник Лапоније, 30) врста птице, 31) врста рибе (мн.), 32) полице за књиге, 33) засецање ножем, урезивање, 34) грчко слово, 36) посмртни лежај, 37) загребачка конфекција, 38) бивши „Динамо“ фудбалер, 40) израз у мачевању, 41) град у Грчкој, 43) пре, давно, 45) река у Сибиру, 48) показна заменица, 49) танка метална плоча, 51) женско име, 52) лице које се бави политиком, 53) врста четинара, 54) највећи сисар, 55) дворана.

УСПРАВНО:

1) немачки концерт, 2) дужица у оку, 3) грађевински материјал, 4) град на Јадрану, 5) јапанско острво, 6) мушко име, 7) једна од САД, 8) госпођа (енгл.), 9) град у Француској, 12) највећа авио-компанија на свету, 15) припадник робовласничког друштва, 17) део теразија, 18) америчка мера за површину, 20) који се бави телепатијом, 21) понављање, 22) врста малог америчког медведа, 23) дочекивање, 25) група оваца (мн.), 26) град у Африци, 28) радио-индустрија Загреб (скраћ.), 30) страно мушко име, 35) замрсити, 38) малоуман, 39) дрво за бродоградњу, 41) мађарско мушко име, 42) северни јелен, 43) неупотребљавана, 44) део воде (мн.), 46) смена, 47) досетка, виц, 49) слика, 50) легенда, предање.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно

1) Милован Глишић, а, е, 10) Авари, и, и, 11) срп, 13) табак, 14) пол, 16) тата, 18) НОБ, 19) тупи, 20) идила, р, 22) Кораб, л, 23) рало, 25) срна, а, 26) очи, 28) Грчка, 29) Кир, а, 31) лек, 32) Иво, з, 33) Иро, 35) Барца, 36) пас, з, 38) Бери, 40) ател, т, 42) опера, п, 45) Авала, 47) Рила, 48) сок, 50) Ануј, 51) давно, 54) Ика, т, с, 55) април, н, т, 56) искоришћавати.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути: ДМ 46 — \$ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 | тел. 22-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

РЕДАКЦИЈА ЧИТАОЦИМА
ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА

ЗАШТО ТРИ ДИНАРА?

Забавник се због специјалне технике штампа на финој домаћој и увозној хартији. Цена овог папира само је у овој години четири пута дизана. У међувремену наш лист је повећао број обојених страна у стрип-додатку тако да су данас све његове странице обојене а цена је остала иста. Сви остали слични листови већ одавно су поскупели. Сада смо и ми принуђени да повисимо цену за један динар како бисмо покрили трошкове.

Верујемо да ће нас читаоци разумети а Забавник ће гледати да његове странице буду пуне још занимљивијег материјала.

НАГРАДА ЗА АНАКОНДУ

Драги Забавнице, желио бих да ми одговорим на ово питање: да ли бразилска змија анаконда може да нарасте до 10 метара и да ли може да прогута коња?

Небојша Мићин,
Шековићи

Зоолошко друштво из Њујорка расписало је још пре неколико година награду од 5000 долара (8,5 милиона старих динара) ономе ко донесе живу анаконду дугачку девет метара. Награду ни до данас нико није добио. Мада се у причама и путописима помињу анаконде дугачке по 12, па чак и по 24 метра, постојање тако великих примерака није званично потврђено. Највећа званично потврђена дужина једне анаконде износила је 7,5 метара.

Анаконда је становник река и углавном се храни мањим сисарима и птицама које долазе на речну оба-

лу. Велики природњак Брем изричито тврди да ниједна змија, без обзира на своју величину, не може да прогута одраслог човека, говече или коња.

ОБАВЕШТЕЊЕ ПРЕТПЛАТНИЦИМА

Услед повећања цене листа дошло је и до промене цене претплате. Почев од овог броја нова цена претплате износи ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за ИНОСТРАНСТВО: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин.

Уплате слати на текући рачун НИП „ПОЛИТИКА“ — Београд, број 6081-601-822 са назнаком претплата на „Политикин забавник“.

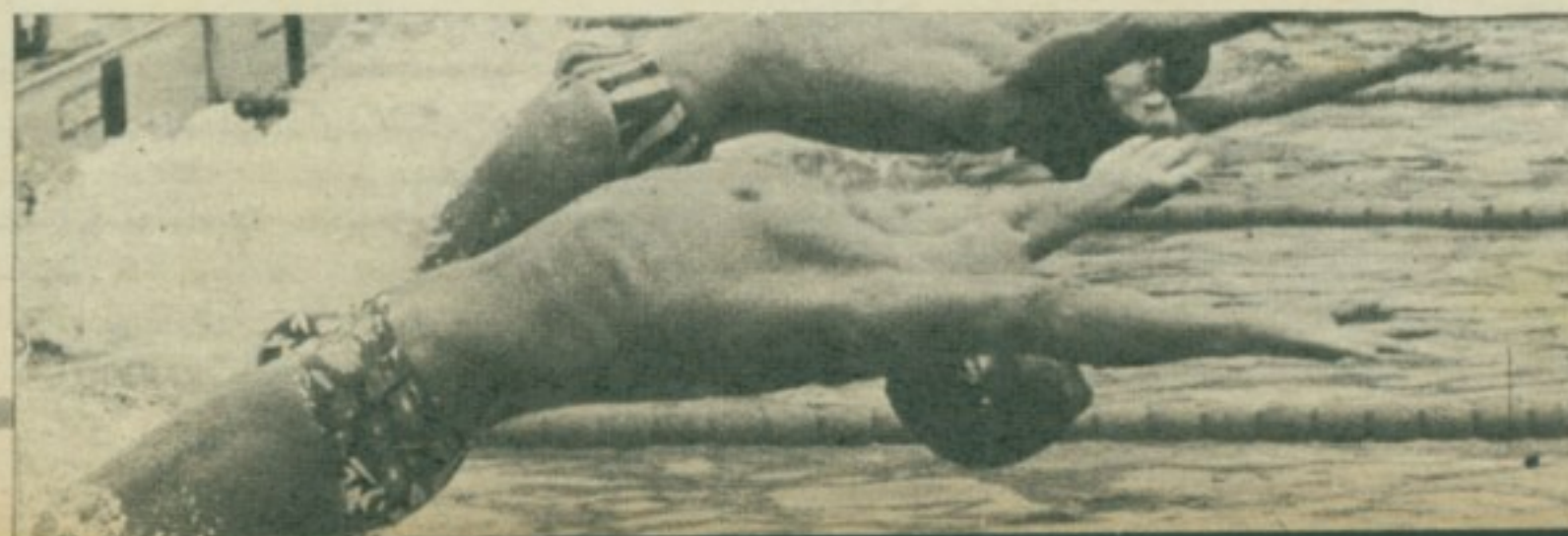
Све уплате приспеле до 15. VII 1973. године важе до истека претплате по СТАРИМ ЦЕНАМА, а почев од 16. VII 1973. године обрачунаваћемо нове цене претплате.

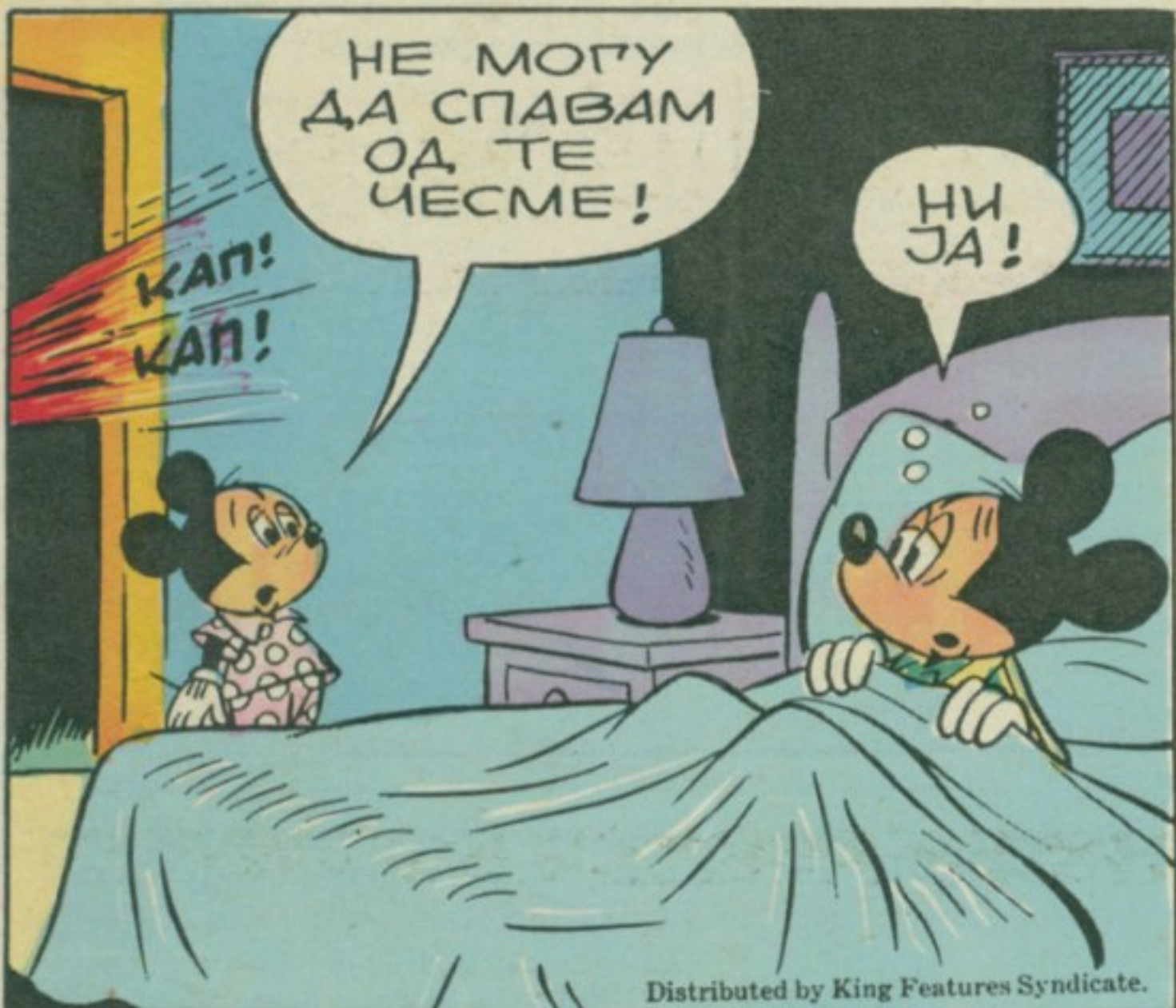
ИЗМЕШАНИ ОДГОВОР

У ВЕЛИКОМ СПОРТСКОМ КВИЗУ објављеном у Забавнику 1122 вероватно сте одмах приметили грешку у одговорима Сви су одговори тачни али су погрешно нумерисани. До ове збрке дошло је техничком грешком. Ево правог редоследа:

1. јесте 2. педесет метара, 3. у леђном стилу 4. „Партизана“ 5. једанаест играча 6. Марк Шпиц 7. да 8. и за мушкарце и за жене 9. у пливању слободним (краул) стилу 10. да 11. осмерац 12. бетерфлај стилу 13. да 14. у Београду 15. на мирним водама. 16. у Мексику 1968. године 17. јесте 18. Аустралијанка 19. браћа Предраг и Ненад Милош и 20. Ђурђа Бједов.

Distributed by King Features Syndicate.

